

שירת המצוות

כֶּתֶר תּוֹרָה

והוא

בקשות המיוסדים על סדר תרי"ג מצוות
להרמב"ם, עם ז' מצוות דרבנן
לפי לחני ומשקלי הבתים של

"הבקשות של שבת"

בלשון צה וברור

חברתיו בחסד ה' עלי

הצב"י אבישי ב"ר יצחק טהרני יצ"ו

מח"ס

שו"ת "עמודי משפט" ב"ח, "כתר שם טוב" ב"ח,
"שושנת העמקים" ג"ח, "עצי היער".
"מעשה אלפס", ועוד.

נדפס בשנת

תשפ"ב

פה עיר הקודש

ירושלם תובב"א

ספר זה יוצא לאור לזיכוי הרבים

אני מרשה להדפיסו ולהפיץ לרבים בכל

דרך

בתנאי כפול:

שיתן עשירית מהספרים הנדפסים

לבתי כנסת ובתי מדרש

👉 מצוה גדולה להדפיס 👈

אשמח לקבל הארות והערות,
ואתקנם בל"ן במהדורא הבאה.

כתובת המחבר: רחוב רוזנבלט 14 רמות ג' ירושלים

טלפון: 025817404 / 025714210

כתובת מייל למשלוח הערות למחבר:

a0548414211@gmail.com

הקדמה

אודה ה' מאוד כפי, ובתוך רבים אהללנו, על החיבור הזה שסייע בידי הקב"ה לכותבו בזמן קצר, בניצול הזמן, שהתעוררתי בדעתי על זה שאין האדם יודע את כל תרי"ג המצוות, ותחילת דינו של אדם על דברי תורה (קידושין מ:), וישאלוהו האם קיים התורה? ואם ישיב: קיימתי, הלא ילעגו לו, ויאמרו לו: לפחות תאמר לנו את התרי"ג מצוות, מה הם, לפני שנבדוק אם קיימת אותם, ויתבייש כי באמת שאפילו אינו יודע מה צריך לקיים, וכבר אמרו (אבות פ"ב מ"ה): לא עם הארץ חסיד, ואיך ישא פניו ביום הדין לומר שקיים את התורה, בעוד שאינו יודע מה כתוב בה.

ולכן עלה במחשבה לפני, לעשות איזה חיבור שיהיה על סדר תרי"ג מצוות של הרמב"ם, והכל יהיה בדרך של שירה, על דרך מה שעשו גדולי רבותינו שתיקנו אזהרות לחג השבועות, והם פיוטים העוסקים במניין תרי"ג המצוות ונאמרים בחג השבועות. ומנהג זה התחיל עוד מתקופת הגאונים, ויש מקומות שנהגו לומר פיוטים אלה בחזרת הש"ץ של תפילת מוסף, או במקומות אחרים בתפילה. ובפרט שמצאו רבותינו הגאונים ז"ל זמן לחבר חיבורי אזהרות בדרך שירה, וביניהם האזהרות לרב סעדיה גאון ז"ל, וכן האזהרות של חד מקמאי רבנו אליהו הזקן ז"ל מצרפת (שהיה לפני בעלי התוספות, וחי ופעל לערך בין השנים ד'תש"מ [980] – ד'תת"כ [1060]). והרבה הלכות למדו הראשונים מהאזהרות שלו, ראה בתוספות יומא [ח. ד"ה דכו"ע], לענין טבילה בזמנה. ובתוספות סוכה [מט. ד"ה שכל], לענין אבני מזבח. ותוספות ב"ב [קמה: ד"ה ואין], לענין שמיטת כספים. ולהרא"ש מכות [פרק א סימן ג], לענין מלקות, והחזיקו בהם בני אשכנז ופולין (החיד"א בשם הגדולים מערכת ספרים מערכת א אות פה). והאזהרות של רבי יצחק בן ראובן אלברגלוני ז"ל, שהיה בן דורו של הרי"ף (נולד בברצלונה ב-ד'תת"ג, נפטר בדניה, כיום במחוז אליקנטה, ספרד), ודבקו בהם בגלילות המערב פנימי וחיצון, דהיינו ארצות מרוקו ותוניס וסביבותם (החיד"א בשם הגדולים מערכת ספרים מערכת א אות פה). וכן האזהרות המפורסמות של רבי שלמה

אָפֿן גַּבִּירֹול (1021–1058 לסה"ג), שהיה בזמן רבי יוסף הלוי ׳ן׳ מיגאש ז"ל תלמיד הרי"ף ז"ל, שאומרים אותם בני ספרד וגלילות טורקיה ומצרים וארץ הצבי, ויש עוד רבים מהראשונים שחיברו אזהרות (ראה להחיד"א בשם הגדולים מערכת ספרים מערכת א אות פה), ואכ"מ להאריך.

ומצד הניסיון הוכיח שדבר הבא בדרך שירה זוכרים אותו היטב, אף שיש בו תיבות שונות ומשונות, או שאינן מצויות בפי הבריות, כיון שבא דרך שירה זוכרים אותם, ויש לנו ניגונים שונים לתנ"ך מהלכה למשה מסיני (ספר חסידים סימן שב; וראה עוד בתוספות בבא בתרא [טו. ד"ה פורענותא], שכתבו תהלים ומשלי יחד, לפי שהוא מענין אחד - כתובין מעין שירה, ומקראות קצרים, וניגון אחד, שבימיהם היה ניגון, כדאמרינן [מגילה ג.], על הכתוב [נחמיה ח, ח]: "וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר פְּתוּרַת הַאֲלֹהִים, מִפָּרֶשׁ, וְשׁוֹם שְׁקָל, וַיְכִינּוּ בְּמִקְרָא" - אלו פיסקי טעמים), וכך היה גם ניגון שהיה משה מלמד בו לעם ישראל (ראה בילקוט שמעוני [פרשת יתרו, רמז רפד], שבקול ובנעימה שהיה משה שומע, בו היה משמיע את ישראל), וגם היה ניגון לגמרא ולפוסקים אלא שהוא אבד (ראה ביוסף אומץ, יוזפא [דף רסט] שכתב, שלפי שאמרו במגילה [לב.], אמר רבי יוחנן: כל הקורא בלא נעימה, ושונה בלא זמרה, עליו הכתוב אומר [יחזקאל כ, כה]: "וַיִּגַּם אֲנִי נְתַתִּי לָהֶם חֻקִּים לֹא טוֹבִים וּמְשַׁפְּטִים לֹא יִחְיוּ בָּהֶם". לכן נהגתי בעצמי כשאמרתי לתלמידי עשרים וארבע, אמרתי בניגון כמו רות וכיוצא, ואף שהייתי בזה שחוק לכל תלמידי, אכן בגמרא ובפוסקים אין אני יודע נגן, ואפשר דאופן אמירתנו בדרך פלפול מיקרי זימרה. עכ"ל. וראה במה שכתבתי בעניי בהקדמה לכתר שם טוב. ובחיבורי עסיס רימונים לר"ה [סימן ב סעיף א]. יע"ש ותר"ץ).

וראה עוד למרן החיד"א ז"ל בספר כסא רחמים עמ"ס סופרים (בתוספות פרק ג הלכה י), שכתב להליץ מאי טעמא אין היום נוהגים לקרוא בניגון, משום שבימיהן שהיתה המשנה בעל פה, היו צריכין לניגון כדי שלא ישכחו למשניות, ואח"כ כשנכתב התלמוד משום עת לעשות לה', ושוב אין שונין המשניות בעל פה ואפילו אחד מריבוא, יש ללמד זכות כי עתה כמעט נתבטל לְשִׁנוֹת בזמרה, וליכא לאוקמי קרא בהכי. ע"ש. וכתב השל"ה (מסכת שבועות דף סג): הדרך השמינית שיהיה הלימוד בשיר בין

במקרא בין במשנה, ולזה תמצא ספרי המשנה הקדומים כתובים עם הניקוד והטעמים. עכ"ל. ואף אני הקטן, יש עמדי צילום מסכת קידושין שנדפס בדפוס סביוניטה בשנת שי"ג שהמשנה מנוקדת בטעמים. ולפי זה, כל דבר הבא בדרך ניגון אינו משתכח, כפי שאנו מוצאים בשירת הבקשות שאינה משתכח, לפי שהיא בדרך ניגון.

על כן, ניצלתי את הזמן ביני וביני, ותפסתי עמי ספר המצוות להרמב"ם, ויסדתי על פיו שירת "כתר תורה", שבו יש כת"ר מצוות, דהיינו תרי"ג המצוות יחד עם שבע מצוות מדרבנן, שכל אדם יכול לאומרם, שהם בנויים ממש כמשקל שירת הבקשות הידועה והנהוגה שאומרים אותה פה עיר הקדש קריה נאמנה, בצורה קצרה שתוך כשעה האדם חוזר על כל תרי"ג המצוות, ויהיו שגורים בפיו, שאם ישאלו אדם לא יגמגם ויאמר לו, אלא יאמר לו מיד (ראה קידושין ל.).

ואשא תפילה, לאל נורא עלילה, שיקבל ממני זאת השירה, למנחה בלולה, ויתן בלב המזמרים לקבלה, ולשורר השירה, להיות בקי בתרי"ג מצוות התורה, אמן. ובכלל הברכה יבורך בני היקר חיים נר"ו אשר טרח ויגע להכין מפתחות על הפיוטים לפי סדר הפרשיות, לתועלת המזמרים.

ואני מגלה בדעתי, שאני מבקש ומְרַשֵׁה, לכל מי שיכול, להפיץ את החיבור הזה, ולהדפיסו, ומצוה רבה להדפיסו ולהפיצו ברבים, בכל דרך שיחפצו, רק שישאירו את מנין המצוות תחת התיבות, כדי שיבין המשורר למה ירמזון התיבות, שלפעמים יש בהם כמה משמעויות, והכל נכתב בדקדוק, והמדפיסם והמפיצם, וכל שכן המשוררם, והמקליט אותם לתועלת הרבים, ישאו ברכה מאת ה', ויזכו לראות נחת מכל יוצאי חלציהם, והתורה הקדושה בודאי שתשא בעדם תחינה ושירה לפני הקב"ה,

להצליחם בכל עניניהם, אמן.

ויהיו דברי אשר התחננתי לפני ה', ביום ב' לחדש סיון, שנת (איוב כא, יב):
"קָתַף וְכָנַר" (תשפ"ב) לפ"ק, לחיים טובים ולשלום, הצעיר וזעיר,
מכל רבנן ותלמידיהון מבני העיר, עז לנו ירושלם יע"א תכב"ץ, קריה
נאמנה, כי מציון תצא תורה בהינומא, ברוב עז ושלום. זה עני קרא, אקרא
לאלהים עליון לאל גומר עלי, חסדי ומצודתי ומפלטי לי, אני אבי"ט וה'ן
עוזר לי.

הצעיר אבישי מהרני ס"ט

פְּתַר תּוֹרָה

א

לחן: "אל מסתתר"
חסיני
אל מסתתר בְּשִׁפְרִיר חֲבִיוֹן.
נָתַן לָנוּ מִתּוֹרַת עֲלִיוֹן.
תרי"ג מִצְוֹת יִמְצְאוּן.
כַּת"ר תּוֹרָה לְעַם הַמּוֹנִי:
חֲזַק מִיַּחַד כְּאֶחָד כָּל מִצְוֹתַי.
תּוֹרָה הִנְחִילָנוּ בְּסִינִי.
לֵךְ אֵלַי אֲבִיא שִׁי.
טְהַרְנִי מֵעוֹנִי:
טְהַרְנִי מֵעוֹנִי:

ב

לחן "למען"
נאוון
לְמַעַן, אֱלֹהִים חַיִּים ⁽²⁾, אֲדוֹן עוֹלָם אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:
(א, ידיעת ה')

אֶחָד יְחִיד, וְאֵין לוֹ שֵׁנִי. (ב, ליחד אותו)
אֹהֵב אוֹתוֹ בְּכָל לְבָי. (ג, לאהבו)
וְאֹתוֹ יִרְאֵתִי. (ד, ליראה אותו; ה, להתפלל; ו, ולדבקה בו)
וְתַהֲלָתוּ בְּפִי. וְלִדְבָקָה בּוֹ עוֹלָמִים:
(ד, ליראה אותו; ה, להתפלל; ו, ולדבקה בו)
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים ⁽²⁾, אֲדוֹן עוֹלָם אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:

פְּתִיחַ תּוֹרָה

פתיחה

ביאת

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלְמִים:
אִז יִמָּלֵא שְׂחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אִז יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם
הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי: הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ
שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתֵנוּ כְּאֲפִיקִים בְּנֹנֶב: הַזְרְעִים
בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְעָרוּ: הַלֹּדֶץ יִלְדֵךְ וּבִכָּה נִשְׂא מִשָּׁדֶךְ
הַזְרַע בֹּא יְבֹא בְרִנָּה נִשְׂא אֱלֹמֹתָיו:

ג

נהונד על נאוה

לחן: "יאמר נא ישראל"

שְׁבוּעָה רַק כְּאֵל אִים.

יאמר נא ישראל.

(ז, להשבע בו)

אל יקדישון יום יום:

להדמות לאל.

(ח, להדמות לו; ט, לקדש שמו)

פתיחה

שיגא

מָה אֶהְבֵּתִי תוֹרַתְךָ. כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי: מֵאִיבֵי תַחֲכַמְנִי
מִצֹּתֶיךָ. כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי:

בְּתֵר תּוֹרָה

ד

חוסיני

לחן: "ימותי קלו"

עֲתוֹתַי, תּוֹרָה לְהוֹרוֹת.

יְמוֹתַי, שְׁמַע אֲמִירוֹת.

(י, קריאת שמע בוקר וערב; יא, ללמוד וללמוד)

צִיצִיּוֹתַי, כְּאֲרַבֵּעַ כְּנָפוֹת:

אוֹתוֹתַי, לְטוֹטְפוֹת.

(יב, יג, תפילין של יד וראש; יד, לעשות ציצית)

פתיחה

ע'ג'ם

כִּי־מִי צִאֲתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת: אִוְדָךְ לְעוֹלָם
כִּי עָשִׂיתָ. וְאִמְנֶה שְׁמֶךָ כִּי טוֹב נִגְדַר חֲסִידֶךָ:

ה

שיגא-כוזאם

לחן: "אנא הושע"

מְזוֹזָה מִיְמֵינִי בּוֹאֵי.

אֲנֵא שְׁמוֹד לִי אֶת פִּתְחֵי.

(טו, לקבוע מזוזה)

הִקְהַל אֶת עַמִּי מִחֵר.

(טז, מצות הקהל)

וְזֹאת הַשִּׁירָה לְאַחֲדֵי־ם.

אֲזִי יִכְתוֹב מִשְׁנֵה לְמוֹשֵׁלִים.

(יח, לכתוב ספר תורה)

(יז, כתיבת משנה תורה למלך)

כִּי זְמַרְתָּ מְזוֹן תְּבַחֲרֵ:

(יט, ברכת המזון)

בְּתֵר תּוֹרָה

ו

עג'ם

לחן: "אשיר נעז"

אֲשִׁיר יוֹם יִבְנֶה מִקְדָּשׁ, וְאֵיךְא מְאֹד מִן הַמִּקְדָּשׁ (2):

(כא, מורא מקדש)

(כ, לבנות בית הבחירה)

וְהִלּוֹי לְמִשְׁכְּנוֹתָיו.

(כג, שיעבוד הלוי)

יוֹם יוֹם אֲשִׁמּוֹר דְּלִתּוֹ.

(כב, לשמור ביהמ"ק)

לְהַדְּלִיק עַד בִּקְרָה:

(כה, לערוך נרות)

וְכִהֵן יִקְדָּשׁ יָדָיו.

(כד, קידוש ידים ורגלים)

פתיחה

עג'ם

**וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְגֵּן לְבִקְרָה חֲסִדְךָ כִּי הָיִיתָ מְשֻׁבָּב לִי וּמְנוּס
בְּיוֹם צָר לִי עֲזִי אֱלֹהִיךָ אֲזַמְּרָה כִּי אֱלֹהִים מְשֻׁבָּבִי אֱלֹהֵי
חֲסִדֵי בְּרֵן יַחַד בּוֹכְבֵי בִקְרָה וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים**

ז

צבא

לחן: "אודה לאל"

אוֹדָה לְאֵל לְכַב חוֹקֶךָ. בְּרַכַּת כְּהֻנִּים בְּכָל בִּקְרָה:

(כו, ברכת כהנים)

גַּם קְטוֹרֶת זָכָה וּזְבָחָה.

(כח, להקטיר קטורת פעמים ביום)

שִׁימוּ לַחֵם בְּעֵרִיכָה.

(כז, סידור לחם הפנים)

דְּשָׁנִים יָדַיִם כְּאוֹר בִּקְרָה:

(ל, להרים דשן בכל בוקר)

וְאֵשׁ תָּמִיד לְהַבְעִירָה.

(כט, להבעיר תמיד)

פְּתִיחַ תּוֹרָה

ח

ביאת
וּלְכַהֲנִים אֲכַבֵּר.

(לב, וקדשתו לכהנים)

אֲטַעֵין אֲרוֹן לֹדִי שׁוֹמֵר:

(לד, מצות בכתף ישאן)

לחן: "אני אשוע בבוקר"

אֲנִי אֲשַׁלַח וְאֲטַהֵר.

(לא, לשלח טמאים מחוץ למחנה)

אֲלֵכִישֶׁם בְּכַנְדֵי יָקָר.

(לג, לבישת בגדי כהונה)

פתיחה

חֹסִינִי

בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בִקְרָה. וַיִּרְעוּ כָל בְּנֵי אֱלֹהִים:

ט

חֹסִינִי

לחן: "אודה אל חי"

וּכְמִצּוֹתֶיךָ.

אוֹדֶה אֶל חֵי שִׁמְךָ.

אֲמַשַׁח מֶלֶךְ כְּהֵנִיךָ. אִישׁ בְּמִשְׁמֶרֶת יוֹם:

(לה, למשוח מלך וכהן גדול; לו, שכהנים ולוים יהיו איש במשמרתו בלבד)

לְהִטְמִין אִמְלָלִים.

בּוֹחֵר בְּשִׁפְלִים.

גַּם שֶׁל הַכְּהֵנִים. קְרוֹבִיו אֲבָל יוֹם:

(לי, שכהן יטמא לקרוביו, ויתאבל יום אחד)

בְּתֵר תּוֹרָה

,

חֹסִינִי

לחן: "ה' בוקר"

הַמוֹנִי יִשָּׂא, מִנְשֵׁי עֵמֶד. כִּהֵן שְׁעָלָה, כְּתוּלָה כְּלוּלָה:

(לח, שכהן גדול ישא בתולה)

יָא

חֹסִינִי-מוֹחִייר

לחן: "כמה אלהי"

כִּמָּה אֱלֹהֵי טוֹבוֹת גַּמְלָתַנִּי:

לְהַקְרִיב תְּמִיד לָךְ.

שְׂמַח לִבִּי.

(לט, הקרבת תמידין)

שִׁבְת מוֹסָפָךְ.

גַּם מִנְחַת יָדַי.

(מא, מוסף שבת)

(מ, מנחה בכל יום בוקר וערב)

קָרְבַּן פְּרֵי חֲדָשֶׁךְ.

יִבְעַר בְּלִבִּי.

(מב, קרבני ר"ח)

מוֹסֵף פֶּסַח חֲגִי (2), מִמְצָרִים מְשַׁכְּתָנִי:

(מג, מוסף שבעת ימי הפסח)

יָב

נְהוֹנֵד עַל נְאוּוֹה

לחן: "שחר אבקשך"

מִמְחַרַת יוֹם צֵאתִי.

שִׁחַר אֲבַקְשֶׁךְ.

אֶעֱרֹךְ לְפָנֶיךָ. הָעוֹמֵד וְקָרְבָנִי:

(מד, מנחת העומר עם כבש)

בְּתֵר תּוֹרָה

יום עצרת חמץ.

ולמספר חמשים.

אילי פד וכבשים. ושתי לחם חמץ:

(מוה, קרבנות עצרת; מו, קרבן שתי הלחם חמץ בעצרת)

יג

נהונד על נאוה

לחן: "אערוך צפופי"

בכסה יום דיני.

אערוך מוספי.

(מו, להוסיף קרבן בראש השנה)

גם בעשור פנימי. וחיצון למצות יה:

(מח, מוסף יום הכיפורים פנימי וחיצון)

ועבודת כפודים.

חזק עם מתודים.

(מט, עבודת יוה"כ, בקרבנות וידיים)

באסיף קרבנים. שמיני לך יה:

(נ, קרבן מוסף בימי חג הסוכות; נא, קרבן בשמיני עצרת)

פתיחה

שיגא

הללויה
אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה:
גדלים מעשי יהוה דרושים לכל הפציהם: הוד
והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד: זכר עשה לנפלאותיו חנון

בְּתֵר תּוֹרָה

וְרַחוּם יְהוָה: טָרַף נָתַן לִירְאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשָׂיו
הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתֵת לָהֶם נְחִלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אַמֶּת וּמִשְׁפָּט
נִאֲמָנִים כָּל פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאַמֶּת וַיִּשָּׂר:
פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:
רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שֶׁכֵּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ
עֲמֻדַת לְעַד:

יָד

ביאת
עולי לבנין.

(נב, לעלות לרגל למקדש)

רבי המנין.

(נג, להראות ברגלים במקדש)

כפי המתוקן.

(נד, לשמוח ברגלים)

צלי אכילתן.

(נו, אכילת צלי הפסח בלילה)

על מצות מרורם.

(נח, לאוכלו על מצות ומרורים)

ברוך שאמר, והיה העולם:

לקרבן וצדיו.

(נט, לתקוע בחצוצרות בקרבני המועדים ועל הצרה)

נקי ממומיו.

(ס, שקרבן יהיה בן ח' ימים לא פחות; סא, קרבן תמים ממומיו)

לחן: "יסד בסודו"
יסד במועדו,

צוה להראות בו,

ולשמוח בו,

וישחט לפסחו,

(נה, לשחוט קרבן פסח)

שני למאחר,

לחן: "זוי עמודים"

ותקע בחצוצרות,

ומשמונה ימים,

בְּתֵר תּוֹרָה

בְּרִית מְלַח עוֹלָמִים,	עוֹלָה לְנֶגְדָיו.
(סב, למלוח הקרבן; סג, מעשה קרבן עולה)	
וְחֻטָּאת יְחִידִים,	אֲשֶׁם עֲבָדָיו.
(סד, מצות מעשה קרבן חטאת; סה, קרבן אשם)	
שְׁלָמִים כְּמֵאמֶר,	מִנַּחַת עוֹלָם.
(סו, קרבן שלמים; סז, מצות קרבן מנחה)	
לחן: "סוּמַךְ וְסוּעַד"	בְּרוּךְ שְׂאֵמֶר, וְהָיָה הָעוֹלָם:
סוּמַךְ וְטוּעָה,	הִמָּה מִתְּכַפְּרִים.
(סח, קרבן כשהורו ב"ד וטעו)	
שָׁנַג לְמֵרְאָה,	עַל כָּל סִפְקִים.
(סט, מצות חטאת קבועה לשוגג; ע, אשם תלוי על ספק)	
גִּזְלַ עוֹשָׂה,	מִבִּיא אֲשָׁמִים.
(עא, קרבן אשם ודאי, כגון לגזול, ונשבע לשקר)	
יֹרֵד וְעוֹלָה,	יִידוּי לְשָׁבִים.
(עב, קרבן עולה ויורד, לשבועת ביטוי ושקר, וטומאת מקדש; עג, מצות וידוי על חטאיו)	
זָב כְּנֶהֱר,	לְשֶׁכֶת עוֹלָם.
(עד, עה, קרבן הזב והזבה כשיתרפאו; עו, קרבן היולדת)	
לחן: "פְּלָאֵי פְּלָאוֹת"	בְּרוּךְ שְׂאֵמֶר, וְהָיָה הָעוֹלָם:
נְגַעֵי רְפוּאוֹת,	יִתֵּן מַעֲשְׂרוֹתָיו.
(עז, קרבן מצורע שנרפא מנגעו; עח, מצות מעשר בהמה)	
יִקְדָּשׁ בְּכוֹרוֹת,	בְּאָדָם פְּדוּיוֹ.
(עט, קידוש בכור בהמה; פ, פדיון בכור אדם)	

כְּתֵר תּוֹרָה

פֶּטֶר חֲמוֹר לְפָדוֹת, וְעֲרִיפָה לְנִמְנָעִיו.

(פא, לפדות פטר חמור; פב, לערוף פטר חמור שלא נפדה)

קִרְבָּנוֹת וְחֻבּוֹת, וְקָרִיב בְּחֻצְרוֹתָיו.

(פג, להביא חובות ונדבות ברגל ראשון; פד, להקריב הקרבנות רק במקדש)

גַּם מֵעֵבֶר לַנֶּהָר, תִּפְדֶּה פְּסוּלָם.

(פה, להביא קרבנות מחו"ל לביהמ"ק; פו, פדיית פסולי המוקדשין)

בְּרוּךְ שְׁאֵמַר, וְהָיָה הָעוֹלָם:

תְּמוּרָה כְּפָלִים.

לחן: "ברא בחכמה"
צִוָּה בְּחִכְמָה,

(פו, להיות התמורה קודש)

לְזֶרַע כְּהֲנָנִים.

שִׁירֵי מִנְחָה,

(פח, שיאכלו הכהנים שיירי מנחות)

וְהִנְטָמָא לְעֵצִים.

וּבֶשֶׂר בְּטָהֳרָה,

(פט, שיאכלו הכהנים בשר קדשים טהור; צ, לשרוף קדשים שנטמאו)

וְשַׁעַר נְזִירִים.

הַנּוֹתֵר לְמוֹקְדָה,

(צא, לשרוף בשר הנותר; צב, הנזיר יגדל שעריו)

מוֹצָא שְׁפָתָם.

וּלְיָמִים גָּזֵר,

(צג, שהנזיר מגלח במלאות ימי נזרו; צד, לקיים מה שנדר או נשבע)

בְּרוּךְ שְׁאֵמַר, וְהָיָה הָעוֹלָם:

יִשְׁקוּל בְּנִדְרוֹ.

לחן: "נורא עלילה"
נֹרָא אֲמִירָה,

(צה, לדון בהפרת נדרים)

וְשִׁרְץ מֵאֶהָלוֹ.

יֶרְחִיק הַנְּבִילָה,

(צו, שהנגוע בנבילה טמא; צז, טומאת שמונה שרצים)

בְּתֵר תּוֹרָה

וְהִדְוּהָ כְּנִגְדּוֹ.	מְזוֹן כְּטִהְרָה,
(צח, טומאת משקין ואוכלין; צט, טומאת הנדה והרחקתה)	
מִנּוּגַע לְבָדוֹ.	וְגַם בְּלִידָה,
(ק, טומאת יולדת; קא, שהמצורע טמא)	
וְטוֹמְאֵת בֵּיתָם.	מִבְּגָדוֹ סָמָר,
(קב, שבגד המצורע טמא; קג, בית המנוגע טמא)	
	לחן: "השב שבותי"
שְׂמֹר פְּתָחַיִם.	הֲשֵׁב שְׁבוּתֵיִם,
(קד, קה, קו, שהזב יהיה טמא; והש"ז מטמאה; והזבה טמאה)	
וְהִטְהֵר בְּאִפְרָיִם.	רַחֵק חֲלָלִים,
(קז, טומאת מת; קח, להיטהר באפר פרה אדומה)	
וְשִׁתִּי צְפוּרִים.	וַיְמִים חַיִּים,
(קט, שהטמא יטבול במקוה; קי, טהרת המצורע, עץ ארז, ואזוב, וצפורים)	
חוּץ לְמַחְנֵיִם.	וְשַׁעַר לְגוֹזְזִים,
(קיא, טהרת המצורע בגילוח; קיב, שהמצורע מובדל מחוץ למחנה)	
יְהִי לְטִהְרָם.	וְלְמְזוֹמֵן עֶפֶר,
(קיג, להכין פרה אדומה שיהיה אפרה מזומן)	
	לחן: "רם הוא ונעלה"
יִפְרַע הַכְּתוּבָה.	רָם בְּהַפְלְאָה,
(קיד, הפלאה בערכי אדם, יפרע כקצוב בתורה)	
בְּתִים כְּמַעְלָה.	גַּם לְטִמְאָה,
(קטז, ערכי בהמה טמאה; קטז, ערכי בתיים במקדיש)	

בְּתֵר תּוֹרָה

שָׂדֶה בְּהַעֲרָכָה, וְשִׁלּוּם הַמַּעֲיֵלָה.

(ק"ז, מצות ערכי שדות; ק"ח, שילום המעילה ותוספת חומש)

רְבַעֵי שְׂתוּלָה, יְנִיחַ הַפֶּאֶה.

(ק"ט, נטע רבעי שכולו קדש; קכ, להניח פאה בשדהו)

מִלְקֶט גְּזָהָר, וְשִׁכַחְתֶּם.

(קכ"א, להניח הלקט; קכב, מצות שכחת עומר בשדה)

בְּרוּךְ שָׁאֵמַר, וְהָיָה הָעוֹלָם:

לחן: "בנה בשם טוב"

בְּנֵה כָרֶם טוֹב, עוֹלְלוֹת לְאִיתֵי־אֵל.

(קכג, להניח עוללות בכרם)

וּפְרֹט כִּי יִזּוּב, יְנִיחַ לְמוֹאֵל.

(קכד, להניח הפרט מבצירת הענבים)

הַקְּרִיב הַטּוֹב, בְּכוֹרִים לְבֵית אֵל.

(קכה, להעלות הביכורים למקדש)

וְרֵאשִׁית בְּטוֹב, תְּרוּמָה לְאֵל.

(קכו, להפריש ראשית לתרומה גדולה)

רֵאשׁוֹן הַמַּעֲשֵׂר, שְׁנֵי הַפִּיּוֹצִים.

(קכז, הפרשת מעשר ראשון; קכח, הפרשת מעשר שני)

בְּרוּךְ שָׁאֵמַר, וְהָיָה הָעוֹלָם:

פְּתַח תּוֹרָה

פתיחה

ביאת

שיר
הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נְעִים
שֶׁבֶת אֲחִים גַּם יָחַד: כְּשֶׁמֶן הַטוֹב עַל
הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקֵן וְזָקֵן אֶהְרֹץ שִׁירֵד עַל פִּי מִדְּוָתָיו:
כְּטַל חֶרְמוֹן שִׁירֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צָוָה יְהוָה אֶת
הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

טו

ביאת-רהאוו

לחן: "ארץ ורום"

אֶרֶץ וְרוֹם בְּהַבְרָאָם. צוּה עַל מִתְנַוְתָּם. הַלְוֵי יִתֵּן אֲחֻזָּם.

(קכט, מעשר מן המעשר)

בְּשֵׁשִׁית לְעֲנִיִּים הַמְצִיאָם. גַּם בְּשֵׁלִישִׁית בְּשֶׁבֶת:

חי חי חי (קל, להוציא מעשר עני בשנים ד"ו)

נָקִי כַפַּיִם וְטָהוֹר. וַיְדוּי פֶּה יִשְׁמֹר.

(קלא, מצות וידוי מעשרות)

וַיִּזְכּוֹר הַמְזֻמָּר, בְּכַוֻּדִים בְּכַוֻּד. מַעֲסָה יִפְרִישׁ חֶלֶת:

חי חי חי (קלב, מקרא ביכורים; קלג, הפרשת חלה)

חֶזֶק וְאַמִּץ בְּשִׁמְיֹתָה. לְהַפְקִיר צִמְחָה.

(קלד, להפקיר הצומח בשביעית)

וְלָנוּחַ מִלְּעֲבָדָה. וְלִקְדָּשׁ חֲמִשִּׁים שָׁנָה.

(קלה, מצות שביתת הקרקע בשמיטה; קלו, לקדש את שנת החמישים)

חֵי חֵי חֵי וַיּוֹצִיאָנָה בְּתִרְוָעָה:

(קלז, קלח, להוציא הקרקעות לבעליהן ביובל, בתקיעת שופר בכיפור)

פְּתַר תּוֹרָה

טז

לחן: "ישראל נושע"	ביאת
יִשְׂרָאֵל נוֹדַע, בְּעַרְי חוֹמָה.	סְפִירַת שְׁמִיטָה.
(קלט, פדין בתי ערי חומה תוך שנת ממכרו; קמ, למנות המשמיטה עד היובל)	
וְגַם מִכְסָּפִים שְׁמִיטָה.	לֹא לִנְגֹשׁ הַהֲלוֹאָה.
מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִישׁוֹן בַּת.	חוֹץ מֵאוֹמוֹת הָעוֹלָם:
(קמא, שמיטת כספים בשמיטה; קמב, שלא לנגוש חוב מישראל, ולנגוש את העכו"ם)	
אֲמָצוּ טַבְּחִי, לִיתֵן מִתְּנָה.	זְרוּעַ וְקִיבָה.
(קמג, נתינת זרוע לחיים וקיבה לכהן)	
רֵאשִׁית הַגֹּז לִכְהֵנָה.	כָּל חֶרֶם סְתֵם נְתִינָה.
(קמד, ליתן ראשית הגז לכהן; קמה, שסתם חרם לכהן, אא"כ פירט שיהיה לה')	
זְבִיחַת חוֹלִין שְׁחִיטָה.	גַּם כְּסוּי צְוָה טוֹב:
(קמו, לשחוט בהמה חיה ועוף בסימניהם; קמז, כיסוי דם חיה ועוף)	

טז"ב

לחן: "מה נכבד"	צבא
מַה נִכְבָּד שִׁלּוּחַ הַקָּנִים.	
(קמח, מצות שילוח הקן)	
וּבְדִיקַת סִימָנִים,	חִיָּה וְעוֹף מִכָּל מִינִים.
(קמט, קנ, סימני חיה ובהמה ועוף)	
חֲגַב וְדָג לְעַם אֲמוֹנִי:	
(קנא, קנב, סימני חגבים ודגים)	

בְּתֵר תּוֹרָה

- רְצִיַת נִסָּן וְקִדְשָׁתוֹ.**
(קנג, לקדש חודשים וחשוב שנים מניסן)
- מְכַל זְמַנִּים יוֹם שַׁבָּתוֹ.**
(קנד, לשבות בשבת הוא ועבדו ובהמתו)
- [לחן: "דרכך"]
- שַׁבְּתֵךְ קִדְשָׁהוּ.**
(קנה, לקדש השבת בכניסתו ויציאתו)
- כְּבִרְכָתְךָ זֹכְרָהוּ.**
(קנו, ביעור חמץ בפסח)
- זָכַר לְמַצְרִים מַעֲשָׂהוּ,**
(קנו, לספר ביציאת מצרים)
- כְּבוֹד הַיּוֹם וְתַעֲצוּמוֹ.**
(קנט, לקדש השבת ממלאכה ביום ראשון ואחרון של פסח)
- גַּם לָחֶם עֹנֵי תֹאכְלוּ.**
(קסג, לקדש השבת מראש השנה; קסד, להתענות ביום כיפור)
- יִרְנֹו בְּעֵמֶר וַיִּסְפְּרוּ.**
(קסו, לקדש השבת מראש השנה; קסז, לקדש השבת מראש השנה)
- יּוֹם הַדִּין יִשְׁבָּתוֹ.**
(קסח, לקדש השבת מראש השנה; קסח, לקדש השבת מראש השנה)
- חֲזָקוּ מִצְּוֹת שְׁבִיתְתֶּכֶם,**
(קסז, לקדש השבת מראש השנה; קסז, לקדש השבת מראש השנה)
- יּוֹם זֶה, יּוֹם שְׁמִינִי עֲצַרְתֶּם.**
(קסז, לקדש השבת מראש השנה; קסז, לקדש השבת מראש השנה)
- גַּם שְׁמִינִי, עֲצַרְתֶּם.**
(קסז, לקדש השבת מראש השנה; קסז, לקדש השבת מראש השנה)

פְּתֵר תּוֹרָה

ח"י

ביאת	לחן: "מי לה' אתי עורך"
פְּדִינוֹ מִחֲצִית שְׁקָלִים.	מִי יִשְׁמַע קוֹל שׁוֹפֵר עוֹרֵךְ,
(קעא, ליתן מחצית השקל בשנה)	(קע, לשמוע קול שופר בר"ה)
גַּם יִפְאַר לְדַבְּרֵי חֲכָמִים.	יִקְיִים דַּבְּרֵי נְבִיאִים וּמַלְאָךְ,
(קעב, לשמוע לנביא; קעג, למנות מלך ולשמוע בקולו; קעד, לשמוע לב"ד הגדול באיסור והיתר)	(קעב, לשמוע לנביא; קעג, למנות מלך ולשמוע בקולו; קעד, לשמוע לב"ד הגדול באיסור והיתר)
יִתְמַנּוּ שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים.	אֲחֵרֵי רַבִּים יִטָּה וְיִתְכַרֵּךְ,
(קעו, למנות שופטים ושוטרים)	(קעה, לנטות אחרי רבים)
יַעֲיֶדוּ אֲמַת בְּאֲזְנֵי:	בְּצַדֵּק יִהְיוּ מִשְׁפָּטִים.
	(קעז, בצדק תשפוט עמיתך; קעח, להעיד בב"ד)

יִחְקְרוּ עֵדִים כְּהִלְכָה.	חֲזַקוּ יַד דִּינֵי תּוֹרָה,
(קעט, לחקור עדות העדים)	
וְעֵרִיפַת הָעֲגָלָה.	וְאֲשֶׁר זָמַם לוֹ עוֹלָה.
(קפא, עריפת העגלה כשנמצא הרוג)	(קפ, להעניש כאשר זמם)
וְלִלְוֵי תֵן יְשִׁיבָה.	עֵרֵי מִקְלַט בְּהַבְדִּילָה.
(קפג, לתת ללוויים ערים לשבת)	(קפב, להבדיל ערי מקלט)

וַיִּסֵּר הַסִּכָּנָה, וּמַעֲקָה לְגַג יְדִידֵי:

(קפד, להסיר מכשול ומועקה לגג)

פְּתֵר תּוֹרָה

יט

לחן: "אור עליין"

ביאת

חי חי חי חי:

צוּה לְאַבֵּד אֱלִילִים.

אֹר עֲלִיּוֹן מֵאִיר כְּסִפִּירִים.

(קפה, לאבד ע"ז)

יַחַד כָּל עַמּוּמֵי נְכַרְיָה:

נְשִׂיר לֹ וְנֶאֱבַד נְדָחִים.

(קפו, להרוג ז' עממין)

(קפו, לאבד עיר הנדחת)

וְשָׁנַב מַעֲשֵׂה וִיחֻקָּק. חי חי חי חי

חֹזֵק וְהִכְרַת עֲמֻלָּק. יה אלי

(קפט, לזכור מעשה עמלק)

(קפח, להכרית זרע עמלק)

שִׁיחִיו לְמַס וְחִיָּה:

וְשֵׁם יְהִי יִתְקַדֵּשׁ וִיִּתְחַזַּק,

(קץ, במלחמת הרשות, שיתנו מס וישלימו עמם)

כ

לחן: "עורו שיר"

צבא

יַחֲזִיב טְהֵרָה, וְיִתַּד חֲפִירָה.

עֹרְרוּ לְמִשְׁמַע, מִשׁוּחַ מִלְחָמָה.

(קצא, כהן משוח מלחמה; קצב, קצג, שלא יעשו צרכיהם במחנה, ויהיה להם יתד עם כלי המלחמה)

וְיִפְתְּחוּ יָדָם לְעַנִּי כְּצַדֵּקָה:

יִשְׁיִבּוּ הַגְּזֵלָה, וְגַם חֲמֻשָּׁה.

(קצד, להשיב הגזילה, וחומשה; קצה, לעשות צדקה)

וְהִכְסֶּף תְּלוּהָ אֶת הָעֲנִי.

חֹזֵק וְהֵעֲנֵק לֹ לְעֵבְרִי.

(קצו, הענקת עבד עברי; קצז, להלוות לעני)

בְּתֵר תּוֹרָה

בְּרִבִּית רַק תִּלְוָה לְנִכְרִי. וְתָשִׁיב הַמִּשְׁכּוֹן בְּיוֹמֵי וָלַיְלָה:

(קצח, להלוות לגוי ברבית; קצט, להשיב המשכון)

כֹּא

לחן: "יום זה שירו לאל"
יֹום זֶה עֶבֶד פּוֹעֵל בְּמִלְאֲכָתְךָ. בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שָׂכָר לְשֹׁכֵרְךָ.

(ר, לתת שכר שכיר ביומו)

גַּם הוּא יִשְׁכַּע בְּמַחְבְּרְךָ. תִּפְרָק מִשָּׂא מִבְּהֵמַת יִשְׂרָאֵל:

(רא, שהשכיר אוכל במחובר; רב, מצות פריקה)

לחן: "שבת מנוחה"

תִּקִּים מִשָּׂא אַחַר הַפְּרִיקָה. תָּשִׁיב הָאֲבִידָה, וְאָמַד תּוֹכַחָה.

(רג, מצות הקמה; רד, השבת אבידה; רה, מצות תוכחה)

לְרַעַךְ תִּרְכָּה רוֹכַ אֶהְכָּה. וְגַם אֶת הַגֵּר הַבָּא לְיִשְׂרָאֵל:

(רו, לאהוב את ישראל; רז, אחבת הגרים)

לחן: "שפתי רננות"

פִּלְס הַמַּדּוֹת וְהַמִּשְׁקָלוֹת. כְּבוֹד חֲכָמִים וְגַם לְהִרְאוֹת,

אֲטוֹם אֲזַנֶּיךָ מִדְּבַרֵי פְחִיתוֹת.

(רח, לפלס המאזנים והמשקלות; רט, לכבד חכמי ישראל ולעמוד לפנייהם)

כְּבֹד הוֹדִיךָ וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל:

(רי, ריא, כבוד אב ואם ומוראם)

לחן: "בן איש חיל"

בֶּן אִישׁ יִשָּׂא אִשָּׁה, לְקִיּוֹם מִצְוָה.

(ריב, לפרות ולרבות לקיום העולם)

פְּתַר תּוֹרָה

בְּקִדּוֹשֵׁי יְדוּר, לְשָׁנָה תְּמִימָה.

(ריג, לקדש האשה; ריד, להתייחד עם אשתו שנה תמימה)

גַּם יְמוּל הַבֵּן, וּמִצּוֹת יְבֻמָּה.

(רטו, למוול הבן ומניעתה בכרת; רטז, לישא היבם אשת אחיו כשלא הניח זרע)

הַיְבוּם קוֹדֵם לְחִלְצָה:

(ריז, חילצת יבמה, אם לא ישאנה)

לחן: "סין ה' כח"

הַתּוֹפֵס אֵשָׁה לֹא יִשְׁלַחַהּ. מוֹצִיא שֵׁם רַע הוּא יִשְׁאַנָּה.

(ריח, האנס נושא אנוסתו; ריט, מוציא שם רע ישאנה ולוקה)

גַּם מִפְתָּהּ, יִשְׁלַמָּנָה. יֵשֵׁב עִם תּוֹאֵר בְּמִלְחָמַת אֵל:

(רכ, דין מפתה; רכא, דין יפת תואר במלחמה)

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ, לְהוֹצִיא בְּכָרִיתוֹת.

(רכב, לגרש בשטר דוקא)

בְּטַעֲנָה הַשְּׂקוּ, וְגַם בְּרִצּוּעוֹת.

(רכג, דין סוטה שהשקיית מי המרים; רכד, להכות ברצועה החייבים)

מִכָּה בְּשִׁנְגָּה, יֵשֵׁב עַד מוֹת, כִּתְּחַן הַגְּדוֹל שֵׁם יִתְּפַלֵּל:

(רכה, מכה נפש בשגגה ישב במקלט עד מות כה"ג)

פְּתִיחָה

צבא

יוֹם קִדּוּשׁ וּמְבָרָךְ מְכַל הַיָּמִים אֵל בְּחַרְתָּ.

פְּתֵר תּוֹרָה

עג'ם

הוא יום שבת שמלאכת עולמים בו גמרת.

נהונד

ונתתו לבני ישראל כי להם אתה קדשת.

חיא'אז

היא חמדה גנוזה שבו ישמח משה ועמו תכנת.

ראשט

אתה אחד ולעם מיוחד שמידתו להם פקדת:

כב

ביאת רהאו

לחן: "כי אשמרה שבת"

כי אשמרה מצות, אל ישמרני. טוב מלכוא חמת. ביום דיני (2):

אסור למחוייב, בהתנה. והצריך לסודר. וחייב דלקה.

(רכו, מצות סיף; רכו, מצות חנק; רכח, מצות שריפה)

על עין העמידה.

גם באבן נפילה.

(רל, לתלות הרוגי ב"ד)

(רכט, מצות סקילה)

לו ולכל מצוה:

וביום הטמנה,

(רלא, לקבור הרוגי ב"ד וכל מת מצוה)

לחן: "בו אמצא"

נח לעברי.

בא ושמע תמיד,

(רלב, מצות עבד עברי)

פְּתֵר תּוֹרָה

הִנֵּה לֹא יַעֲדָה, וְהִפְדָּה בְּעִבְרִי.

(רלג, לישא אמה העבריה; רלד, לפדותה; רלה, ושכנעני לעולם יעבוד)

מוֹפֵת בְּעֵת לְחָם, יְשָׁלֵם קְנִסִי.

(רלו, חובל בחירו, ודיני קנסות)

כָּכָה בְּכָל דִּינִי, שׁוֹר וּבּוֹר וְגַנֵּב כֵּן יִהְיֶה:

(רלו, דיני שור; רלה, דיני בור; רלט, דין משפטי הגנב בכפלים)

לַחֵן: "מחל מלאכה"
הַמְכַעִיר אֵשׁ בּוֹ, שָׁלֵם יְשָׁלֵם.

(רמו, רמא, דיני ההבער)

נִתְחַיֵּיב בְּשִׁמִּירָתוֹ, חֲנָם יִתְבַּעֵם.

(רמב, דיני שומר חינם)

וְאִם בְּשָׂכָר, יְשָׁלֵם וַיֵּאכְדֵם.

(רמג, דיני שומר שכר ושוכר)

וּבַהֲנָאָה שְׁלוֹ, יְשָׁלֵם וַיִּנְחָם:

(רמד, שואל שכל הנאה שלו)

כג

לַחֵן: "אשתבח"
עִירָאק

אֲשֶׁתְּבַחַת, בְּדִינֵי מִמְכָּר וּמִקָּח. וּמִזְדָּה בְּמִקְצָת, שְׁלֵקָח.

(רמו, דיני טוען ונטען, ומודה במקצת)

(רמה, מקח וממכר שמעות קונות ומשיכה ומסירה)

לְהַצִּיל אֶת הַנֶּרְדָּף, הַבּוֹרֵחַ. וְדִינֵי נַחְלוֹת, וּפִי שְׁנַיִם יָקָח (2):

(רמו, להציל הנרדף אפילו בנפש הרודף)

(רמת, דיני נחלות, ושהבכור יטול כפלים)

פְּתֵר תּוֹרָה

אל הַרְחֵמֵן נַתֵּן,
וְשֵׁשִׁים הֵמָּה מַלְכוּת,
וַיִּדְ מֵהֵן,
וְשֵׁשׁ וְאַרְבָּעִים

רַח"ם מִצֹּת.
הַכְרַחֲיוֹת.
בְּנָשִׁים לֹא נוֹהֲגוֹת.
הֵן מַחֲיִבוֹת (2):

כד

לחן: "שיר חדש"
שִׁיר חֲדָשׁ זְמֵרוֹ,
אֲמוּנָה בְּאַחֵר, יְהֵ אֱלִי

ביאת
לֹאֵל אֲשֶׁר בְּרָא.
הִיא נִעְדְּרָה.

(ל"ת א, שלא להאמין בזולתו)

וּפְסָל וְתִמּוּנָה, לֹא יַעֲשֶׂה,
גַּם לְאַחֲרִים לְעוֹבְדָה.
וְכָל מַעֲשֵׂה צוּרָה, יְהֵ אֱלִי

גַּם לְאַחֲרִים לְעוֹבְדָה.
(ב, ג, לא יעשה פסל, אף לאחרים)

לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהּ:
(ד, לא יעשה צורה אפילו בלא לעובדה; ה, ו, שלא ישתחוה לע"ז, ולא יעבדנה)

קָהַל עַדְתִּי,
לֹא יַעֲבִיר בֶּן וּבֵת,

וַיִּשְׁמְרֵם יְהֵ אֱלִי כְּמוֹ כְּבֵת.

(ל"ת ז, שלא להעביר בנו ובתו למולך)

יִמָּאֲסוּ בְּתוֹעֵבָת,
אוֹב וַיְדִיעוּנִי, הֵם אוֹיְבֵת.

(ל"ת ח, ט, מעשה אוב וידיעוני)

יִרְחַק מִסְּפוּרֵי דְבַת, יְהֵ אֱלִי
כָּל הַמִּיחָלִים לִי:

(י, זהירות מסיפורי ע"ז ומעשיה, שלא יטה אחריה)

פְּתֵר תּוֹרָה

כה

- לחן: "אליו מי הקשה"
אליו מי רחק וישלם.
שיגא
אילן משכית מצבת.
(יא, יב, יג, שלא לעשות מצבה ואבן משכית ואילן במקדש)
- ושבועת.
בו נזהרים עמו כלם.
(יד, שלא ישבע וישביע בע"ז)
- לכן ישכחנה לעולם.
ומדיחה ברפת:
(טו, שלא ידרוש בע"ז; טז, שהמסית לע"ז בסקילה)
- נוסעים ושונאים את המסית.
(יז, יח, לא לשמוע לו ולשונאו)
- עיניך לא תחוס ברית, מריבת.
ימנע משתיקה וטובת.
(יט, כ, שלא יחוס על המסית, ולא ילמד עליו זכות;
כא, שלא ישתוק המוסת מללמד חובה על המסית, ודינו בסקילה)
- לכן ישכחנה לעולם,
ומדיחה ברפת:
- חזק וברח מכסף חמדה.
ומעיר הנדחה בחרבנה.
(כב, לא ליהנות מתכשיטי ע"ז; כג, כד, שלא ליהנות ממון עיר הנדחה, ולא לבנותה)
- בנדרת.
למתנבא בכזב ובשמה.
(כה, שלא ידבק בידו מנדבת וממון ע"ז;
כו, שהמתנבא בשם ע"ז ימות בחנק, וכן המתנבא בשקר בשם ה')
- לכן יאטם אזניו לעולם.
והכזב מריבת:
(כח, שלא לחקור ולא לשמוע למתנבא בשם ע"ז, ולא למופתיו אלא להורגו;
כט, שלא לירא מנביא שקר בשם ה', מללמד עליו חובה)
- טוב מה טוב מצוה, מה יפה מצוה:

בְּתֵר תּוֹרָה

כו

סוזנק	לחן: "ערה עלינו"
מְחֻקוֹתֵם וְקִסְמֵם בּוֹרְחִים.	יַעֲרָה עָלֵינוּ כַּח.
(ל"ת ל, לא, להתרחק מחוקותם, ושלא לקסום)	
וְנַחֲוֹשֵׁי רוּחַ:	מִשְׁפְּטֵי הַכּוֹכְבִים,
(לב, שלא לעשות ע"פ משפטי הכוכבים; לג, שלא ינחש)	
שַׁעֲשׂוּעֵי חוֹכְרִים.	חֲזִקוּ רוּצוֹ מְכַשׁוּפִים.
(לד, לא לכשף; לה, חובר חבר על נחשים שלא ינשכו)	
אֵינָהּ סֵם חַיִּים:	אוֹב וַיְדִיעוֹנִי, דוֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים,
(לו, לז, שלא לשאול באוב וידיעוני; לח, לא לעשות מעשה להביא המת בחלום)	

כז

נאוח	לחן: "יום זה לישראל"
יּוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל, אוֹרֵה וְשִׁמְחָה. מִצְוָה מְנוּחָה:	
לְשֹׂמֵר בְּכָל שָׁנִי.	צוֹיֵת פְּקוּדִים.
וְקַעֲקַע לְבָנִי.	מִתְקוּנֵי הַנָּשִׁים.
(ל"ת מ, לא ילבש; מא, איסור כתובת קעקע)	
לֹא יִקִּיפוּ בַּהֲשָׁחָתָה.	שַׁעֲטָנֵז מִרְחִיקִים.
(מב, איסור שטענוז; מג, הקפת הראש; מד, איסור השחתת הזקן) מִצְוָה מְנוּחָה:	
אֲסוּרָה שְׂרִיטָה.	חֲמֻדַּת הַלְּבָבוֹת.
(מה, לא תתגודדו על מת)	

פְּתַח תּוֹרָה

לְנַפְשׁוֹת יוֹצְאוֹת.	אֲסוּרָה הַחֲזָרָה.
	(מו, איסור חזרה למצרים לשיבה)
לְנַפֵּשׁ מִצְרָה.	יִסִּיר מִחֲשָׁבָה.
	(מו, להשים גבול למוחשבה, ולא תתורו)
קִדְשֵׁת כָּרְתָּ.	בְּרִית לְכָל עַמִּים.
לְשִׁבְעָה כְּלִיתָ.	אֵין חֵן לְאֱלִילִים.
	(מוח, מט, שלא לכרות ברית לז' עממין, ולהשמידן; נ, לא יתן חן לע"ז לשבחה)
לֹא יִהְיוּ תוֹשָׁבִים.	לֵיד אֹמָה שְׁבוּרָה.
	(נא, שלא להושיב עובדי ע"ז בארצינו)
לְאִסוּר חֲתָנָה.	צְוִיתָנוּ נוֹרָא.
	(נב, שלא יתחתן באומות)
עֲמוּן וּמוֹאֵב אֲשַׁמְרָה.	הֵר עֲשׂו קָרֵב נָא.
	(נג, שלא יתחתן בגרים מזכרי עמון ומואב; נד, שלא להרחיק הגרים מעשיו)
	גַּם לְמִצְרִים פֶּתַח נָא
	(נה, שלא להרחיק גרים ממצרים)
וְשִׁיר אֶעֱרֹךְ לָךְ.	עַל מִצְוֹת הַשְּׁלִימָה.
עֲמוּן וּמוֹאֵב לָךְ.	לֹא תִשְׁחִית אֶת עֲצָה.
	(נו, להשלים עם עמון ומואב לפני שנפתח במלחמה; נז, לא להשחית עצי מאכל במלחמה)
חֲזֵק בְּמִלְחָמָה.	עֲמֵלֵק זְכִירָה.
	(נח, שלא לירא מן האומות במלחמה; נט, שלא לשכוח מעשה עמלק)

פְּתַר תּוֹרָה

- רְצַח תּפִּלְתִּי.**
שְׂמַךְ כִּבְתֵי אִישׁוֹן.
(ס, איסור ברכת ה', וחייב סקילה)
- וּשְׂבוּעָה בְּפִי,**
אֲשַׁמּוֹר בְּשִׁשׁוֹן.
(סא, שלא לישבע לשקר, ולא לעבור על השבועה)
- וּמְנַשִּׂיָּאָה לְצַבְעוֹן.**
וּמַחֲלוּל הַנּוֹרָא.
(סב, שלא ישא שבועה לשוא; סג, איסור חילול ה')
מִצְוָה מְנוּחָה:
- יִשְׁעֶךָ קִוִּינוּ.**
יְהִי אֲדִיר לֹא מְנַסִּים.
(סד, לא לנסות את ה')
- בֵּית מֵאֲמִין שׁוֹמְרֵהוּ.**
יֹרִיד נָא לְתַלְוִים.
(סה, שלא ינתצו בית עבודת ה')
(סו, שלא להלין התלוי על העין)
- וּשְׁמִירַת מְקַדְשִׁים.**
גַּם כֹּהֵן יִירָא.
(סז, לשמור המקדש; סח, שירא הכהן הגדול מלהיכנס לקה"ק)
מִצְוָה מְנוּחָה:
- אֲנָא עֲלִיוֹן נּוֹרָא.**
הַבִּיטָה חֲסֻדוֹנְנוּ.
מוֹמִין הִרְחִיקָה.
כֹּהֵן לֹוִי לֹא יִתְעַרְבוּ.
(סט, ע, עא, שלא יכנס כהן בעל מום להיכל, ולא יעבוד, אף במום עובר; עב, שלא יעסקו כהנים בעבודת לויים ולהיפך)
- בְּמִקְדָּשׁ שְׁמַחְנוּ.**
בְּלֹא רוּיָהּ.
(עג, שלא יכנס שתוי יין למקדש)
מִצְוָה מְנוּחָה:
- חֲדָשׁ מְקַדְשָׁנוּ.**
בֵּית יִשְׂרָאֵל מְרַחֲקָת.
(עד, שלא יעבוד זר במקדש)
- טְהַרְהָ יַעֲבֹדְנוּ.**
טְבִילַת יוֹם מְרַחֲפָת.
(עה, שהכהן טמא לא יעבוד; עו, שהטבול יום ימתין עד שיעריב שמשו)

בְּתֵר תּוֹרָה

טִמָּא כְרוּמֶשֶׁת. יֵשֵׁב הַחוּצָה.

(עז, עח, שהטמא לא יכנס למקדש כְּרִמְשׁ, אפילו למחנה לוי) מצוה מנוחה:

זָכַר קְדוֹשׁ עַמּוֹ. בְּזָכוֹת מִזְבַּח אֲבָנִים.

(עט, לבנות מזבח אבנים בלי ברזל)

יִמְנַע מֵעֲלוֹת לוֹ. לֹא תִכְבֶּה אִישִׁים.

(פ, שלא יהיו מעלות למזבח; פא, שאש המזבח לא תכבה)

בְּזָהָב קְטוֹרֶת לוֹ, לֹא יַעֲלוּ עוֹלָה.

(פב, שבמזבח הזהב לא יקריבו, אלא קטורת) מצוה מנוחה:

יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל, אוֹרֶה וְשִׁמְחָה. מִצְוָה מְנוּחָה:

כח

לחן: "יודוך רעיוני" נאום

יִדְוֹךְ רַעֲיוֹנֵי הָאֵל רוּעִי. חֵי נוֹתֵן תּוֹרַת קֹדֶשׁ, בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי:

יוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתָ. עַל שֶׁמֶן מִשְׁחָתֶיךָ.

רוֹקְחוֹ לְזֶרַח כְּלִיתָ. כּוֹ תִמְשַׁח כַּהֲנִיךָ.

(ל"ת פג, שהרוקח שמן המשחה חייב כרת; פד, שהמושח ממנו לאחרים חייב כרת)

וּמְרִיחַ בְּעֶשְׂנֶךָ. חֲטָאת יִגִּישׁ לְפָנֶיךָ.

(פה, שלא יעשה עישון הקטורת לזר)

לִי צִוִּיתָ בְּאֲרוֹנֶךָ. מֵהַסִּיר בְּדִי.

(פו, שלא יסיר בדי הארון ולוקה)

חֵי נוֹתֵן תּוֹרַת קֹדֶשׁ, בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי:

פְּתֵר תּוֹרָה

כט

לחן: "יה מסי" ביאת

יְה מְסִי כִּיבִין רַחֲמָנָא. אַהֲדַרְיָה ית מְקַדְשָׁא לְעַם דְנָא:

דִּין אִינְשׁ יִפְרַק ית חוֹשְׁנָא. דְאֲדִיק עַל הַמִּינִין אֲפוֹדָא.

(פז, המסיר החושן מעל האפוד לוקה)

וּמָאן דִּיבֹזַע מְעִילָא תִיכְלָא. אֲלֶקְיָיָהּ בְּמִלְקִיּוֹתָא:

(פח, הקורע פי מעיל כהן גדול לעשות פה לוקה)

סִידוֹרָא אָמַר בְּקֶרְבָּנָא. לִית תַּעֲבִיד לִיה בְּרָא.

(פט, שלא יקריב חוץ לעזרה וחייב כרת)

וְדִי יְכוּס נִכְסַת בְּרָא. יִשְׁתַּצִּי בְר נֶשׁ מַעֲמָא:

(צ, שהשוחט קדשים בחוץ, חייב כרת)

יְה מְסִי כִּיבִין רַחֲמָנָא. אַהֲדַרְיָה ית מְקַדְשָׁא לְעַם דְנָא:

ל

לחן: "יודוך מלך" נאווה

יְוֹדוּךָ מֶלֶךְ, דְּר בְּמִרוֹמִים.

לְעֵלְיוֹן נַעֲלָה, יִקְרִיבוּ שְׁלָמִים.

(ל"ח צב, צג, צד, שלא ישחט לקרבן בעלי מומין, ולא יזרוק הדם ולא יקטיר אמוריהם)

הַמוֹם הִרְחַקְתָּ, מִכָּל קֶרְבָּנִים.

(צה, צו, שלא להקריב מום עובר. ולא קרבן הגוי שיש בו מום)

קוֹדֶשׁ בְּחַרְתָּ, שְׁמוֹר קֶרְבֵּן אֵל:

(צז, שלא יתן מום בקדשים, ולוקה)

בְּתֵר תּוֹרָה

מִהֶקְרִיב מַחְמָצוֹת.	סִפְרוּ וְשִׁמְרוּ,
(צח, שלא להקריב שאור ודבש)	
מִלֶּה עֲלוֹת.	אֵל יַחְסֹר מֶלֶח,
(צט, שלא יחסר מלח מהקרבן)	
וּמַחִיר יֵשׁ לְדַחֲוֹת.	גַּם הָאֲתָנָן,
(ק, שלא להקריב אתנן ומחיר כלב)	
מִשְׁחוּט בְּיִשְׂרָאֵל:	אִם וּבְנֵה,
(קא, שלא לשחוט אותה ואת בנה)	

שֶׁמֶן וּלְבוֹנָה.	בִּינוּ דְרָשׁוּ לְעוֹכֵר,
(קב, קג, שלא להשים שמן זית ולבונה במנחת חוטא)	
כֹּלֵא בְּלִילָה.	גַּם בְּמִנְחַת הַחֲשׂוּדָה,
(קד, קה, שלא לבלול מנחת סוטה, ולא ישים שמן ולבונה)	
וּלְשִׁנּוֹתָהּ.	לֹא יִמִּיר קְדָשִׁים,
(קו, קז, שלא ימיר קדשים, ולא ישנה מקרבן לקרבן, ולוקה)	

וְהַפְדּוֹת בְּכוֹר טְהוֹרָה:

(קח, שלא לפדות בכור טהורה, אבל מותר למוכרה)

לֹא

נְהוּוּנְד	לְחַן: "אֲנֹכִי שְׁמִי"
אֵל תִּמְכֹּר מַעֲשֵׂר בְּהֵמָה.	קוֹלִי נִשְׁאַתִּי בְּמוֹרָא.
(קט, שלא ימכור מעשר בהמה)	
לִכְהֵן יִהְיֶה לֹא יִגְאָל:	וְגַם שְׂדֵה הַחֲרָמָה.
(קי, שאין למכור שדה החרמה ויהיה לכהן; קיא, שאין לפדות שדה החרמה)	

פֶּתַח תּוֹרָה

חֲזַק בְּעוֹף כְּהַבְדִּילָהּ. וּבְקִדְשֵׁים לֹא תַעֲבֹדָהּ.

(קיב, שלא יבדיל ראש העוף בשעת מליקת חטאת; קיג, שלא לעבוד בבהמת קדשים)

וְגַם צֶמֶר הַגִּיזָהּ. בְּחֶמֶץ לֹא תִזְבַּח לְאֵל:

(קיד, שלא לגזז צמר הקדשים; קטו, שלא ישחט שה הפסח על החמץ)

ל

לחן: "עורי נצורה" נאווה

עוֹרֵי נוֹטְרָה כְּרָמִים. לֹא תִפְסַל בְּלִינָה פְּסָחִים.

(קטז, שלא יניח אימורי הפסח עד שיפסלו בלינה)

וְהַנּוֹתֵר בְּאֵשׁ שׁוֹרְפִים. וְשִׁלְמֵי חֲגִיגָה לְשָׁנֵי יָמִים:

(קיז, לא יותיר מבשר הפסח למחרת, והנותר ישרף; קיח, שלא יותיר מבשר חגיגה יותר מב' ימים)

זֶכֶר יוֹם פֶּסַח הַשָּׁנִי. עַד בּוֹקֵר תֹּאכַל כְּדָבָרִי.

(קיט, שלא יניח בשר פסח שני עד בוקר)

וְגַם קֶרְבֵּן תּוֹדָתִי. וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבֵּר בְּפִסְחִי:

(קכ, שאסור להשאיר קרבן תודה עד הבוקר; קכא, קכב, שלא לשבור עצמות קרבן פסח ראשון ושני)

רוּעָה נֶאֱמָן בְּצוּרָיו, אֵל יוֹצִיא מִבְּשָׂר חוּצָה לוֹ.

(קכג, שלא יוצא ממקום החבורה חוצה)

וְשִׁירֵי מִנְחֹת חֶמֶץ מִחֻלָּלוֹ. וְהַפֶּסַח צְלִי כְּחֻקּוֹ:

(קכד, שלא לעשות שיירי מנחות חמץ; קכה, שלא יאכל פסח נא ומבושל אלא צלי)

בְּתֵר תּוֹרָה

אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁכָכָה לוֹ. גֵּר וְעֶרְל לֹא יֹאכֵל בּוֹ.

(קכו, קכז, גר תושב וערל לא יאכלו בפסח)

שׁוֹמֵר שַׁבֵּת וְטָהוֹר מִחֻלְקוֹ. וְחֵלֶק טָמֵא הָאוֹכְלוֹ מִחֻלְלוֹ.

(קכח, קכט, שלא יאכל בפסח ישראל משומד, וטמא מלאכול קדשים;

קל, שלא לאכול מן הקדשים שנטמאו)

חֹזֵק יִשְׂרָאֵל מֵהַנּוֹתֵר. וּמַחֲשֶׁבֶת פְּגוּל בָּשָׂר.

(קלא, שלא לאכול נותר, וחייב כרת; קלב, שלא לאכול פיגול, וחייב כרת)

תְּרוּמָה לְזֶר אֶלְסֵר. גַּם תּוֹשֵׁב כְּהֵן וְשֹׁכֵר:

(קלג, שזר לא יאכל תרומות, וחייב מיתה ביד"ש; קלד, שלא יאכל תרומה אפילו שכירו ותושב כהן)

בְּסוּד עִם קְדוֹשִׁים רַבָּת. מְזֻמָּר שִׁיר לְעַם כְּכַבֵּת:

לג

לחן: "רם אור גדול" נאזה

אָדָם, אֹזֵר גְּדוֹל מִיָּלָה. תִּרְחִיק מֵעֶרְל תְּרוּמָה.

(קלה, שלא יאכל ערל תרומה וקדשים)

רַק טָהוֹר יֹאכֵל, וְלֹא חֻלְלָה. מִנְחַת כְּהֵן תִּהְיֶה כְּלִילָה.

(קלו, שלא יאכל כהן טמא תרומה; קלז, שחללה לא תאכל תרומה וקדשים;

קלח, שלא לאכול מנחת כהן, כליל תהיה)

וְחֻטָּאת פְּנִימָה, טְעוּנָה שְׂרִיפָה. וּבְכוּר שְׁעֵשָׂה מוֹם בְּדַעָה:

(קלט, שלא יאכלו הכהנים חטאת הנעשית בפנים; קמ, שלא לאכול בכור שהוטל בו מום בכוונה)

בְּתֵר תֹּרְהָ

פָּה, לֹא יֵאָכֵל שְׁקוּץ.
מעֵשֶׁר וּבְכוֹר בְּחוּץ.
(קמא, קמב, קמג, שלא לאכול מע"ש דגן תירוש ויצהר מוחות לירושלם;
קמד, שלא לאכול בכור מחוץ לירושלם)

חֲטֵאת וְאִשָּׁם,
תוֹךְ עֲזָרָה רוּץ.
(קמה, שלא יאכלו הכהנים אותם חוץ לעזרה)

הַעוֹלָה,
אוֹכְלָה רְצוּץ.
(קמו, שלא יאכל בשר עולה וקדשים, ולוקה)

תוֹדָה וְשִׁלְמֵי לְפָנֵי דָמִים לֹא תִהְיֶה חֲלוּץ.

(קמז, שלא לאכול בשר קדשים קלים קודם זריקת דמים)

וְהִזָּר בְּקֹדְשֵׁי יְקוּץ:

(קמח, שלא יאכל הזר בשר קדשי קדשים, ולוקה כשאכל בעזרה לאחר מתן דמים)

אֵל הַבּוֹרָא שָׁמַיִם.
צוּה בְּפוֹרִים קְרִיָּתִים.
לֹא יֵאָכֵל חוּץ לְמַחֲנֵים.
וְיִשְׂרָאֵל יִתֵּן שְׁתֵּים.
(קמט, שלא יאכל כהן ביכורים קודם הנחה בעזרה, וישראל שאכל חייב מיתה ובשוגג יתן חומש) חִי:

בְּשֵׁשׁוֹן יֵאָכֵל מֵעֶשְׂרוֹ.
בְּצִיּוֹן יִהְיֶה בְּטֶהְרוֹ.
(קנ, שלא לאכול מע"ש בטומאה אפילו בירושלם עד שיפדה; קנא, שלא יאכלנו באנינות)

כּוֹלֵל כָּל מֵאֲכָלִים עֲמוֹ.
בְּהַפְרָשְׁתוֹ כְּסֹדֶרֶם וּבְלֹא טְבֵלָם.
(קנב, שלא להוציא מע"ש בדברים שאין בהם אכילה; קנג, שלא לאכול הטבל, וחייב מיתה ביד"ש;
קנד, שיפריש שיפריש תו"מ כסדר, ושלא יקדים) חִי:

וַיּוֹם נְדֻדַת שָׁלֵם.
וּבְרִגְלֵי קֶרְפֵן הָרֶם.
(קנה, שלא לאחר הנדרים והנדבות; קנו, שלא לעלות לחג בלי קרבן)

וּמוֹצֵא שְׁפִתַיִךְ הָקָם:

(קנז, שלא לעבור על דברים שאסר על נפשו)

בְּתֵר תּוֹרָה

הַשׁוֹמֵר אֶת קְדוּשָׁתוֹ. אֲשֶׁר אֵישׁ כֹּהֵן,

יִרְחַק מִהַטּוֹעָה וְהַפְטוּרָה בְּעֶזֶר וְחִלְלָתוֹ. בְּכָל רָגַע וּבִעֵת אֲנַחְתּוֹ.

חִי. (קנח, קנט, קס, שלא יקח כהן זונה וגרושה וחללה)

הַשׁוֹמֵרוֹ לְכֹהֵן גָּדוֹל. אִשֶׁת הַנֶּפֶטָר לוֹ חַל.

(קסא, קסב, שכה"ג לא ישא אלמנה, ולא יבעול)

יְמַהֵר גּוֹאֵל וּבְנֵי אֹלָם:

בְּסוּד עִם קְדוּשִׁים רַבֵּת. מִזְמוֹר שִׁיר לְעַם כְּכַבֵּת:

פְּתִיחָה

נאווה:

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:

נאווה:

טוֹב לְהַדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ:

שיא:

לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִדְךָ וְאַמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת:

שיא:

עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי נָבֵל עָלֵי הַגִּיּוֹן בְּכַנּוֹר:

עג'ם:

כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדִיךָ אֲרַנֵּן:

בְּתָר תִּזְכָּר

זנגיראן:

מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עִמָּקוֹ מִחֲשֻׁבְתֶּיךָ:

צבא:

אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת:

נהונד:

בְּפֶרֶח רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיִצּוּ כָּל פְּעָלֵי אֲוֶן לְהַשְׁמֹדֵם עַד־יְעַד:

ח'ג'אז:

וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלְמָם יְהוָה:

ח'ג'אז-כאר:

כִּי הִנֵּה אִיבִיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אִיבִיךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעָלֵי אֲוֶן:

ראשט:

וְתָרַם כְּרָאִים קָרְנֵי בְּלִתֵּי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן:

מאהור:

וְתִבְטַט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי בְּקָמִים עָלַי מִדְּעִים תִּשְׁמַעֲנָה אֲזָנַי:

ביאת:

צְדִיק כְּתָמֵד יִפְרָח כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה:

ח'סיני:

שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ:

מוחיאר:

עוֹד יִנּוּכּוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְדַעֲנָנִים יְהִיוּ:

עשיראן:

לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ:

פְּתֵר תּוֹרָה

לד

לחן: "שלום וצדק"
שְׁלוֹם וְחַיִּים הִנְחִילוּ.
חֹסֵינִי
לְשׁוֹמֵעַ אֶת מִצְוֹתָיו.
הַנִּבְחָר יִשְׁמַר מִשְׁעָרוֹ.
כְּשֶׁנִּכְנַס לְמִקְדָּשׁוֹ:
(קסג, שלא יכנס למקדש פרוע ראש שחייב מיתה)

חֲזַקוּ אֲמֵצוּ בְּנֵי אֶהְרֶן.
וְהִנֵּתְעֵלָה לֹא-יִקְרַע בְּעֵצְבוֹן.
בְּגֵדֵיכֶם לֹא תִפְרְמוּן.
גַּם בַּחוּץ כְּעֵנִי וְאֲבִיוֹן:
(קסד, שלא יכנס למקדש קרוע בגדים. וכה"ג אפילו קרע על מת מחוץ למקדש, וחייב מיתה)

לה

לחן: "יראנו כקדם"
יִרְאֵנוּ כְּקֶדֶם,
בִּיאַת חֹסֵינִי
נִפְלְאוֹת וְגַם נִרְאוֹת.
וּמִן הַמִּקְדָּשׁ,
לֹא תִצְאוּ, רַק בְּשַׁעַת עֲבוֹדוֹת.
(קסה, שלא יצא כהן מהעזרה בשעת העבודה)

וְכִהֵן הִדְיוֹט,
וְהַגְּדוֹל לְהוֹרִיו,
לֹא יַעֲשֶׂה לְדִוֹת.
לֹא יִקְרַב לְלוֹוֹת:
(קסו, שלא יטמא כהן אלא לה' מתים; קסז, שלא יהיה כה"ג תחת קורת גג עם מת אפי' אביו ואמו;
קסח, שלא יטמא להם)

בְּתֵר תּוֹרָה

חֲזִקוּ וְגַם אֲמִצּוּ, עִם בְּנֵי זֶרַע הַלְוִי.
הַשֵּׁם הוּא חֶלְקֵם, וְלֹא יִטְלוּ עִם יִשְׂרָאֵלִי.

(קסט, שלא יקחו שבט לוי חלק בארץ)

גַּם בְּכַבּוּשָׁה, יִנְיְחוּ הַבְּזֵה וְשִׁלְלִי:

(קע, שכל שבט לוי לא יקחו חלק בביזה)

לו

לחן: "חי ונעלם"
חִי וְנַעֲלָם. לְכַבּוּדוֹ הַזֹּהֵרִים.
וְקִרְחָה אֶסְרָם. עַל חֶלְלָם. צִוָּה בְּכוֹלָם.

(קעא, שלא לעשות קרחה בראש על מות בין כהן בין ישראל)

וְזֹאת הַחֵיָה, בְּסִימָנָם. וְהִדְגָה וְהַעוֹף מִבְּשָׂרָם:

(קעב, שלא לאכול בכור בהמה וחיה טמאה אלא בסימנים;
קעג, קעד, שלא יאכל דג טמא וסימניו. ועוף טמא, והאוכל כזית לוקה)

יַעֲיִדוּ וַיִּגִּידוּ. מִשְׂרֵץ הָעוֹף הַרְחֻקָנָו.

(קעה, שלא לאכול שרץ)

וְהָאָרֶץ, וְהַשְּׂרָצִים, וְגַם תּוֹלְעִים:

(קעו, שלא לאכול שרץ הארץ; קעז, שרץ המתהווה מעיפוש;
קעה, שלא לאכול תולעים שבפירות; קעט, שלא לאכול כל שרצים)

בְּתֵר תּוֹרָה

מַעֲשֵׂיוֹ הֵם נִפְלְאִים. הַבְּדִילָנוּ מִן הַנְּבִילָה. וְהַטְרִיפָה.

(קפ, שלא לאכול נבילה ולוקה בכזית; קפא, שלא לאכול טריפה)

וְאָכַר מִן הַחֵיָה. וְגִידָה וְדָמָה.

(קפב, שלא לאכול אברב מן החי; קפג, שלא לאכול גיד הנשה; קפד, איסור דם)

וְחָלַב בְּהֵמָה טְהוֹרָה:

(קפה, שלא לאכול חלב בהמה טהורה)

שָׁמְרוּ כִשְׁרוֹת כְּהִלְכָה. בּוֹ תִמְצְאוּ בְרָכָה.

אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם, לֹא תֹאכְלוּ בְשָׂרָה בְּחִלְכָה:

(קפו, שלא לבשל בשר בחלב; קפז, שלא לאכול בשר בחלב)

חִזַּק גּוֹי אֵל נוֹרָא. וְהָיָה נָא לִי לְעֵזְרָה.

וְיַעֲרַב שִׁירִי. לְךָ צוּרִי. בְּתוֹךְ קֹהֶל עוֹבְדֵי יְהוָה:

לז

עג'ם
עַל שְׁמִירַת מֵאֲכָלִים.

תְּבוּאָה חֲדָשָׁה בְּזִמְנֵים.

(קפח, שלא לאכול מבשר שור הנסקל שקדמו בעליו ושחטוהו; קפט, קצ, שלא לאכול מלחם תבואה

חדשה וקלי לפני ט"ז בניסן; קצא, שלא לאכול כרמל מתבואה חדשה)

לחן: "מלא פי"
מֵלֵא פִי שִׁירָה וְזִמְרָה,

לֹא נֹאכַל מִהֲנֹאסְרָה,

פְּתֵר תּוֹרָה

חַי חַי, דִּינֵי עֶרְלָה,

(קצב, איסור ערלה)

וְכֻלָּאִים, בְּכַרְמִים.

(קצג, איסור כלאי הכרם)

וַיֵּין נְסָכִים,

(קצד, יין נסך של ע"ז)

זִבְחֵי אֱלִילִים:

ל

לחן: "אשא לבי"

אֲשָׂא לְבִי אֶל הַחוּטָא.

חֹסִינִי

הַזּוֹלֵל וְסוֹבָא.

בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה,

אֶתְרַחֵק מִמִּנְהַגּוֹ:

(קצה, שלא להיות זולל וסובא ובסו"ם)

רְצָה נָא אֵל תְּפִלָּתִי.

בְּיוֹם כְּפֹר כְּפָרְתִי.

וּתְעַלֶּה תְּעַנִּיתִי.

לְפָנֶיךָ כְּהַקְטַרְתּוֹ:

(קצו, שלא לאכול בכיפור)

ט"ל

לחן: "יה אלה מלכות"

יְהִי אֱלֹהֵי מַלְכוּת עֲלֵם מַלְכוּתָהּ, וּבִתְוֹךְ עַמִּיהָ יִשְׁכֵּן שְׁכִינְתָּהּ.

וּמִכָּל מִינֵי תַעֲרֻבְתֶּיהָ.

לְבַדִּילִי מִחֲמִיעֵי,

(קצז, שלא לאכול חמץ, וחייב כרת; קצח, שלא לאכול תערובת חמץ)

פְּתֵר תּוֹרָה

וּמְפִלְגָא דִּיּוֹמָא בְּמַעְלֵי, וּבְתַחֲוּמָךְ לָא תַחֲזִי.

(קצט, שלא לאכול חמץ מחצות ערב פסח; ר, שלא יראה חמץ בגבולו)

לָא יִשְׁתַּכַּח בְּבֵתִי, וְכוּלָא שְׂתָא לָא תַחֲטִי:

(רא, שלא ימצא חמץ ברשותינו אפי' פקדון)

מ

לחן: "יה רבון" ראשט

יְהִי רַבּוֹן עֲלֵם וְעֲלֵמִיא. פְּקִיד נְזִירָא מְכַל חַמְרָא:

(רב, שלא ישתה הנזיר יין)

עוֹבְדֵי גְבוּרְתִּיהָ, לְהַזִּיר נַפְשִׁיהָ. מַעֲנֵבֵי דִּי בְּגוּוִיהָ וְזִגִי:

(רג, שלא יאכל הנזיר ענבים; רד, שלא יאכל צימוקים; רה, שלא יאכל גרעיני הענבים;

רו, שלא יאכל קליפת הענבים)

לְקַדוּשְׁתִּיהָ יְתוּב, כָּל יוֹמִיהָ נְזִירָה,

לָא יִסְתַּאֲב, לְאֲבוּי וּלְאֲמִיהָ,

(רוז, שלא יטמא לשום מת אפילו קרוביו; רח, שלא יכנס לאהל מות)

וְשַׁעֲרִיהָ לָא יִגְזִיחָהּ, אֲלָא בְּמִשְׁלָם זְמַנִּיהָ בְּעַדְנִיהָ:

(רט, שלא יגלח הנזיר בימי נזירותו)

יְהִי רַבּוֹן עֲלֵם וְעֲלֵמִיא. פְּקִיד נְזִירָא מְכַל חַמְרָא:

כְּתֵר תּוֹרָה

מֵא

כּוֹזֵאם
בְּאִמְרֵי שְׁפָר.
טוֹבֵת עֲנִיִּים:
לחן: "אני אספר"
אֲנִי אֶסְפֵּר.
דִּינִי קוֹצֵר.

בְּקִצִּירַת שְׂדֵה.
פֶּאֶה לְעֲנִיִּים:
נִיבֵי אֵל יִרְצֶה.
לֹא תִכְלֶה.

יִנִּיחַ לְגֵר.
גַּם בְּאֵילָנִים:
וְכֹל הָעוֹבֵר.
כְּשִׁיעוֹר קוֹצֵר.

(רי, שלא לקצור כל השדה ויניח פאה, ואם נטל יתן לפי חשבון)

יִנִּיחַ הַנְּפִילָה.
יַחְזִיר לְעֲזוֹבִים:
הַלּוֹקֵט קִצִּירָה.
וְאִם נָטְלָה,

(ריא, שלא ילקט השיבולים הנופלות, ואם נטל יניח)

לֹא יִשָּׂא עוֹנוֹ.
יִנִּיחַ לְעֲנִיִּים:
חֶפֶץ בְּכֹדֶדוֹ.
עוֹלְלוֹת כְּרָמוֹ.

זֵיתִים לֹא תִגְמֹד.
וּבְכֹל עֲצִים:
זְכוֹר וְשִׁמּוֹד.
שִׁכְחָה תַעֲצֹר.

(ריב, שלא יבצור עוללות הכרם והשכחה בזיתים ובשאר אילנות)

בְּתֵר תּוֹרָה

שׁוֹכֵן דֶּר חֲכִיּוֹן.
שׁוֹמְרֵי דִינִים:

קְדוֹשׁ וְעֲלִיּוֹן.
דְּרוֹשׁ לְצִיּוֹן.

טְהַרְנֵי אֵל חֶק.
שְׁמֵם דּוֹר דּוֹרִים:

אֲמִן בֵּית יִצְחָק.
רֵם שׁוֹכֵן שְׁחָק.

מב

ראשט
מִשְׁגִּיחַ עַל קִצֵּה וְסוֹף.
בְּהִמָּה, חִיָּה וְעוֹף.
בְּלֵי מְזוֹן, וּמִצֻּה:

לחן: "מהללך"
מִהֲלֵלְךָ וְרַב גְּדֻלָּךְ,
אֵין גַּם אֶחָד, נִעְזָב מִמֶּךָ,
וּמִי הָאִישׁ, שֶׁהִנַּחְתּוּ הִילָךְ,

כִּי צְדָקָה עֲמֵם עֲשֵׂה, יְהֵאֱלִי

עֲבָדֵי הָאֵל, הִזְהָרוּ,

וְגִרְעִינֵי כְרָם יִנְיַחְנוּ.

(ריג, שלא לקבץ גרעיני הכרם שיפלו בעת הבצירה)

עַל מִצְוֹת שְׁכָחָה,
יִנְיַח לְעִזּוּכָה:

לְהוֹדוֹת לּוֹ, יְהֵאֱלִי
בֵּין כְּאֵילָן וּבְתִבּוּאָתוֹ, יְהֵאֱלִי

(ריד, שלא ליקח עומר השכחה, בין בתבואה ובין באילנות)

בְּתֵר תּוֹרָה

מוג

לחן: "משמים"
משמים שלום לעם,
וזרעים בחכורם,
ראשט
נזהרים בכלאים. אח יה אל
בישראל נאסרים.
(רטו, שלא לזרוע כלאי זרעים בא"י ולוקה)
ותבואה בכרמם,
עובר ונעקרים. אח יה אל
ולוקה הזרעם. ובשדך -
לא תקים.

(רטז, שלא לזרוע תבואה או ירק בכרם)

וגם בהמתך בכלאים:

(ריז, שלא ירביע כלאי בהמה)

מד

לחן: "רונו ושבחו"
רנו ושבחו לאל,
נתן לנו רבת מצוה,
שמרו כלאי בהמה,
אדם בהם לא יפעל,
ביאת
ישראל עמו.
לפאר לשמו.
וגם חרישה.
כשור לעול.
(ריח, שלא יעשה מלאכה בב' מינים יחד)
בדישו לא תחסום לאכול,
גם במשאה לא תמנענה,
אפילו רק בקול:
(ריט, שלא לחסום בהמה בשעת מלאכה בדבר שאוכלת ממנו)

בְּתֵר תּוֹרָה

מֵה

מוחיאר

עֲדַת יִשְׂרָאֵל.
הִלְלוּ אֵל.
לְעַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(רכ, שלא לעבוד עבודת האדמה בשביעית)

לחן: "שבחו אל"

שְׂבַחוּ אֵל.
עַל שְׁמֵיטָה,
כִּי בּוֹ בָּחַר הָאֵל.

מִו

נהוונד

צִוָּה מִצְוֹת, שְׁמִיטֵי וַיּוֹבֵלִי.
מֵעֲבוֹדַת אֲרָעִיה.

(רכא, שלא לעבוד אילן בשביעית)

לחן: "יה מלך רם"

יְהִי מֶלֶךְ רֵם, וּמִתְנַשֵּׂא.
הִצֵּל עַמּוֹךְ,

רַק בְּשִׁנּוּי לְאוֹכְלָה:

(רכב, שלא לקצור ספיחי שביעית כדרך שקוצרין בשאר שנים)

זְמַנִּים אֲסוּרִים בְּקִצְרֵי,

נְגִילָה, בְּעַנְבֵי נְזִירָךְ.

אֲכַל מִכְּנִיס לְבוֹדְדָה:

(רכג, שלא לאסוף פירות האילן בשביעית, כדרך שאוספין בכל שנה)

הוֹדַע בְּעַמִּים עֲזָךְ.

כְּמִצְוֹת תּוֹרַתְךָ.

בְּשִׂמְחַת שְׁמִיטַת הַיּוֹבֵל.

(רכד, שלא לעבוד בשנת היובל בין אדמה ובין אילן)

וּנְשִׂמְחָה בְּגִיל בָּאֵל.

וְנִנְיַח מִלְּבָצוֹר לְנְזִירֶיךָ:

(רכה, שלא לקצור ספיחי היובל כשאר שנים; רכו, שלא לאסוף פירות היובל כאסיפת שאר שנים)

וּסְפִיחֵי יְנִיחַ פּוֹעֵל.

בְּתָר תּוֹרָה

דְּבָרֵי שְׁלוֹם יִבְשֶׁר נָא. הִזְהִירָנוּ, מִלְמוֹכָרָה.

עֲרֵי יִשְׂרָאֵל אַחֲזוּזָה. לְצַמִּיתוֹת לְשִׁבְטֵי יְהוָה:

(רכז, שלא למכור שדה בא"י לצמיתות)

מז

לְחַן: "יְהוָה אֱלֹהֵי נַכְסֶפָה" שִׁיגָא

יְהוָה אֱלֹהֵי נַכְסֶפָה נִפְשֵׁי. לִיתֵן עֲרֵי מַגְרֵשׁ לְלוֹי.

(רכח, שינתן ללויים ערים ומגרש מחוץ לשדות ושלא ישתנה)

הִזְהִיר מֵעֲזוֹב הַלְוִי, בְּנִדְבַת רַגְלִים:

(רכט, שלא לעזוב הלויים ברגלים, אלא יתנו להם מתנות)

מה

לְחַן: "יִוְדוּ שִׁמְךָ אִיּוֹם" בִּיאַת

יִוְדוּ שִׁמְךָ אִיּוֹם נוֹרָא. עַל כְּסָפִים שְׁמִיטָה.

(רל, שלא יתבע הלואה שעברה עליה שביעית)

וְלֹא יִמְנַע מֵהַלְוָאָה, לְפָנַי שְׁבִיעִית שָׁנָה:

(רלא, שלא ימנע להלוות לעני מפני השמיטה)

בְּתֵר תּוֹרָה

אֵלֵי בְרֵךְ זֹאת הַחֲבֵרָה. לֹא יִמְנְעוּ הַצְדָּקָה.

(רלב, שלא יאמץ לבבו מליתן צדקה)

וְשִׁלַּח הָעֶבְרִי יָדוֹ עֲמוּסָה. וּבְנָה לָנוּ הַבְּחִירָה:

(רלג, שלא לשלח עבד עברי ריקם)

מִט

לחן: "יודוך כל המיחלים" בִּיאַת

יִדְוֹךְ כָּל, בְּעֵלֵי חוֹבִים.

עֲלִיּוֹן יוֹשֵׁב, בְּשָׁמַיִם.

אֶסְרֶתְּ לַהֲיוֹת כְּנוֹשִׁים.

(רלד, לא תהיה לו כנושה כשיודע שהוא עני)

הֲרַחֲקֶתָ נֶשֶׁךְ מַלְוִים.

(רלה, שלא להלוות בריבית לישראל)

מִי אֵל כְּמוֹךְ בְּאֵלִים. תַּעֲבֹת לווִים מְכֻשִׁלִים.

(רלו, שלא ללוות בריבית ועובר גם לפני עור)

וְנִתְרַחַק מַעַדּוֹת וְעַרְבִים, וְלִהְיוֹן פְּעוּלַת שְׂכִירִים:

(רלז, שלא להיות ערב ולא עד ולא לכתוב שטר שיש בו ריבית; רלח, שלא לאחר פעולת שכיר)

בְּתֵר תּוֹרָה

ג

לחן: "אנכי אשאל"
צבא
אנכי אשאל מעם,
מעם עם האלהים.
אמץ וחזק, שמור גם קיים, עושי מצוות:

ברח מלמשכן,
מאת בעלי חובים.
(רלט, שלא ימשכן בע"ח בזרוע)
אמץ וחזק, שמור גם קיים, עושי מצוות:

גמולם השב להם.
בעת צריכים כליהם.
(רמז, שלא למנוע העבוט בעת שצריך לו)
אמץ וחזק, שמור גם קיים, עושי מצוות:

תחוס על עזובה,
גם כלי אכילה.
(רמא, שלא למשכן אלמנה, ואפילו עשירה; רמב, שלא לחבול כלים שעושין בהם אווכל נפש)
אמץ וחזק, שמור גם קיים, עושי מצוות:

נא

לחן: "ישמרך כאישון"
צבא
ישמרך כאישון בת.
כי לא תשלח בנגיבת.
(רמג, שלא לגנוב נפש מישראל; רמד, שלא לגנוב ממון)

פְּתַר תּוֹרָה

קַרְקָעוֹת וּגְזֵלוֹת. **עוֹשֶׂק מִמּוֹן מַעֲדָת:**

(רמה, שלא לגזול; רמו, שלא להשיג גבול הקרקע; רמוז, שלא לעכב דבר של רַעְנוּ וְלֹא לַעֲשׂוֹק)

חֵזֶק עֲצָמְךָ בְּאֵמֶת. **לֹא תִכְחַשׁ לְיִשָּׂא אֶת.**

(רמח, שלא לכחש בממון חבירו בפקדון ובחובות; רמט, שלא ישבע על שקר בכפירת ממון)

אֲוֹנָאָה לְמַמְשָׁלָת, **לֹא תִהְיֶה מְרַחֶפֶת:**

(רנ, שלא להונות במקח; רנא, שלא להונות בדברים להכאיב חבירו)

נב

יּוֹם לְיוֹם אוֹדָה **שִׁיגָא**
יּוֹם לְיוֹם רַחֵק, **אֲוֹנָאָה הַגֵּר,**

(רנב, שלא להונות הגר בדברים; רנג, שלא להונות במקח)

מִהֲשִׁיב עֲבָדְךָ.

(רנד, שלא להחזיר מא"י עבד כנעני שברח מאדונו לחו"ל)

וְיִשֶׁב־בְּקִרְכָּךָ. **וְזָבַד טוֹב,**

לְאִמְלֵלֶיךָ.

(רנה, שלא להונות לאותו העבד הבורח; רנו, שלא לענות יתום ואלמנה)

עַל אֲשֶׁר פּוֹעֵל הָעֲבָדִי, **בְּרַב חֲסָדְךָ.**

(רנז, שלא לעבוד בעבד עברי עבודת עבד)

צוֹר שָׁמַע שִׁיחִי, **וְהִקְשֵׁב בְּמִמְכָּרֶיךָ:**

(רנח, שלא למכור ע"ע כמו שמוכרים עבד כנעני, ובמקום שיעלו ויפתחו מדמיו)

בְּתֵר תּוֹרָה

אל גדול כח. צוה - להמעיט כח.

מעבד העברי

(רנט, שלא לרדות בפרך בע"ע; רס, למנוע גם הגוי מכך)

ובאמה, למזכרה,

לענותה.

(רסא, שלא למכור אמה העבריה לאחר; רסב, שלא למנוע ממנה שאר כסות ועונה אחר שנשאה)

והתאר במלחמה, ושלחת לנפשה.

(רסג, שלא למכור אשת יפת תואר אחר שלקחה לו)

לא תתעמר בה. מנע חמדה ותאוה.

(רסד, שלא ישתמש ביפ"ת כשפחה; רסה, שלא יחמוד; רסו, שלא יתאוה של אחרים)

פתיחה

שיגא

קרוב יהוה לכל קראיו, לכל אשר יקראהו באמת. רצון יראיו יעשה,
ואת שועתם ישמע ויושיעם:

בְּתֵר תּוֹרָה

נג

סימן: ר' "שמעון לביא".

צבא

בר יוחאי, נמשחת אשריך. שמן ששון מחבריך:

בר יוחאי, שמן משחת קדש. נמשחת ממדת הקדש. נשאת ציץ נזר
הקדש. חבוש על ראשך פארך:

בר יוחאי, מושב טוב ישבת. יום נסת יום אשר ברכת. במערת צורים
שעמדת. שם קנית הודך והדרך:

בר יוחאי, עצי שטים עומדים. למודי יהוה הם לומדים. אור מפלא
אור היקוד הם יוקדים. הלא המה יורוך מורריך:

בר יוחאי, ולשדה תפוחים. עלית ללקוט בו מרקחים. סוד תורה
כציצים ופרחים. נעשה אדם נאמר בעבורך:

בר יוחאי, נאזרת בגבורה. ובמלחמת אש דת השערה. וחרב הוצאת
מתערה. שלפת נגד צורריך:

בר יוחאי, למקום אבני שיש. הגעת לפני אריה ליש. גם גלת כותרת
על עיש. תשורי ומי ישורך:

בר יוחאי, בקדש הקדשים. קו ירוק מחדש חדשים. שבע שבתות סוד
חמשים. קשרת קשרי שי"ן קשריך:

בְּתָר תִּזְכָּר

בְּרַי יוֹחָאֵי, יו"ד חֲכָמָה קְדוּמָה. הַשְּׁקֵפֶת לְכַבּוּדוֹ פְּנִימָה. ל"ב נְתִיבוֹת
רֵאשִׁית תְּרוּמָה. אֶת כְּרוֹב מְמַשֵּׁחַ זֵיו אוֹרֵךְ:
בְּרַי יוֹחָאֵי, אוֹר מְפִלָּא רוּם מַעְלָה. יְדַאֵת מְלַהֲבֵיט כִּי רַב לָהּ. תַּעֲלוּמָה
וְאִין קוּרָא לָהּ. נְמַת עֵין לֹא תִשׁוּרֵךְ:
בְּרַי יוֹחָאֵי, אֲשֶׁרֵי יוֹלְדֵתֵךְ. אֲשֶׁרֵי הָעַם הֵם לִוְמְדֵיךְ. וְאֲשֶׁרֵי הָעוֹמְדִים
עַל סוּרְךְ. לְבוֹשֵׁי חֶשֶׁן תְּמִיד וְאוֹרֵיךְ:

פְּתִיחָה

שיגא

אוֹדָה יְהוָה מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֶהְלֵלְנֹו:
אֶהְלֵלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֶגְדֵּלְנֹו בְּתוֹדָה:
יְהוָה עֲזִי וּמִגְנִי כֹו בְּטַח לִבִּי וְנִעְזַרְתִּי וַיַּעֲלֵז לִבִּי וּמִשִּׁירֵי אֶהוֹדְנֹו:

נִד

כזאמ

לחן: "מרומים"

חֲרַמֵּשׁ לֹא יִנְיַף בְּקָמְתוֹ.

מְחוּבְּרִים בְּמִלְאֲכָתוֹ.

(רסז, שלא יאכל השכיר מן המחובר שלא בשעת גמור מלאכה)

וְהַשְׁבוֹת אֲבָדְתוֹ.

גַּם מִכְּלִיו יִמְנַע לוֹ.

(רסח, שלא יתן לכליו; רסט, שלא יתעלם מהאבידה)

פְּתֵר תּוֹרָה

עֲזוֹב תְּעֲזוֹב עִמּוֹ. לֹא תַעֲוֹל מִשְׁקַל וְדִינּוֹ.

(רע, שלא להניח הבהמה רובצת תחת משאה; רעא, שלא יעשה עול במשקל; רעב, שלא יניח בביתו משקלות חסרים; רעג, שהדיין לא יעשה עול בדין)

וְשׁוֹחֵד לְהַעֲדִיפוֹ. וְלֹא תִגְוֹרוּ, וּבְחַמְלָתוֹ.

(רעד, שלא יקח שוחד; רעה, שלא לכבד א' מבעלי הדין בדין; רעז, שלא יגור מפני איש; רעז, שלא יחמול על דל בריבו)

שׁוֹמֵר דִּינּוֹ, מִהֲטוֹתוֹ.

(רעה, שלא להטות משפט אדם חוטא)

דְּרוֹר לֹא תִתֵּן, לְמִזִּיקוֹ.

(רעט, שלא לרחם על המזיק בדיני קנסות)

מִשְׁפָּט גַּר יִתּוֹם מִהֲטוֹתוֹ. לֹא תִשְׁמַע צַד יַחֲידוֹ:

(רפ, שלא להטות משפט גרים ויתומים; רפא, שלא לשמוע מא' בעלי הדין, ואין אחר עמו)

כִּי יָבוֹאוּ אֵל מִשְׁפָּטוֹ. לְהַעֲבִיר אָדָם בְּחֲטָאוֹ.

לֹא יַחֲבִיבוּהוּ בִּיחֲידוֹ. אֶל תֵּעַן אֶל סִבְרָתוֹ.

(רפב, שאין לחייב בדיני נפשות ע"פ רוב של דיין יחיד אלא בב'; רפג, שלא יבטל דעתו מפני ד' חבירו בדין, כשאין הדבר ברור לו)

וּבִשְׁעַת מִנּוּיוֹ, רַק לְפִי בְּקִיאוֹתוֹ.

(רפד, שלא למנות דיין – רק לפי בקיאותו בתורה ובמשפטיה)

אֶל תִּשֶׁת עֵדוֹ, בְּחֲטָאוֹ וּקְרוֹבוֹ.

(רפה, שלא יעיד שקר; רפז, שלא יקבל עדות בעל עבירה; רפז, שלא יקבל עדות הקרובים)

וְלֹא יַעֲיֵד יַחֲידוֹ.

(רפח, שלא לפסוק דין ע"פ ע"א)

פְּתַר תּוֹרָה

שׁוֹמֵר נֶפֶשׁ,	חֲבִירוֹ.
(רפט, שלא להרוג נקי; רצב, שלא להרוג באומד הדעת אלא בב' עדים)	
וְלֹא תִכְרֹת,	אֶלָּא בְּדִינּוֹ.
(רצא, שלא יהיה העד דיין בדיני נפשות; רצב, שלא להרוג המחוייב בדין לפני המשפט)	
חוֹץ מְרוֹדְפוֹ, וְגוֹרְלוֹ,	לְהַצִּילוֹ בְּנַפְשׁוֹ:
(רצג, שלא לחוס על הרודף, ומצילין הנרדף בנפשו של הרודף)	

נָה

לחן: "אור צח ופשוט"	כּוֹזָאם
אוֹר צַח וּפְשׁוּט,	עֵלֶת כָּל הָעֲלוֹת.
לִיתֵן לְאִישׁ,	שָׂכָר פְּעוּלוֹת.
אֵין אָנֶס,	מַחֲיִיבִים.
	(רצד, שלא לענוש מי שחטא באונס)
אֵין לוֹקְחִים,	כּוֹפֵר מוֹת.
	(רצה, שלא ליקח כופר מן הרוצח לפוטרו ממייתה; רצו, שלא ליקח מן השוגג לפוטרו מגלות)
מִי יִתְרַשֵּׁל,	מִהַצֵּלֶת עִם הַמוֹנִי:
	(רצז, שלא להתרשל מהצלת ישראל, ולא לעמוד על דם רעו)
לחן: אדם הקדמון	לֹא יִשִּׂים הַדָּמִים.
אָדָם הַגְּדוֹל,	
	(רח"ץ, שלא להניח מוקשים ומכשולות בביתינו ובארצינו)

בְּתֵר תּוֹרָה

לפני עֵוֶר, לֹא - יְנִיחַ מְכַשׁוּלִים.
(רצט, שלא להכשיל סומא בדבר בעצה שאינה הוגנת)

עֶצֶר בְּמִלְקוֹת, כְּשִׁיעוֹר סְבָלִים, (ש, שלא יכו המחייב יותר משיוכל לסבול לפי שניו ומזגו, ולא יוסיף)

לֹא תִלַּךְ רְכִיל, בְּעַם הַמּוֹנִי: (שא, שלא ילך רכיל ולא יוציא ש"ר)

יֵה חֲזֹר, עֵטְרָה לְיִשְׁנָה, מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, כְּבָרָא שׁוֹנָה, קִבֵּץ לְבָבְכֶם, וְתִסִּיר הַשְּׂנָאָה.
(שב, שלא ישנא את חברו בלב)

וְלֹא יִלְבֹּן, בְּפָנֵי עַם אֲמוֹנִי: (שג, שלא להלבין פני אדם מישראל, ולא תשא עליו חטא)

נ

לחן: "מה נעים" כוזאם
מֵה נְעִים נְאוּה תְהִלָּה, נְקִימָה וְנִטְיָרָה, יִרְחִיקוּ מֵהִנְהָגָה.
בְּקָהֶל אֲמוֹנִי: (שד, שה, שלא לנקום ולא ליטור)

זְרָזוּ יַחְדָּיו וְגִילּוּ, אִם-וּכְנָה לֹא תִקְחוּ.
(שו, שלא יקח האם על הבנים)

כְּתוּבַת תּוֹרָה

שְׁעַר-נֶתֶק לֹא יִגְלַחוּ. **מִהֲשַׁחֲתִית סִימָנִי:**
(שז, שלא יגלח שער הנתק; שח, שלא יתלוש סימני הצרעת)

עֲבָדֵי הָאֵל הַזֹּרְעִים. **כְּאִתָּן נִשְׁמָרִים.**
(שט, שלא לעבוד ולזרוע בנחל איתן שנערפה בו העגלה)

לֹא יַחֲיוּ מִכְשָׁפִים. **יַעֲזֹבוּ לַחֲתָנִי:**
(שי, שלא להחיות מכשף; שיא, שלא יתחייב חתן בצרכי רבים בכל שנתות, כגון צבא ושמירה)

אֲרֹךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים. **יִהְיוּ לְשׂוֹמְעִים.**
לְדַבְרֵי חֲכָמִים. **וְלֹא מוֹסִיפִים:**
(שיב, שלא להמרות פי ב"ד; שיג, שלא להוסיף על התורה שבכתב ושבע"פ)

נז

לחן: "אור צח ומצוחצח"
אֹרֶךְ צַח וּמִצְחָצַח וְעֵלְיוֹן. **מִמְצוֹתָיו, לֹא תַחֲסִירוּן.**
(שיד, שלא לגרוע ממצוות התורה)

אֵל מוֹדֵל דִּיּוּן, שְׁמוֹר הַלְשׁוֹן. **וְנִשְׂאָ וְעַמָּה, לֹא תִקְלָלוּן.**
(שטו, שלא לקלל הדיין; שטז, שלא לקלל נשיא; שז, שלא לקלל א' מישראל; שיח, שלא יקלל הוריו)
וְגַם מִכָּה הוֹרְיוֹ בְּעוֹן. **בְּיוֹם שִׁבְתָּ לֹא תַעֲשׂוּן.**
(שיט, שלא יכה אב ואם, וחייב מיתה; שכ, שלא לעשות מלאכה בשבת)

וְחוּץ לַתְּחוּם לֹא תִצְאוּן. **וְלַחוּטָאִים לֹא תִבְעֵרוּן:**
(שכא, שלא להלך חוץ לתחום; שכב, שלא להעניש חוטאים בשבת בשריפה, ובאר מיתות)

בְּתֵר תּוֹרָה

הַזְהִירָנוּ מֵעֲשִׂיית מְלָאכָה. בְּרֵאשׁוֹן וּשְׂבִיעֵי לִיְצִיאָהּ.

(שכג, שכד, שלא לעשות מלאכה בראשון ושביעי של פסח)

עֲצַרְתָּ וְרֵאשׁ הַשָּׁנָה. גַּם שְׂמִינִי, לְסוּכָהּ.

(שכה, שכו, שלא לעשות מלאכה בעצרת וראש השנה; שכז, שלא לעשות מלאכה בסוכות; שכח, שלא לעשות מלאכה בשמיני עצרת)

וּבְיוֹם הַכַּפָּרָה. תִּשְׁמְרוּ אוֹתָם בְּטָהֳרָהּ.

(שכט, שלא לעשות מלאכה ביום הכיפורים)

וְאִם לֹא תִגְלוּ עֲרוּהָ. אִשֶׁת-אָב וְאָחוֹתֶיהָ:

(של, שלא לגלות ערות אם; שלא, ערות אשת אב; שלב, ערות אחות; שלג, ערות אחותו מהאב)

נח

כּוֹזָאם לַחַן: "אֲדוֹן יַחִיד יֹסֵד"

אֲרִץ בְּחֻמָּהּ. אֲדוֹן יַחִיד יֹסֵד,

מִגְלֵי עֲרוּהָ. הִרְחִיקֵנוּ,

וְאִשָּׁה וּבִתָּהּ. הַבֵּת, וְכָל עַנְיָנָהּ.

(שלד, שלה, שלא לגלות ערות בת הבן ובת הבת; שלו, והבת עצמה; שלז, שלא לגלות ערות אשה ובתה; שלח, אשה ובת בנה; שלט, אשה ובת בתה)

וְהִדְוָדָהּ. וְאָחוֹת הַדְּרִי, וְהִדְוָדָהּ:

(שמו, שלא לגלות ערות אחות האב; שמא, אחות האם; שמב, אשת אחי האב)

וְנִזְהַר מִכְּלָתוֹ. נוֹצֵר חֶסֶד גְּדוּל,

וְאָחוֹת אִשְׁתּוֹ. בְּאִשֶּׁת אָח,

(שמג, שלא לגלות ערות אשת הבן; שמד, ערות אשת האח; שמה, ערות אחות אשתו בחיי אשתו)

בְּתֵר תּוֹרָה

בְּתֵר פִּאֲרֵתוֹ יִרְחִיק,	אֶת הַדָּוָה.
	(שמו, שלא לבוא על הנדה)
טָרָם הַטְּבִילָה,	וְהַנְּשׂוּאָה אֲסוּרָה:
	(שמו, שלא לגלות ערות אשת איש)
יְהִי נֶצַח יִשְׂרָאֵל,	שׁוֹכֵן שְׁחָקִים.
רוֹאֵה בְּנִסְתָּרִים,	בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים.
גַּם בְּעֵלֵי חַיִּים,	הֵם זְכוּרִים.
	(שמח, שלא לשכב עם בהמה; שמוט, גם האשה לא תעמוד לרבעה; שני, שלא לשכב עם הזכור; שנה, שנב, שלא לבוא על אביו, ועל אחיו, וחייב שתיים)
אֶף רְמִיזוֹת,	הֵם אֲסוּרִים:
	(שנג, שלא ליקרב לעריות בחיבוק ונישוק ורמיזה)
חֻזְקוֹ עָמִי,	רְחֻקוֹ מִפְּסוּלִים.
	(שנד, שלא יבוא ממזר בקהל)
נִשְׂוֵאִין כְּהִלְכָה,	כְּדַת כְּתוּבִים.
	(שנה, שלא לבוא על אשה בלא כתובה וקידושין)
מִשׁוּלְחָה שְׁנִשְׂאָה,	וְהִיבְמָהּ בְּזִיקָתָה.
	(שנו, שלא יחזיר גרושתו אחר שנישאה לאחר; שנו, שלא יבוא על היבמה בזיקתה)
תִּמְנַעְנָה,	כְּדַת עֲרוּכָה:
חֶלֶף חוֹק וְעֵבֶר,	כְּרִית בַּל יִשְׁבֵּת.
הַתְּפוּסָה,	תְּהִי לוֹ כְּכַבֵּת.
	(שנה, שהאונס לא יוכל לשלח האנוסה)

בְּתֵר תּוֹרָה

יִשְׁמְרֵנָה כְּכַת.

וְלִשְׁוֹנוֹ חֲרִיף,

(שנט, שמוציא ש"ר לא יגרש אשתו)

בְּהוֹלָדָת:

וְלֹא יִפְסִיד,

(שס, שלא יקח סריס בת ישראל; שסא, שלא לסרס מכל מין זכר)

נֹט

בִּיאַת

לְכָל הַמוֹנֵי.

מֶלֶךְ עָלַי.

לחן: "דרשתי"

דְּרִשְׁתִּי,

כִּי תֵשִׁים,

מִקְרָב, אַחֵי:

(שסב, שלא למנות מלך מוקהל גרים)

מֶלֶךְ שְׁמוֹד.

אַסוֹד.

דְּבָרוֹת,

גַּם רִיבּוֹי סוֹס,

(שסג, שלא ירבה המלך סוסים)

וְעֵלְמוֹת סְפוֹד:

(שסד, שלא ירבה לו נשים יותר מח"י)

בְּמִמּוֹן, כְּאַפֵּר.

לֹא יִבְצֵר:

חֲזוֹק וְאֵל תִּתְּפֹאֵר.

(שסה, שלא ירבה לו כסף וזהב)

אֵלּוֹ מִצּוֹת,

פְּתֵר תּוֹרָה

ס

כּוֹרֵד יִשְׂרָאֵל. נְכוּנֵי יִשְׂרָאֵל.	לחן: "יושב תהילות" יֹושֵׁב תְּהִלּוֹת, אֱלֹהֵי מִצְוֹת,
(ז' מצוות דרבנן)	
הִלֵּל וּמְגַלָּה:	אֲבִיָּא שֵׁי, בְּרָכָה.
(א, ברכות הנהנין; ב, מצוות הלל; ג, מצוות מגילה)	
בְּשִׁירָה. עִירוּב גְּדֻחָה.	שְׁלַח אֱלֹהֶיךָ, יְקַבְּצֵנּוּ.
(ד, עירובין)	
הִנֵּר לְאוֹרָה.	יְדַלִּיקוּ,
(ה, ו, נר חנוכה, ונר שבת)	
מִה נְעֻמָּה:	דַּת יְהוּדִית,
שִׁבְעַת מִצְוֹת. אֲזֵן נְטִילוֹת.	חֲזֵק אֵלֶי, כִּימֵי שְׁלֹמֹה,
(ז, מצוות נטילת ידים)	
וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּרָכָה:	יֵאָרִיךְ חַיִּים, יוֹסֵף רַבּוֹת.

פְּתֵר תּוֹרָה

סא

לפי מקאם השבת

יְדִיד נֶפֶשׁ אֵב הַרְחֵמֵן. מְשׁוֹךְ עֲבָדְךָ אֶל-רְצוֹנְךָ. יְרוּץ עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל.
יִשְׁתַּחֲוֶה מוּל הַדָּרֶךְ. כִּי יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוֹתֶךָ. מִנִּפְתַּת צוּף וְכֹל-טַעַם:
הַדּוֹר, נֶאֱהָ, זִיו הָעוֹלָם. נִפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתְךָ. אֲנִי אֵל נָא, רַפָּא נָא לָהּ.
בְּהִרְאוֹת לָהּ נֵעַם זִיוְךָ. אִז תִּתְחַזַּק וְתִתְרַפָּא. וְהִיִּתָּה לָהּ שְׂמֵחַת עוֹלָם:
וְתִיק יִהְיֶה רַחֲמֶיךָ. וְחוּסָה נָא עַל עַם אֲהוּבְךָ. כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֶיךָ נִכְסֵיךָ.
לְרֵאוֹת בְּתַפְאֵרֶת עֲזֶיךָ. אֲנִי אֵלִי מִחֲמַד לְבִי. וְחוּסָה נָא, וְאֵל תִּתְעַלֵּם.
הַגְּלָה נָא וּפְרֵשׁ חֲבִיב. עֲלִינוּ אֶת סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. תֵּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדְךָ.
נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בְּךָ. מִהֵרָ, אֲהוּב, כִּי בָא מוֹעֵד. וְחַנְּנוּ כִימֵי עוֹלָם:

סב

לפי מקאם השבת

אֲנִידְלָךְ אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי כָּל נִשְׁמָה וְאוֹדְךָ בְּרַב פֶּחַד וְאִימָה:
בְּעֵמְדֵי תוֹךְ קִהְלְךָ צוֹר לְרוּמָם. לָךְ אֶכְרַע וְאֶכְפֵּף רֹאשׁ וְקוֹמָה:
רְקִיעֵי רוּם הֵלֵא נְטָה בְּמִבְטָא. וְהָאֶרֶץ יִסְדָּה עַל בְּלִימָה:
הַיּוֹכֵל אִישׁ חֶקֶר אֶת סוּד יוֹצְרוֹ. וּמִי הוּא זֶה בְּכֹל קִדְמָה וְיִמָּה:

בְּתֵר תּוֹרָה

מְרוֹמָם הוּא עָלֵי כָל פֶּה וְלִשׁוֹן. אֲשֶׁר הִפְלִיא וְעָשָׂה כָּל בְּחֻכָּמָה:
וַיִּתְגַּדֵּל בְּגוֹי קָדוֹשׁ וְעֲלִיוֹן. וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא:

אֲכַרְךָ אֵת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֵף לִילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתֵי:
שׁוֹיִתִּי יְהוָה לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִיִּמִּינִי בַל אֲמוּט:
לְכוּן שְׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֵף בְּשָׂרֵי יִשְׁכַּן לְבָטָח:
כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת:
תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שִׁבְעַ שְׁמַחוֹת אֵת פְּנִיךָ נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נְצַח:

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶן עֲקֻשָּׂיא אוֹמֵר: רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֵת
יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׁנַאֲמַר, יִי חַפֵּץ לְמַעַן
צְדָקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

מפתחות לכתר תורה

פרשת בראשית

בראשית (א, כח) פרו ורבו, **שיר כא:** בן איש ישא אשה לקיום מצווה (מצוה ריב, לפרות ולרבות לקיום העולם).

פרשת לך לך

לך לך (יז, יז) המול לכם כל זכר, **שיר כא:** גם ימול הבן (מצוה רטו, למול הבן)

פרשת וישלח

וישלח (לב, לג) על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה, **שיר לו:** וגידה (מצוה תלא, לא לאכול גיד הנשה).

פרשת בא

בא (יב, ב) החודש הזה לכם ראש חודשים, **שיר טו"ב:** רצית ניסן וקידשתו, שנים וחודשים כהלכתו (מצוה קנג, לקדש חודשים, והישוב חודשים מניסן).

בא (יב, ו) ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים, **שיר יד:** וישחט לפסחו (מצוה נה, לשחוט קרבן פסח).

בא (יב, ח) ואכלו את הבשר בלילה הזה, **שיר יד:** צלי אכילתן (מצוה נו, אכילת צלי הפסח בלילה).

בא (יב, ט) אל תאכלו ממנו נא ובשל מבושל, **שיר לב:** והפסח צלי כחוקן (מצוה שעג, שלא יאכל פסח נא ומבושל אלא צלי).

בא (יב, טו) אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכם, **שיר טז:** זכר למצרים מעשהו, חג המצות בכל שני (מצוה קנו, ביעור המין בפסח).

ב

בא (יב, טז) וביום הראשון מקרא קודש, שיר טו"ב: בו שבת ונח גם מקני (מצוה קנמ, לשבות ממלאכה ביום ראשון של פסח).

בא (יב, טז) וביום השביעי מקרא קודש, שיר טוב: בו שבת ונח גם מקני (מצוה קס, לשבות ממלאכה ביום אחרון של פסח).

בא (יב, טז) כל מלאכה לא יעשה בהם, שיר נז: בראשון ושביעי ליציאה (מצוה תקעב, לא לעשות מלאכה בשביעי של פסח).

בא (יב, טז) כל מלאכה לא יעשה בהם, שיר נז: הוהירנו מעשות מלאכה בראשון (מצוה תקעא, לא לעשות מלאכה בראשון של פסח).

בא (יב, י) ולא תותירו ממנו עד בוקר, שיר לב: והנותר באש שורפים (מצוה שסח, שלא יותר מבשר הפסח למחרת).

בא (יב, יח) בערב תאכלו מצות, שיר טוב: גם לחם עוני תאכלו (מצוה קנח, לאכול מצה בליל הסדר).

בא (יב, יט) שבעת ימים, שאור לא ימצא בבתים, שיר טל: לא ישתכח בבתי (מצוה תמט, שלא ימצא חמץ ברשותו).

בא (יב, כ) כל מחמצת לא תאכלו, שיר טל: ומכל מיני תערובתיה (מצוה תמו, לא לאכול תערובת חמץ בפסח).

בא (יב, מג) כל בן נכר לא יאכל בו, שיר לב: שומר שבת ומהור מחלקו (מצוה שעו, שלא יאכל בפסח ישראל משומד).

בא (יב, מה) תושב ושכיר לא יאכל בו, שיר לב: גר וערל לא יאכל בו (מצוה שעד, גר תושב לא יאכל בפסח).

בא (יב, מו) ועצם לא תשברו בו, שיר לב: ועצם לא תשבור בפסחי (מצוה שסט, שלא לשבור עצם בפסח ראשון).

בא (יב, מז) לא תוציא מן הבית מן הבשר הוצה, שיר לב: אל יוציא מבשר הוצה לו

(מצוה שעא, שלא יוציא מבשר הפסח ממקום החבורה חוצה).

בא (יב, מה) וכל ערל לא יאכל בו, שיר לב: גר וערל לא יאכל בו (מצוה שעח: ערל לא יאכל בפסח).

בא (יג, ב) קדש לי כל בכור, שיר יד: יקדש בכורות (מצוה עט, קידוש בכור בהמה).

בא (יג, ג) לא יאכל חמין, שיר טל: לבדילי מחמיעי (מצוה תמה, לא לאכול חמין בפסח).

בא (יג, ז) ולא יראה לך חמין, שיר טל: ובתחומך לא תחזי (מצוה תמת, שלא יראה חמין בגבולו).

בא (יג, ח) והגדת לבנך ביום ההוא, שיר טוב: כבוד היום ותעצומו, ספרו את פעולתו (מצוה קנז, לספר ביציאת מצרים).

בא (יג, ט) והיה לך לאות על ירך, שיר ד: אותותי לטוטפות (מצוה יג, תפילין של יד).

בא (יג, ט) ולזיכרון בין עיניך, שיר ד: אותותי לטוטפות (מצוה יב, תפילין של ראש).

בא (יג, טז) והיה לאות על ידכה, שיר ד: אותותי לטוטפות (מצוה יג, תפילין של יד).

בא (יג, טז) ולטוטפות בין עיניך, שיר ד: אותותי לטוטפות (מצוה יב, תפילין של ראש).

בא (יג, יג) ואם לא תפדה וערפתו, שיר יד: ועריפה לנמנעיו (מצוה פב, לערוף פטר חמור שלא נפדה).

בא (יג, יג) ופטר חמור תפדה בשה, שיר יד: פטר חמור לפדות (מצוה פא, לפדות פטר חמור).

פרשת בשלח

בשלח (יד, יג) לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם, שיר כז: לנפשות יוצאות אסורה החזרה (מצוה רצד, איסור חזרה למצרים לשבת שם).

בשלח (טז, כט) אל יצא איש ממקומו ביום השביעי, שיר נז: וחזן לתחום לא תצאון

(מצוה תקס"ט, לא להלך חוץ לתחום).

פרשת יתרו

יתרו (ב, כ) אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ, שִׁיר ב': אֲדוֹן עוֹלָם אֲרִיץ וְשָׁמַיִם (מצוה א, ידיעת ה').

יתרו (ג, א) לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים, שִׁיר כ"ד: אֲמוֹנָה בְּאַחַר הַיָּם נִעְדְּרָה (מצוה רמ"ט, שלא להאמין בזולתו).

יתרו (ב, ד) לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל, שִׁיר כ"ד: וּפְסֵל וְתַמוּנָה לֹא יַעֲשֶׂה (מצוה ר"ג, לא לעשות פסל).

יתרו (ב, ה) לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְהֵם, וְלֹא תַעֲבֹדֵם, שִׁיר כ"ד: לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם (מצוות ר"ג, ר"ד, שלא ישתחוה לע"ז ולא יעבדנה).

יתרו (ב, ז) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא, שִׁיר כ"ז: וּמִנְשִׂיאָה לְצַבְעוֹן (מצוה ש"ג, לא לישא שבועה לשוא).

יתרו (ב, ח) זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, שִׁיר מ"ב: שַׁבָּתְךָ קִדְּשָׁהּ, בְּבִרְכַתְךָ זִכְרָהּ (מצוה קנ"ה, לקדש השבת בכניסתו וביציאתו).

יתרו (ב, י) לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה, שִׁיר נ"ז: בְּיוֹם שַׁבָּת לֹא תַעֲשׂוּן (מצוה תקס"ה, לא לעשות מלאכה בשבת).

יתרו (ב, י"ב) כִּבֵּד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, שִׁיר כ"א: כִּבֵּד הוֹרֶיךָ וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל (מצוה ר"ג, כבוד אב ואם).

יתרו (ב, י"ג) לֹא תִגְנוֹב, שִׁיר נ"א: כִּי לֹא תִשְׁלַח בְּגַנְיַבַת (מצוה תצ"ב, לא לגנוב ממון).

יתרו (ב, י"ד) לֹא תַעֲנֶה בְרַעַךְ עַד שִׁקְרָה, שִׁיר נ"ד: אֵל תִּשֶׁת עֲדוֹ (מצוה תקל"ג, לא להעיד שקר).

יתרו (ב, י"ה) לֹא תִרְצַח, שִׁיר נ"ד: שׁוֹמֵר נַפְשׁ חֲבִירוֹ (מצוה תקל"ז, לא להרוג נקי).

ה

יתרו (כ, יד) לא תחמוד בית רעך, **שיר נב**: מנע חמדה (מצוה תקינ, לא לחמוד).

יתרו (כ, ט) לא תעשון אתי אלהי כסף, ואלהי זהב לא תעשו לכם, **שיר כד**: וכל מעשה צורה (מצוה רנב, לא יעשה צורה אפילו בלא לעובדה).

יתרו (כ, כב) לא תבנה אתהן גזית, **שיר כז**: בזכות מזבח אבנים (מצוה שכו, לבנות מזבח אבנים בלא ברזל).

יתרו (כ, כג) ולא תעלה במעלות על מזבחי, **שיר כז**: ימנע מעלות לו (מצוה שכח, שלא יהיה מעלות למזבח).

פרשת משפטים

משפטים (כא, ב) כי תקנה עבד עברי, **שיר כב**: נח לעברי (מצוה רלב, מצוות עבד עברי).

משפטים (כא, ח) אשר לו יעדה, **שיר כב**: הנה לא יעדה (מצוה רלג, לישא אמה העבריה).

משפטים (כא, ח) והפדה, **שיר כב**: והפדה (מצוה רלד, לפדות אמה העבריה).

משפטים (כא, ח) לא ימשול למוכרה בבגדו בה, **שיר נב**: ובאמה למוכרה (מצוה תקט, לא למכור אמה העבריה).

משפטים (כא, טו) ומכה אביו ואמו – מות יומת, **שיר נז**: וגם מכה הוריו בעוון (מצוה תקסו, לא יכה אב ואם).

משפטים (כא, טו) מות יומת, **שיר כב**: והצריך לסודר (מצוה רכו, להרוג החייבים בתנק).

משפטים (כא, טז) וגונב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת, **שיר נא**: כי לא תשלח בגניבת (מצוה תצא, לא לגנוב נפש מישראל).

משפטים (כא, יז) שארה, כסותה, ועונתה – לא יגרע, **שיר נב**: לענותה (מצוה תקי, לא למנוע ממנה שאר כסות ועונה).

משפטים (כא, יח) וכי יריבון אנשים, והכה איש את רעהו, **שיר כב**: מופת בעת לחם

ישלם קנסי (מצוה רלו, חובל בחבירו ודיני קנסות).

משפטים (כא, כ) נקם ינקם, **שיר כב**: אסור למחוייב בהתזה (מצוה רכו, להרוג החייבים בסיף).

משפטים (כא, כה) וכי יגח שור את איש, **שיר כב**: ככה בכל דיני שור (מצוה רלו, דיני שור).

משפטים (כא, כה) ולא יאכל את בשרו, **שיר לו**: לא נאכל מהנאסרה (מצוה תלו, שלא לאכול מבשר שור הנסקל).

משפטים (כא, לג) וכי יפתח איש בור, **שיר כב**: ובור (מצוה רלה, דיני בור).

משפטים (כא, לו) כי יגנוב איש שור או שה, **שיר כב**: וגנב כן יהי (מצוה רלז, דין משפטי הגנב בכפלים).

משפטים (כב, ד) כי יבער איש שדה או כרם, **שיר כב**: המבעיר אש בו שלם ישלם (מצוה רמ, דין המבעה).

משפטים (כב, ה) כי תצא אש, **שיר כב**: המבעיר אש בו שלם ישלם (מצוה רמא, דיני אש).

משפטים (כב, ו) כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור, **שיר כב**: נתחייב בשמירתו חנם יתבעם (מצוה רמב, דיני שומר חנם).

משפטים (כב, ח) על כל דבר פשע, **שיר כג**: ומודה במקצת שלקח (מצוה רמו, דיני טוען ונטען, ומודה במקצת).

משפטים (כב, ט) כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה, **שיר כב**: ואם בשכר ישלם ויאבדם (מצוה רמב, דיני שומר שכר ושוכר).

משפטים (כב, טו) וכי יפתח איש בתולה, **שיר כא**: גם מפתח ישלמנה (מצוה רכ, דין מפתח).

משפטים (כב, יג) וכי ישאל איש מעם רעהו, **שיר כב**: ובהנאה שלו ישלם וינחם (מצוה רמד, שואל שכל הנאה שלו).

משפטים (כב, יז) מכשפה לא תחיה, **שיר נו**: לא יחיו מכשפים (מצוה תקנת, שלא להחיות מכשפים).

משפטים (כב, יט) זוכה לאלהים יחרם, **שיר כד**: לא תשתחווה לה (מצוה רנג, לא להשתחוות לע"ז).

משפטים (כב, כ) וגר לא תונה, **שיר נב**: רחק אונאת הגר (מצוה תק, לא להונות גר בדברים).

משפטים (כב, כ) ולא תלחצנו, **שיר נב**: רחק אונאת הגר (מצוה תקא, לא להונות גר במקח).

משפטים (כב, כא) כל אלמנה ויתום לא תענון, **שיר נב**: וזכר טוב לאומלליך (מצוה תקד, לא לענות יתום ואלמנה).

משפטים (כב, כד) אם כסף תלווה את עמי, **שיר כ**: והכסף תלווה את העני (מצוה קצו, להלוות לעני).

משפטים (כב, כד) לא תהיה לו כנושה, **שיר מט**: אסרת להיות כנושים (מצוה תפב, לא תהיה לו כנושה).

משפטים (כב, כד) לא תשימון עליו נשך, **שיר מט**: נתרחק מעדות וערבים (מצוה תפח, לא להעיד עדות ולהיות ערב בשטר שיש בו ריבית).

משפטים (כב, כז) אלהים לא תקלל, **שיר כז**: שמך כבת אישון (מצוה שח, איסור ברכת ה').

משפטים (כב, כז) אלהים לא תקלל, **שיר נז**: אל מול דיין שמור הלשון (מצוה תקסג, שלא לקלל הדיין).

משפטים (כב, כז) ונשיא בעמך לא תאור, **שיר נז**: ונשיא ועמך לא תקללון (מצוה תקסד,

ח

לא לקלל נשיא).

משפטים (כב, כח) בכור בניך תתן לי, שיר יד: באדם פדויו (מצוה פ, פדיון בכור אדם).

משפטים (כב, כח) מלאתך ודמעך לא תאחר, שיר לג: בהפרשתו כסדרם (מצוה תב, שלא ישנה סדר הפרשת תרומות ומעשרות).

משפטים (כב, כט) שבעת ימים יהיה עם אמו, שיר יד: ומשמונה ימים (מצוה ס, שקרבן יהיה בן ח' ימים ולא פחות).

משפטים (כב, ל) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, שיר לו: והטריפה (מצוה תכט, שלא לאכול טריפה).

משפטים (כג, א) אל תשת ירך עם רשע, שיר נד: בחטאו וקרובו (מצוה תקלד, לא לקבל עדות בעל עבירה).

משפטים (כג, א) לא תשא שמע שוא, שיר נד: לא תשמע צד יחידו (מצוה תקכט, לא לשמוע צד אחד מבעלי הדין).

משפטים (כג, ב) אחרי רבים להטות, שיר חי: אחרי רבים יטה ויתברך (מצוה קעה, לנמות אחרי רבים).

משפטים (כג, ב) לא תהיה אחרי רבים לרעות, שיר נד: לא יחיבוהו ביחידו (מצוה תקל, לא לחייב בדיני נפשות ע"פ רוב של יחיד אלא בשנים).

משפטים (כג, ב) לא תענה על ריב לנמות, שיר נד: אל תען על סברתו (מצוה תקלא, לא יבטל דעתו מפני דעת חברו בדין כשאין דעתו ברורה לו).

משפטים (כג, ג) ודל לא תהדר בריבו, שיר נד: ולא תגור ובהמלתו (מצוה תקכה, שלא יחמול על דל בדין).

משפטים (כג, ד) השב תשיבנו לו, שיר כא: תשיב האבידה (מצוה רד, השבת אבידה).

משפטים (כג, ה) וחדלת מעזוב לו, שיר נד: עזוב תעזוב עמו (מצוה תקיה, לא להניח

הבהמה רובצת תחת משאה).

משפטים (כג, ה) כי תראה חמור שונאך, שיר כא: תפרוק משא מבהמת ישראל (מצוה רב, מצוות פריקה).

משפטים (כג, ו) לא תטה משפט אביונך בריבו, שיר נד: שומר דינו מהטותו (מצוה תקכו, לא להטות משפט אדם חוטא).

משפטים (כג, ז) ונקי וצדיק אל תהרוג, שיר נד: שומר נפש חברו (מצוה תקלח, לא להרוג באומד הרעת אלא בשני עדים).

משפטים (כג, ח) ושוחד לא תקח, שיר נד: ושוחד להעדיפו (מצוה תקכב, שלא יקח הדיין שוחד).

משפטים (כג, טו) ולא יראו פני ריקם, שיר לג: וברגל קרבן הרם (מצוה תד, שלא לעלות לרגל בלא קרבן).

משפטים (כג, יא) והשביעית תשמטנה ונמשתה, שיר מו: חזק ואמץ בשמיטה, (מצוה קלד, להפקיר הצומח בשביעית).

משפטים (כג, יב) וביום השביעי תשבות, שיר מוב: מכל זמנים יום שבתו, כי כן צווה בהר סיני (מצוה קנד, לשבות בשבת הוא ועבדו ובהמתו).

משפטים (כג, יג) ושם אלהים אחרים לא תזכירו, שיר כה: ושבעת (מצוה רסב, שלא ישבע וישביע בע"ז).

משפטים (כג, יד) שלש רגלים תחוג לי בשנה, שיר יד: יסד במועדו עולי לבנין (מצוה נב, לעלות לרגל במקדש).

משפטים (כג, יח) ולא ילין חלב חגי עד בוקר, שיר לב: לא תפסול בלינה פסחים (מצוה שסד, שלא יניח אימורי הפסח שיפסלו בלינה).

משפטים (כג, יח) לא תזבח על חמץ דם זבחי, שיר לא: בחמץ לא תזבח לאל (מצוה שסג, שלא ישחט שה הפסח על החמץ).

משפטים (כג, יט) לא תבשל גדי בחלב אמו, שיר לו: לא תאכלו בשרה בחלבה (מצוה תלד, שלא לבשל בשר בחלב).

משפטים (כג, יט) ראשית ביכורי אדמתך – תביא בית ה' אלהיך, שיר יד: הקריב הטוב ביכורים לבית אל (מצוה קכה, להעלות הביכורים למקדש).

משפטים (כה, כה) ועבדתם את ה' אלהיכם, שיר ב: ותהילתו בפי (מצוה ה, להתפלל).

משפטים (כג, לב) לא תכרות להם ברית, שיר כז: קדשת כרת ברית לכל עמים (מצוה רצו, לא לכרות ברית לז' עממין).

משפטים (כג, לג) לא ישבו בארצך פן יחטאו אותך לי, שיר כז: לא יהיו תושבים ליד אומה שבורה (מצוה רצט, לא להושיב עובדי ע"ז בא"י).

משפטים (כג, לג) לא ישבו בארצך, שיר יט: יחד כל עממין נכריה (מצוה קפז, להרוג ז' עממין).

פרשת תרומה

תרומה (כה, ח) ועשו לי מקדש, ושכנתי בתוכם, שיר ו: אשיר יום יבנה מקדש (מצוה כ, לבנות בית הבחירה).

תרומה (כה, טו) לא יסורו ממנו, שיר כח: לי ציוית בארונך מהסיר בדי (מצוה שלד, שלא יסיר בדי הארון ולוקה).

תרומה (כה, לו) ונתת על השולחן, לחם פנים לפני תמיד, שיר ז: שימו לחם בעריכה (מצוה כז, סידור לחם הפנים).

פרשת תצוה

יא

תצוה (כו, כא) באהל מועד מחוץ לפרוכת, יערוך אותו אהרון ובניו, **שיר ו:** להדליק עד בוקר (מצוה כה, לערוך גרות).

תצוה (כה, ב) ואת בניו תקריב והלבשתם כותנות, **שיר ח:** אלבישם בבגדי יקר (מצוה לג, לבישת בגדי כהונה).

תצוה (כה, כח) ולא יזח החושן מעל האפוד, **שיר כט:** דין אנש יפרק ית חושנא – דאדיק על המין אפודא (מצוה שלה, לא להסיר החושן מעל האפוד).

תצוה (כה, לב) לא יקרע, **שיר כט:** ומאן דיבזע מעילא תיכלא – אלקייה במלקיותא (מצוה שלו, לא יקרע פי מעיל כהן גדול).

תצוה (כט, לג) ואכלו אותם אשר כופר בהם, **שיר יד:** ובשר במהרה (מצוה פט, שיאכלו הכהנים בשר קדשים טהור).

תצוה (כט, לג) וזר לא יאכל כי קודש הם, **שיר לג:** והזר בקדשי יקוץ (מצוה שצו, שזר לא יאכל קדשי קדשים).

תצוה (ל, ז) והקטיר עליו אהרון קטורת סמים, **שיר ז:** גם קטורת זכה וברה (מצוה כח, להקטיר קטורת פעמים ביום).

תצוה (ל, ט) ועולה ומנחה ונסך לא תסכו עליו, **שיר כז:** בזהב קטורת לו לא יעלו עולה (מצוה של, שלא יקריבו שאר דברים במזבח הזהב).

פרשת כי תשא

כי תשא (ל, יב) ונתנו איש כופר נפשו לה, **שיר חי:** פדיונו מחצית שקלים (מצוה קעא, ליתן מחצית השקל בשנה).

כי תשא (ל, יט) ורחצו אהרון ובניו ממנו, את ידיהם ואת רגליהם, **שיר ו:** וכהן יקדש ידיו (מצוה כד, קידוש ידים ורגלים).

כי תשא (ל, לא) שמן משחת קודש יהיה זה לי לדורותיכם, **שיר ט:** אמשה מלך כהניך (מצוה לה, למשוח מלך וכהן גדול).

יב

כי תשא (ל, לב) ובמתכונתו לא תעשו כמוהו, **שיר כז:** רוקחו לזר כילית (מצוה שלא, רוקח שמן המשחה במתכונתה חייב כרת).

כי תשא (ל, לב) על בשר אדם לא ייסך, **שיר כח:** בו תמשח כהניך (מצוה שלב, שהמושח ממנו לאחרים חייב כרת).

כי תשא (ל, לו) במתכונתה לא תעשו לכם, **שיר כח:** ומריח בעשןך חטאת יגיש לפניך (מצוה שלג, שלא יעשה עישון הקטורת לזר).

כי תשא (לד, כ) ואם לא תפדה וערפתו, **שיר יד:** ועריפה לנמנעיו (מצוה פב, לערוף פטר חמור שלא נפדה).

כי תשא (לד, כ) ופטר חמור תפדה בשה, **שיר יד:** פטר חמור לפדות (מצוה פא, לפדות פטר חמור).

כי תשא (לד, כא) בחריש ובקציר תשבות, **שיר טו:** ולנוח מלעבדה (מצוה קלה, שמיטת הקרקע בשביעית).

כי תשא (לד, כג) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך, **שיר יד:** צוה להראות בו (מצוה נג, להראות ברגלים במקדש).

כי תשא (לד, כה) ולא ילין לבוקר זבח חג הפסח, **שיר לב:** לא תפסול בלינה פסחים (מצוה שסד, שלא יניח אימורי הפסח שיפסלו בלינה).

כי תשא (לד, כה) לא תשחט על חמין, **שיר לא:** בחמין לא תזבח לאל (מצוה שסג, שלא ישחט שה הפסח על החמין).

כי תשא (לד, כו) לא תבשל גדי בחלב אמו, **שיר לו:** לא תאכלו בשרה בחלבה (מצוה תלה, שלא לאכול בשר בחלב).

פרשת ויקהל

ויקהל (לה, ג) לא תבערו אש, **שיר נז:** ולחוטאים לא תבערון (מצוה תקע, לא להעניש חוטאים בשבת בשריפה ובשאר מיתות).

פרשת ויקרא

ויקרא (א, ב) אדם כי יקריב מכם קרבן לה', שיר יד: עולה לנגדיו (מצוה סג, מעשה קרבן עולה).

ויקרא (א, טו) ומלק את ראשו לא יבדיל, שיר לא: חזק בעוף בהבדלה (מצוה שס, שלא יבדיל ראש העוף בשעת מליקת הטאת).

ויקרא (ב, א) ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה', שיר יד: מנחת עולם (מצוה סו, מעשה קרבן מנחה).

ויקרא (ב, יא) כי כל שאור וכל דבש לא תקמירו, שיר ל: מהקריב מחמצות (מצוה שמו, לא להקריב חמץ ושאור ודבש).

ויקרא (ב, יג) ולא תשבית מלח ברית אלהיך, שיר ל: אל יחסר מלח מלהעלות (מצוה שמו, שלא יחסר מלח מהקרבן).

ויקרא (ב, יג) על כל קרבנך תקריב מלח, שיר יד: ברית מלח עולמים (מצוה סב, למלוח הקרבן).

ויקרא (ב, יד) ואם תקריב מנחת ביכורים לה', שיר יב: אערוך לפניך העומר וקרבני (מצוה מד, מנחת העומר עם כבש).

ויקרא (ג, א) ואם זבח שלמים קרבנו, שיר יד: שלמים כמאמר (מצוה סו, מעשה קרבן שלמים).

ויקרא (ג, יז) וכל דם לא תאכלו, שיר לו: ודמה (מצוה תלב, איסור דם).

ויקרא (ג, יג) ואם כל עדת ישראל ישגו, ונעלם דבר מעיני הקהל, שיר יד: סומך וטועה המה מתכפרים (מצוה סח, מעשה קרבן כשהורו בי"ד וטעו).

ויקרא (ד, כז) ואם נפש אחת תחטא בשגגה, שיר יד: שגג למראה (מצוה סט, מעשה חטאת קבועה לשוגג).

יד

ויקרא (ה, א) והוא עד או ראה או ידע, **שיר חזי**: יעידו אמת באזני (מצוה קעח, להעיד בבי"ד).

ויקרא (ה, א) ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה, **שיר יד**: יורד ועולה (מצוה עב, מעשה קרבן עולה ויורד).

ויקרא (ה, מז) ואת אשר חטא מן הקודש ישלם, ואת המישייתו יוסף עליו, **שיר יד**: ושילום המעילה (מצוה קיח, שילום המעילה ותוספת חומש).

ויקרא (ה, יא) ולא יתן עליה לבונה, **שיר ל**: בינו דרשו לעובר שמן ולבונה (מצוה שנא, במנחת חוטא לא לשים לבונה).

ויקרא (ה, יא) לא ישים עליה שמן, **שיר ל**: בינו דרשו לעובר שמן ולבונה (מצוה שנ, במנחת חוטא לא לשים שמן).

ויקרא (ה, יד) וחטאה בשגגה מקדשי ה', והביא את אשמו, **שיר יד**: מביא אשמים (מצוה עא, מעשה אשם ודאי).

ויקרא (ה, יז) ולא ידע ואשם, **שיר יד**: על כל ספקים (מצוה ע, מעשה אשם תלוי על ספק).

ויקרא (ה, כג) והשיב את הגזילה אשר גזל, **שיר כ**: ישיבו הגזילה וגם חומשה (מצוה קצד, להשיב הגזילה וחומשה).

פרשת צו

צו (ו, ג) ולבש הכהן מדו בד, והרים את הדשן, **שיר ז**: דשנים ירים כאור בוקר (מצוה ל, להרים דשן בכל בוקר).

צו (ו, ו) **אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה**, **שיר ז**: ואש תמיד להבעירה (מצוה כט, להבעיר אש על המזבח תמיד).

צו (ו, ו) **אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה**, **שיר כז**: לא תכבה אשם (מצוה שכמ, שאש המזבח לא תכבה).

טו

- צו (ו, ז) וזאת תורת המנחה, **שיר יד: מנחת עולם** (מצוה סז, מעשה קרבן מנחה).
- צו (ז, ח) והנותרת ממנה יאכלו אהרון ובניו מצות תאכל, **שיר יד: שיירי מנחה לזבח כהנים**, (מצוה פח, שיאכלו הכהנים שיירי מנחות).
- צו (ז, ט) וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל, **שיר לג: מנחת כהן תהיה כלילה** (מצוה שפו, שלא לאכול מנחת כהן וכליל תהיה).
- צו (ז, י) לא תאפה חמץ חלקם, **שיר לב: ושיירי מנחות חמץ מחללו** (מצוה שעב, שלא לעשות שיירי מנחות חמץ).
- צו (ז, יג) זה קרבן אהרון ובניו, **שיר יא: גם מנחת ידי** (מצוה מ, מנחה בכל בוקר וערב).
- צו (ז, יד) זאת תורת הטאת, **שיר יד: וטאת יחידים** (מצוה סד, מעשה קרבן הטאת).
- צו (ז, טו) וכל הטאת אשר יובא בדמה בקודש – באש תשרף, **שיר לג: וטאת פנימה טעונה שריפה** (מצוה שפז, לא לאכול הטאת הנעשית בפנים).
- צו (ז, טז) וזאת תורת האשם, **שיר יד: אשם עבדיו** (מצוה סה, מעשה קרבן אשם).
- צו (ז, יז) והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף, **שיר יד: הנותר למוקדה** (מצוה צא, לשרוף בשר הנותר).
- צו (ז, יח) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף, **שיר יד: והנטמא לעצים** (מצוה צ, לשרוף קדשים שנטמאו).
- צו (ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל, **שיר לב: וחלק טמא האוכלו מחללו** (מצוה שעח, שלא לאכול מקדשים שנטמאו).
- צו (ז, כ) כל חלב שור, וכשב, ועז, לא תאכלו, **שיר לו: וחלב בהמה טהורה** (מצוה תלג, לא לאכול חלב בהמה טהורה).
- צו (ז, כא) וכל דם לא תאכלו, **שיר לו: ודמה** (מצוה תלב, איסור דם).

טז

צו (ח, ה) וישם עליו את החושן, **שיר ח: אלבישם בכגדי יקר** (מצוה לג, לבישת בגדי כהונה).

פרשת שבוע

שמיני (י, ו) ובגדיכם לא תפרומו, **שיר לד: והנתעלה לא יקרע בעצבון** (מצוה תיב, לא יכנס למקדש קרוע בגדים, וכהן גדול אפילו חוץ למקדש).

שמיני (י, ו) ראשיכם אל תפרעו, **שיר לד: הנבחר ישמר משערו** (מצוה תיא, לא יכנס למקדש פרוע ראש).

שמיני (י, ז) ומפתח אהל מועד לא תצאו – פן תמותו, **שיר לה: ומן המקדש לא תצאו רק בשעת עבודות** (מצוה תיג, לא לצאת מן המקדש בשעת עבודה).

שמיני (י, ט) יין ושכר אל תשת, **שיר כז: בלא רויח** (מצוה שכא, שלא יעבור שתוי יין במקדש).

שמיני (יא, ב) זאת החיה אשר תאכלו, **שיר טוב: ובדיקת סימנים**, חיה ועוף מכל מינים (מצוה קמט, סימני חיה ובהמה).

שמיני (יא, ח) ובנבלתם לא תגעו, **שיר יד: ירחיק הנבילה** (מצוה צו, שהנוגע בנבלה טמא).

שמיני (יא, ח) טמאים הם לכם, **שיר יד: ושרץ מאהלו** (מצוה צז, טומאת שמונה שרצים).

שמיני (יא, ט) את זה תאכלו מכל אשר במים, **שיר טוב: חגב ודג לעם אמוני** (מצוה קנב, סימני דגים).

שמיני (יא, יא) ושקץ יהיו לכם, **שיר לו: והדגה והעוף מברשרם** (מצוה תכא, שלא יאכל דג טמא).

שמיני (יא, יג) ואת אלה תשקצו מן העוף, **שיר לו: והדגה והעוף מברשרם** (מצוה תכב, לא לאכול עוף טמא).

שמיני (יא, כא) אשר לו כרעים ממעל לרגליו, **שיר טוב: חגב ודג לעם אמוני** (מצוה

קנא, סימני הנבים).

שמיני (יא, לד) מכל האוכל אשר יאכל, שיר יד: מזון במהרה (מצוה צח, טומאת משקין ואוכלין).

שמיני (יא, מא) וכל השרץ השורץ על הארץ – שקץ הוא, שיר לו: והארץ והשרצים (מצוה תכד, שלא לאכול שרץ הארץ).

שמיני (יא, מב) לכל השרץ השורץ על הארץ לא תאכלום – כי שקץ הם, שיר לו: וגם תולעים (מצוה תכו, לא לאכול תולעים שבפירות).

שמיני (יא, מג) אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השורץ, שיר לו: וגם תולעים (מצוה תכו, לא לאכול כל שרצים).

שמיני (יא, מד) ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ הרומש על הארץ, שיר לו: והארץ והשרצים (מצוה תכה, שלא לאכול שרץ המתהווה מעיפוש).

פרשת תזריע

תזריע (יב, ב) וטמאה שבעת ימים, שיר יד: והדוה כנגדו (מצוה צפ, טומאת הנדה והרחקתה).

תזריע (יב, ב) כימי נדת דוותה טמא, שיר יד: וגם בלידה (מצוה ק, טומאת יולדת).

תזריע (יב, ד) בכל קודש לא תגע, שיר לב: וחלק טמא האוכלו מחללו (מצוה שעו, שלא יאכל בפסח טמא).

תזריע (יב, ו) ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת, שיר יד: לשבת עולם (מצוה עו, מעשה קרבן היולדת).

תזריע (יג, ב) אדם כי יהיה בעור בשרו, שיר יד: מנוגע לבדו (מצוה קא, שהמצורע טמא).

תזריע (יג, ג) ואת הנתק לא יגלח, שיר נו: שער נתק לא יגלחו (מצוה תקנה, לא יגלח שער הנתק).

יח

תזריע (יג, מה) והצרוע אשר בו הנגע, בגדיו יהיו פרומים, **שיר יד**: חוץ למחנים (מצוה קיב, שהמצורע מובדל מחוץ למחנה).

תזריע (יג, מז) והבגד כי יהיה בו נגע צרעת, **שיר יד**: מכגדו סמר (מצוה קב, שבגד מצורע טמא).

פרשת מצורע

מצורע (יד, ה) ועץ ארז ושני תולעת ואזוב, **שיר יד**: ושתי ציפורים (מצוה ק, טהרת המצורע בעץ ארז, ואזוב, ושני תולעת).

מצורע (יד, ט) והיה ביום השביעי יגלה, **שיר יד**: ושער לגוזזים (מצוה קיא, טהרת המצורע בגילוח).

מצורע (יד, י) וביום השמיני יקה שני כבשים, **שיר יד**: נגעי רפואות (מצוה עו, מעשה קרבן מצורע שנתרפא מנגעו).

מצורע (יד, לד) ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם, **שיר יד**: וטומאת ביתם (מצוה קג, בית המנוגע טמא).

מצורע (טו, ב) איש איש כי יהיה זב מבשרו, **שיר יד**: השב שבותים שמור פתחים (מצוה קד, שהזב יהיה טמא).

מצורע (טו, מז) ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע, **שיר יד**: השב שבותים שמור פתחים (מצוה קה, שכבת זרע מממאה).

מצורע (טו, מז) ורחץ במים את כל בשרו, **שיר יד**: ומים חיים (מצוה קט, שהטמא יטבול במקוה).

מצורע (טו, יג) וכי יטהר הזב מזובו, **שיר יד**: זב כנהר (מצוה עד, מעשה קרבן הזב כשיתרפא).

מצורע (טו, כה) ואשה כי יזוב זוב דמה, **שיר יד**: השב שבותים שמור פתחים (מצוה קו, זבה מממאה).

יט

מצורע (טו, כח) ואם טהרה מזובה, **שיר יד**: זב כנהר (מצוה עה, מעשה קרבן הזבה כשתרפא).

פרשת אזורי

אחרי (טז, ב) ואל יבוא בכל עת אל הקודש, **שיר כז**: גם כהן יירא (מצוה שמו, שהכהן הגדול יירא מלהכנס אל הקודש).

אחרי (טז, ג) בזאת יבוא אהרון אל הקודש, **שיר יג**: חזק עם מתוודים, ועבודת כיפורים, (מצוה מט, עבודת יום הכיפורים בקרבנות וידיויים).

אחרי (טז, כט) תענו את נפשותיכם, **שיר טוב**: ויתענו יום כיפורי (מצוה קסד, להתענות ביום כיפור).

אחרי (יז, ד) ואל פתח אהל מועד לא הביאו, **שיר כט**: ודי יכוס נכסת ברא – ישתצי בר נש מעמה (מצוה שלה, לא לשחוט קדשים בחוץ).

אחרי (יז, יב) כל נפש מכם לא תאכל דם, **שיר לו**: ודמה (מצוה תלב, איסור דם).

אחרי (יז, יג) ושפך את דמו וכיסהו בעפר, **שיר טז**: גם כיסוי צווה טוב (מצוה קמו, כיסוי דם היה ועוף).

אחרי (יח, ג) ובחוקותיהם לא תלכו, **שיר כו**: מחוקותם וקסמם בורחים (מצוה רעה, להתרחק מחוקותם).

אחרי (יח, ו) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו, **שיר נח**: אף רמיזות הם אסורים (מצוה תרא, לא לקרב לעריות בחיבוק, נשיקה, ורמיזה).

אחרי (יח, ז) ערות אביך לא תגלה, **שיר נח**: הם זכורים (מצוה תקצט, לא לבוא על אביו).

אחרי (יח, ח) ערות אמן לא תגלה, **שיר נז**: ואם לא תגלו ערוה (מצוה תקעה, לא לגלות ערות אם).

אחרי (יח, ט) ערות אשת אביך לא תגלה, **שיר נז**: אשת אב (מצוה תקעט, לא לגלות ערות

כ

אשת אב).
אחרי (יה, ט) ערות אחותך בת אביך, שיר נז: ואחותה (מצוה תקפ, לא לגלות ערות אחות).

אחרי (יה, טו) ערות כלתך לא תגלה, שיר נח: ונזהר מכלתו (מצוה תקצא, לא לגלות ערות אשת הבן).
אחרי (יה, טז) ערות אשת אחיך לא תגלה, שיר נח: באשת אח (מצוה תקצב: לא לגלות ערות אשת הבן).

אחרי (יה, י) ערות בת בנך לא תגלה, שיר נח: הבת וכל ענינה (מצוה תקפב, לא לגלות ערות בת הבן).

אחרי (יה, י) ערות בת בתך לא תגלה, שיר נח: הבת וכל ענינה (מצוה תקפג, לא לגלות ערות בת הבת).

אחרי (יה, י) ערות בת בתך לא תגלה, שיר נח: הבת וכל ענינה (מצוה תקפד, לא לגלות ערות הבת).

אחרי (יה, יא) ערות בת אשת אביך – לא תגלה ערותה, שיר נז: ואחותה (מצוה תקפא, לא לגלות ערות אחות מאב).

אחרי (יה, יב) ערות אחות אביך לא תגלה, שיר נח: ואחות הוריו (מצוה תקפט, לא לגלות ערות אחות אב).

אחרי (יה, יג) ערות אחות אמך לא תגלה, שיר נח: ואחות הוריו (מצוה תקפט, לא לגלות ערות אחות אם).

אחרי (יה, יד) אל אשתו לא תקרב – דודתך היא, שיר נח: והדודה (מצוה תקצ, לא לגלות ערות אשת אחי האב).

אחרי (יה, יד) ערות אחי אביך לא תגלה, שיר נח: הם זכורים (מצוה תר, שלא לבוא על אחיו).

כא

אחרי (יה, יז) את בת בנה, שיר נח: ואשה ובתה (מצוה תקפו, לא לגלות ערות אשה ובת בנה).

אחרי (יה, יז) ואת בת בתה, שיר נח: ואשה ובתה (מצוה תקפו, לא לגלות ערות אשה ובת בתה).

אחרי (יה, יז) ערות אשה ובתה לא תגלה, שיר נח: ואשה ובתה (מצוה תקפה, לא לגלות ערות אשה ובתה).

אחרי (יה, יח) ואשה אל אחותה לא תקח, שיר נח: ואחות אשתו (מצוה תקצג, לא לגלות ערות אחות אשתו בחיי אשתו).

אחרי (יה, יט) ואל אשה בטומאת נדתה לא תקרב, שיר נח: ירחיק את הדוה (מצוה תקצד, לא לבוא על הנדה).

אחרי (יה, כ) ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע, שיר נח: והנשואה אסורה (מצוה תקצה, לא לגלות ערות אשת איש).

אחרי (יה, כא) ומזרעך לא תתן להעביר למולך, שיר כד: לא יעביר בן ובת (מצוה רנה, לא להעביר למולך בן ובת).

אחרי (יה, כב) ואת זכר לא תשכב משכבי אשה, שיר נח: הם זכורים (מצוה תקצח, לא לשכב את זכר).

אחרי (יה, כג) ואשה לא תעמוד לפני בהמה לרבעה, שיר נח: גם בעלי חיים (מצוה תקצו, אשה לא תעמוד לרבעה).

אחרי (יה, כג) ובכל בהמה לא תתן שכבתך, שיר נח: גם בעלי חיים (מצוה תקצו, שלא לשכב עם בהמה).

אחרי (טז, כט): כל מלאכה לא תעשו, שיר נו: גם שמיני לסוכה (מצוה תקעו, לא לעשות מלאכה בשמיני עצרת).

פרשת קדושים

כב

- קדושים (יט, ג) איש אמו ואביו תיראו, **שיר כא:** וירא ישראל (מצוה ריא, מורא אב ואם).
- קדושים (יט, ד) אל תפנו אל האלילים, **שיר כד:** ירחק מסיפורי דבת (מצוה רנת, זהירות מסיפורי ע"ז – שלא יטה אחריה).
- קדושים (יט, ד) ואלהי מסכה לא תעשו לכם, **שיר כד:** גם לאחריים לעובדה (מצוה רנא, לא לעשות פסל לאחריים).
- קדושים (יט, ו) והנותר עד יום השלישי באש ישרף, **שיר לב:** חזק ישראל מהנותר (מצוה שעט, שלא לאכול נותר וחייב כרת).
- קדושים (יט, ח) ואוכליו עוונו ישא, **שיר לב:** ומחשבת פיגול בשר (מצוה שפ, שלא לאכול פיגול וחייב כרת).
- קדושים (יט, ט) ולקט קצירך לא תלקט, לעני ולגר תעזוב אותם, **שיר יד:** מלקט נזהר (מצוה קבא, להניח הלקט).
- קדושים (יט, טו) בצדק תשפוט עמיתך, **שיר חי:** בצדק יהיו משפטים (מצוה קעז, בצדק תשפוט עמיתך).
- קדושים (יט, טז) ולא תהדר פני גדול, **שיר נד:** ולא תגורו (מצוה תקבג, לא לכבד אחד מבעלי הדין במשפט).
- קדושים (יט, טז) לא תעשו עול במשפט, **שיר נד:** לא תעול משקלו ודינו (מצוה תקבא, שהדין לא יעשה עול בדין).
- קדושים (יט, טז) לא תשא פני דל, **שיר נד:** ולא תגורו ובחמלתו (מצוה תקבת, שלא יחמול על דל בדין).
- קדושים (יט, טז) ולא תלך רכיל בעמך, **שיר נה:** לא תלך רכיל בעם המוני (מצוה תקמט, לא ילך רכיל ולא יוציא שם רע).
- קדושים (יט, טז) לא תעמוד על דם רעך, **שיר נה:** מי יתרשל מהצלת עם המוני (מצוה תקמה, לא תעמוד על דם רעך).

כג

קדושים (יט, י) וכרמך לא תעולל, **שיר מא:** שכחה תעצור ובכל עצים (מצוה תס, שלא יקח עוללות ושכחה).

קדושים (יט, י) ופרט כרמך לא תלקט – לעני ולגר תעזוב אותם, **שיר יד:** ופרט כי יזוב יניח למואל (מצוה קכד, להניח הפרט מבצירת הענבים).

קדושים (יט, י) ופרט כרמך לא תלקט, **שיר מב:** וגרעיני כרם יניחנו (מצוה תסא, לא לקחת גרעיני הכרם שנופלים).

קדושים (יט, י) תעזוב אותם, **שיר יד:** בנה כרם טוב עוללות לאיתיאל (מצוה קכג, להניח עוללות בכרם).

קדושים (יט, י) תעזוב אותם, **שיר יד:** יניח הפאה (מצוה קכ, להניח פאה בשרהו).

קדושים (יט, יא) ולא תכחשו, **שיר נא:** חזק עצמך באמת (מצוה תצו, לא לכחש בממון חבירו בפיקדון ובחובות).

קדושים (יט, יא) ולא תשקרו, **שיר נא:** לא תכחש לישא את (מצוה תצו, לא להשבע על שקר בכפירת ממון).

קדושים (יט, יא) לא תגנובו, **שיר נא:** כי לא תשלח בגניבת (מצוה תצב, לא לגנוב ממון).

קדושים (יט, יב) ולא תשבעו בשמי לשקר, **שיר כז:** ושבעה בפי אשמור בששון (מצוה שט, לא להשבע בשקר ולא לעבור על שבעתו).

קדושים (יט, יג) ולא תגזול, **שיר נא:** קרקעות וגזילת (מצוה תצג, לא לגזול).

קדושים (יט, יג) לא תלין פעולת שכיר אתך עד בוקר, **שיר מט:** ולהלין פעולת שכירים (מצוה תפו, לא להלין פעולת שכיר).

קדושים (יט, יג) לא תעשוק את רעך, **שיר נא:** עושק ממון מעדת (מצוה תצה, לא לעשוק ולא לעכב דבר של רעהו).

קדושים (יט, יד) ולפני עוור לא תתן מכשול, **שיר נה:** לפני עור לא יניח מכשולים

כד

(מצוה תקמו, לא להכשיל סומא בדבר בעצה שאינה הוגנת).

קדושים (יט, יד) לא תקלל חרש, **שיר נז**: ונשיא ועמך לא תקללון (מצוה תקסה, לא לקלל אחד מישראל).

קדושים (יט, יז) הוכח תוכיח את עמיתך, **שיר כא**: ואמור תוכחה (מצוה רה, מצוות תוכחה).

קדושים (יט, יז) ולא תשא עליו חטא, **שיר נה**: ולא יולבן בפני עם אמוני (מצוה תקנא, לא ילבין פני אדם בישראל, ולא ישא עליו חטא).

קדושים (יט, יז) לא תשנא את אחיך בלבבך, **שיר נה**: ותסיר השנאה (מצוה תקנ, לא ישנא את חבירו בלבו).

קדושים (יט, יח) ואהבת לרעך כמוך, **שיר כא**: לרעך תרבה רוב אהבה (מצוה רו, לאהוב את ישראל).

קדושים (יט, יח) ולא תיטור, **שיר נו**: נקימה ונטירה – ירחיקו מהנהגה (מצוה תקנג, לא ליטור).

קדושים (יט, יח) לא תקום, **שיר נו**: נקימה ונטירה – ירחיקו מהנהגה (מצוה תקנב, לא לנקום).

קדושים (יט, יט) בהמתך לא תרביע כלאים, **שיר מג**: וגם בהמתך בכלאים (מצוה תסה, שלא ירביע כלאי בהמה).

קדושים (יט, יט) שדך לא תזרע כלאים, **שיר מג**: וזרעים בחיבורם בישראל נאסרים (מצוה תסג, לא לזרוע כלאים בארץ ישראל).

קדושים (יט, כא) והביא את אשמו לה', **שיר יד**: מביא אשמים (מצוה עא, מעשה אשם ודאי).

קדושים (יט, כג) שלש שנים יהיה לכם ערלים – לא יאכל, **שיר לז**: דיני ערלה (מצוה תם, איסור ערלה).

כה

קדושים (יט, כד) יהיה כל פריו קודש הילולים לה, **שיר יד**: רבעי שתולה (מצוה קימ, נמע רבעי שכולו קודש).

קדושים (יט, כז) לא תאכלו על הדם, **שיר לה**: בן סורר ומורה – אתרחק ממנהגו (מצוה תמג, לא להיות סורר ומורה).

קדושים (יט, כז) לא תנחשו, **שיר כו**: וניחושי רוח (מצוה רפא, שלא ינחש).

קדושים (יט, כז) לא תעוננו, **שיר כז**: משפטי הכוכבים (מצוה רפ, שלא לעשות ע"פ משפטי הכוכבים).

קדושים (יט, כז) ולא תשחית את פאת זקנד, **שיר כז**: לא יקיפו בהשחתה (מצוה רצב, איסור השחתת הזקן).

קדושים (יט, כז) לא תקיפו פאת ראשיכם, **שיר כז**: לא יקיפו בהשחתה (מצוה רצא, הקפת הראש).

קדושים (יט, כח) וכתובת קעקע לא תתנו בכם, **שיר כז**: וקעקע לבני (מצוה רפמ, איסור כתובת קעקע).

קדושים (יט, כח) ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם, **שיר כז**: אסורה שריטה (מצוה רצג, לא תתגודדו על מת).

קדושים (יט, כט) אל תחלל את בתך להזנותה, **שיר נח**: נישואין כהלכה כדת כתובים (מצוה תרנ, לא לבוא על אשה בלא כתובה וקידושין).

קדושים (יט, ל) ומקדשי תיראו, **שיר ו**: ואירא מאוד מן המקדש (מצוה כא, מורא מקדש).

קדושים (יט, לא) אל תפנו אל האובות ואל הידעונים, **שיר כד**: אוב וידעוני הם אויבת (מצוות רנו, רנז, מעשה אוב וידעוני).

קדושים (יט, לב) מפני שיבה תקום, **שיר כא**: כבוד חכמים וגם להראות (מצוה רמ, לכבד חכמי ישראל ולקום לפניהם).

כו

קדושים (יט, לג) לא תוננו אותנו, **שיר נב**: רחק אונאת הגר (מצוה תק, לא להונות גר בדברים).

קדושים (יט, לה) לא תעשו עול במשפט: במדה, במשקל, ובמשורה, **שיר נד**: לא תעול משקלו (מצוה תקיט, שלא יעשה עול במשקל).

קדושים (יט, לו) מאזני צדק אבני צדק יהי' לכם, **שיר כא**: פלס המידות והמשקלות (מצוה רח, לפלס המאזנים והמשקלות).

קדושים (כ, י) מות יומת, **שיר כב**: והצריך לסודר (מצוה רכו, להרוג החייבים בחנק).

קדושים (כ, יד) באש ישרפו אותו ואתהן, **שיר כג**: וחייב דליקה (מצוה רכת, להרוג החייבים בשריפה).

קדושים (כ, כג) ולא תלכו בחוקת הגוי, **שיר כו**: מחוקותם וקסמם בורחים (מצוה רעה, להתרחק מחוקותם).

קדושים (כא, יז) ומקלל אביו ואמו – מות יומת, **שיר נז**: ונשיא ועמך לא תקללון (מצוה תקסו, לא לקלל הוריו).

פרשת אמור

אמור (כא, א) לנפש לא יטמא בעמיו, **שיר לה**: וכהן הדיוט לא יעשה לויות (מצוה תיד, שכהן הדיוט לא יטמא למת, ויטמא רק לז' קרובים).

אמור (כא, ב) כי אם לשארו הקרוב אליו, **שיר מט**: להטמין אומללים, גם של הכהנים, קרוביו אבל יום (מצוה לו, שכהן יטמא לקרוביו, ויתאבל יום אחד).

אמור (כא, ה) לא יקרחו קרחה בראשם, **שיר לו**: וקרחה אסרם (מצוה תיט, לא לעשות קרחה על מת).

אמור (כא, ו) ולא יחללו שם אלהיהם, **שיר כז**: טבילת יום מרחפת (מצוה שכד, שהטבול יום ימתין עד שיעריב שמשו).

כז

אמור (כא, ז) אשה זונה וחללה לא יקחו, שיר לג: ירחק מהטועה והפטורה בעזר וחללתו (מצוה תו, שכהן לא יקח זונה).

אמור (כא, ז) ואשה גרושה מאישה לא יקחו, שיר לג: ירחק מהטועה והפטורה בעזר וחללתו (מצוה תח, שכהן לא יקח גרושה).

אמור (כא, ז) וחללה לא יקחו, שיר לג: ירחק מהטועה והפטורה בעזר וחללתו (מצוה תז, שכהן לא יקח חללה).

אמור (כא, ח) וקדשתו, כי את לחם אלהיך הוא מקריב, קדוש יהיה לך, שיר ח: ולכהנים אבכר (מצוה לב, וקדשתו לכהנים).

אמור (כא, טו) ולא יחלל זרעו בעמיו, שיר לג: אשת הנפטר לו חול (מצוה תי, שכהן גדול לא יבעול אלמנה).

אמור (כא, י) והכהן הגדול מאחיו, אשר יוצק על ראשו שמן המשחה, שיר ט: אמשח מלך כהניך (מצוה לה, למשוח מלך וכהן גדול).

אמור (כא, יא) ועל כל נפשות מת לא יבוא, שיר לה: והגדול להוריו לא יקרב ללוות (מצוה תטו, שכהן גדול לא יהיה עם מת תחת קורה אחת).

אמור (כא, יא) לאביו ולאמו לא יטמא, שיר לה: והגדול להוריו לא יקרב ללוות (מצוה תטז, שלא יטמא כהן גדול לאביו ולאמו).

אמור (כא, יג) והוא אשה בבתוליה יקח, שיר י: כהן שעלה בתולה כלולה (מצוה לה, שכהן גדול ישא בתולה).

אמור (כא, יד) אלמנה וגרושה, וחללה זונה, את אלה לא יקח, שיר לג: אשת הנפטר לו חול (מצוה תפ, שכהן גדול לא ישא אלמנה).

אמור (כא, יז) לא יקרב להקריב, שיר כז: מומין הרחיקה (מצוה שיח, שלא יעבוד בעל מום במקדש).

אמור (כא, יח) כי כל איש אשר בו מום לא יקרב, שיר כז: מומין הרחיקה (מצוה שיט,

כח

לא יעבוד בעל מום שעובר).

אמור (כא, כג) אך אל הפרוכת לא יבוא, **שיר כז**: מומין הרחיקה (מצוה שיו, שלא יכנס בעל מום במקדש).

אמור (כב טו) ולא יחללו את קדשי בני ישראל – אשר ירימו לה, **שיר לג**: ובלא טבלם (מצוה תא, שלא לאכול טבל).

אמור (כב, ג) וינזרו מקדשי בני ישראל, **שיר כז**: טהרה יעבדנו (מצוה שכג, שכהן טמא לא יעבוד).

אמור (כב, ד) איש איש מזרע אהרון, והוא צרוע או זב, בקדשים לא יאכל, **שיר לג**: רק טהור יאכל (מצוה שפד, שכהן טמא לא יאכל תרומה).

אמור (כב, ו) וכל זר לא יאכל קודש, **שיר לב**: תרומה לזר אלסר (מצוה שפא, שזר לא יאכל תרומה, ואם אכל חייב מיתה בידי שמים).

אמור (כב, ז) תושב כהן ושכיר לא יאכל קודש (וערל מגזירה שווה), **שיר לב**: גם תושב כהן ושכר (מצוות שפב, ושפג, שכיר ותושב של כהן, לא יאכל בתרומה, וערל מגזירה שווה).

אמור (כב, יב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר – בקדשים לא תאכל, **שיר לג**: ולא חללה (מצוה שפה, שחללה לא תאכל תרומה וקדשים).

אמור (כב, יד) ואיש כי יאכל קודש בשגגה, **שיר יד**: ושילום המעילה (מצוה קיח, שילום המעילה ותוספת חומש).

אמור (כב, כ) כל אשר בו מום לא תקריבו, **שיר ל**: לעליון נעלה יקריבו שלמים (מצוה שלט, שלא להקדיש בעל מום).

אמור (כב, כא) כל מום לא יהיה בו, **שיר ל**: קודש בחרת שמור קרבן אל (מצוה שמה, לא לתת מום בקדשים ולוקה).

אמור (כב, כא) תמים יהיה לרצון, **שיר יד**: נקי ממומיו (מצוה סא, שהקרבן יהיה נקי ממומים).

כט

אמור (כב, כב) ואשה לא תתנו מהם, **שיר ל'**: לעליון נעלה יקריבו שלמים (מצוה שמב, לא להקריב אימורי בעל מום).

אמור (כב, כב) לא תקריבו אלה לה', **שיר ל'**: לעליון נעלה יקריבו שלמים (מצוה שמב, שלא לשחוט לקרבן בעל מום).

אמור (כב, כד) ובארצכם לא תעשו, **שיר נח:** ולא יפסיד בהולדת (מצוה תרפ, לא לסרס כל מין זכר).

אמור (כב, כד) לא תקריבו לה', **שיר ל'**: לעליון נעלה יקריבו שלמים (מצוה שמא, לא לזרוק דמו של קרבן בעל מום).

אמור (כב, כה) ומיד בן נכר לא תקריבו, **שיר ל'**: המום הרחקת מכל קרבנים (מצוה דשם, לא להקריב קרבן הגוי אם יש בו מום).

אמור (כב, כז) ומיום השמיני ירצה לקרבן אשה לה', **שיר יד:** ומשמונה ימים (מצוה ס, שקרבן יהיה בן ח' ימים ולא פחות).

אמור (כב, כח) אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד, **שיר ל'**: אם ובנה משחוט בישראל (מצוה שמט, שלא לשחוט אותה ואת בנה).

אמור (כב, ל) לא תותירו ממנו עד בוקר, **שיר לב:** וגם קרבן תודתי (מצוה שסח, שאסור להשאיר קרבן תודה עד הבוקר).

אמור (כב, לב) ולא תחללו את שם קדשי, **שיר כז:** ומחילול הנורא (מצוה שיא, איסור חילול ה').

אמור (כב, לב) ונקדשתי בתוך בני ישראל, **שיר ג:** אל יקדישון יום יום (מצוה ט, לקדש שמו).

אמור (כג, ז) ביום הראשון מקרא קודש, **שיר טוב:** בו שבת ונה גם מקני (מצוה קנט, לשבות ממלאכה ביום ראשון של פסח).

אמור (כג, טו) וספרתם לכם ממחרת השבת, **שיר טוב:** ירונו בעומר ויספרו (מצוה קסא,

לספור מקצירת העומר).

אמור (כג, י) והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכהן, **שיר יב**: אערוך לפניך העומר וקרבני (מצוה מד, מנחת העומר עם כבש).

אמור (כג, יד) וברמל לא תאכלו, **שיר לז**: תבואה חדשה בזמנים (מצוה תלט, שלא לאכול ברמל מתבואה חדשה).

אמור (כג, יד) ולחם, וקלי, וברמל, לא תאכלו, **שיר לז**: תבואה חדשה בזמנים (מצוה תלז, שלא לאכול מלחם תבואה חדשה).

אמור (כג, יד) וקלי לא תאכלו, **שיר לז**: תבואה חדשה בזמנים (מצוה תלה, שלא לאכול מקלי של תבואה חדשה).

אמור (כג, יז) ממושבותיכם תביאו לחם תנופה, **שיר יב**: ושתי לחם חמץ (מצוה מו, קרבן שתי הלחם בעצרת).

אמור (כג, כא) וקראתם בעצם היום הזה מקרא קודש, **שיר מוב**: ובעצרת ינוחו (מצוה קסב, לשבות לסוף המישים בעצרת).

אמור (כג, כא) כל מלאכת עבודה לא תעשו, **שיר נז**: עצרת וראש השנה (מצוה תקענ, לא לעשות מלאכה בעצרת).

אמור (כג, כב) ולקט קצירך לא תלקט, **שיר מא**: יניח הנפילה (מצוה תנט, להשאיר לקט לעניים).

אמור (כג, כב) לא תכלה פאת שדך בקצרך, **שיר מא**: לא תכלה פאה לעניים (מצוה תנח, להשאיר פאה לעניים).

אמור (כג, כד) בחודש השביעי, באחד לחודש, יהיה לכם שבתון, **שיר מוב**: ויום הדין ישובתו (מצוה קסג, לשבות בראש השנה).

אמור (כג, כה) וכל מלאכה לא תעשו, **שיר נז**: וביום הכפרה (מצוה תקעו, לא לעשות מלאכה ביום כיפור).

לא

אמור (כג, כט) כי כל הנפש אשר לא תעונה, **שיר לח:** ותעלה תעניתי (מצוה תמד, לא לאכול ביום כיפור).

אמור (כג, לב) שבת שבתון היא לכם, ועניתם את נפשותיכם, **שיר טוב:** ויתענו יום כיפורי (מצוה קסד, להתענות ביום כיפור).

אמור (כג, לב) שבת שבתון היא לכם, **שיר טוב:** חזקו מצוות שביתתכם (מצוה קסה, לשבות ממלאכה ביום כיפור).

אמור (כג, לה) ביום הראשון מקרא קודש, **שיר טוב:** יום זה ויום שמחתכם (מצוה קסו, לשבות ביו"ט ראשון בסוכות).

אמור (כג, לה) כל מלאכת עבודה לא תעשו, **שיר נז:** עצרת וראש השנה (מצוה תקעד, לא לעשות מלאכה בראש השנה).

אמור (כג, לו) ביום השמיני מקרא קודש יהיה לכם, **שיר טוב:** גם שמיני עצרתכם (מצוה קסז, לשבות בשמיני עצרת).

אמור (כג, לו) כל מלאכת עבודה לא תעשו, **שיר נז:** גם שמיני לסוכה (מצוה תקעה, לא לעשות מלאכה בסוכות).

אמור (כג, לו) שבעת ימים תקריבו אשה לה', **שיר יא:** מוסף פסח חגי (מצוה מג, מוסף שבעת ימי הפסח).

אמור (כג, מז) ולקחתם לכם ביום הראשון, **שיר טוב:** סוכה ולולב ומיני (מצוה קסח, נמילת ארבעת המינים).

אמור (כג, מב) בסוכות תשבו שבעת ימים, **שיר טוב:** סוכה ולולב ומיני (מצוה קסח, לישב בסוכה).

אמור (כד, ו) ושמת אותם שתים מערכות, **שיר ז:** שימו לחם בעריכה (מצוה כז, סידור לחם הפנים).

פרשת בהר

לב

בהר (כה, ד) וכרמך לא תזמור, **שיר מו:** הצל עמך מעבודת ארעיה (מצוה תסט, לא לעבוד עבודת האילן בשביעית).

בהר (כה, ד) שבת שבתון יהיה לארץ, **שיר מז:** ולנוח מלעבודה (מצוה קלה, שמיטת הקרקע בשביעית).

בהר (כה, ד) שדך לא תזרע, **שיר מה:** על שמיטה הללו אל (מצוה תסה, לא לעבוד עבודת האדמה בשביעית).

בהר (כה, ה) את ספיה קצירך לא תקצור, **שיר מו:** זמנים אסורים בקצירי (מצוה תע: לא לקצור ספיהי שביעית).

בהר (כה, ה) ואת ענבי נזירך לא תבצור: **שיר מז:** נגילה בענבי נזירך (מצוה תעא: לא לאסוף פירות האילן בשביעית).

בהר (כה, ה) וספרת לך שבע שבתות שנים, **שיר מז:** ספירת שמיטה (מצוה קמ, למנות השמיטה עד היובל).

בהר (כה, ט) ביום הכיפורים תעבירו שופר בכל ארצכם, **שיר מז:** ויוציאנה בתרועה (מצוה קלו, לתקוע בשופר ביום הכיפורים של יובל).

בהר (כה, י) וקדשתם את שנת החמישים שנה, **שיר מז:** ולקדש חמישים שנה (מצוה קלו, לקדש את שנת החמישים).

בהר (כה, יא) ולא תבצרו את נזיריה, **שיר מז:** ונניח מלבצור ונזיריה (מצוה תעד, לא לאסוף פירות היובל).

בהר (כה, יא) לא תזרעו, **שיר מז:** בשמחת שמיטת היובל (מצוה תעב, לא לעבוד בשנת היובל).

בהר (כה, יד) אל תונו איש את אחיו, **שיר נא:** אונאה לממשלת (מצוה תצח, לא להונות במקח).

בהר (כה, יד) וכי תמכרו ממכר לעמיתך, **שיר כג:** אשתבח בדיני ממכר ומקח (מצוה

לג

רמה, דיני מקח וממכר שמעות קונות ומשיכה ומסירה).

בהר (כה, יז) ולא תוננו איש את עמיתו, **שיר נא**: לא תהיה מרחפת (מצוה תצט, לא להונות בכדי להכאיב להבירו).

בהר (כה, כג) והארץ לא תמכר לצמיתות, **שיר מו**: ערי ישראל אחוזה לצמיתות לשבטי יד (מצוה תעה, לא למכור שדה בארץ ישראל לצמיתות).

בהר (כה, כד) ובכל ארץ אחוזתכם גאולה תתנו לארץ, **שיר טו**: ויוציאנה בתרועה (מצוה קלה, להוציא הקרקעות לבעליהן ביוכל בתקיעת שופר בכיפור).

בהר (כה, כט) ואיש כי ימכור בית מושב עיר הומה, **שיר מז**: ישראל נודע בערי חומה (מצוה קלמ, פדיון ערי חומה תוך שנת ממכרו).

בהר (כה, לד) ושדה מגרש עריהם – לא ימכר, **שיר מו**: ליתן ערי מגרש ללוי (מצוה תעו, לתת ערים ללוי ולא ישתנה).

בהר (כה, לה) והחזקת בו גר ותושב וחי עמך, **שיר כז**: ויפתחו ידם לעני בצדקה (מצוה קצה, לעשות צדקה).

בהר (כה, לו) את כספך לא תתן לו בנשך, **שיר מז**: הרחקת נשך מלויים (מצוה תפג, לא להלוות בריבית לישראל).

בהר (כה, לט) לא תעבוד בו עבודת עבד, **שיר נב**: על אשר פועל העברי ברוב חסדך (מצוה תקה, שלא לעבוד בעבד עברי עבודת עבד).

בהר (כה, מב) לא ימכרו ממכרת עבד, **שיר נב**: והקשב בממכריך (מצוה תקו, לא למכור עבד עברי כמו שמוכרים כנעני).

בהר (כה, מג) לא תרדה בו בפרך, **שיר נב**: צוה להמעיט כח מעבד העברי (מצוה תקו, לא לרדות בפרך בעבד עברי).

בהר (כה, מו) לעולם בהם תעבודו, **שיר כב**: בעברי (מצוה רלה, כנעני לעולם יעבוד).

לד

בהר (כה, נג) לא ירדנו בפרך לעינך, **שיר נב**: צוה להמעיש כה מעבד העברי (מצוה תקח, למנוע הגוי מרדיה בעברי).

בהר (כו, א) ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחוות עליה, **שיר כה**: אילן משכית מצבת (מצוה רס, שלא לעשות אבן משכית).

בהר (כו, ב) ומקדשי תיראו, **שיר ו**: ואירא מאוד מן המקדש (מצוה כא, מורא מקדש).

פרשת בוזוקותי

בחוקותי (כו, ב) איש כי יפליא נדר בערכך נפשות לה, **שיר יד**: רם בהפלאה יפרע הכתובה (מצוה קיד, הפלאה בערכי אדם יפרע ככתוב בתורה).

בחוקותי (כו, טז) ואם משדה אחוזתו יקדיש, **שיר יד**: שדה בהערכה (מצוה קיז, ערכי שדות).

בחוקותי (כו, י) לא יחליפנו ולא ימיר אותנו, **שיר ל**: לא ימיר קדשים (מצוה שנה, לא להמיר קדשים).

בחוקותי (כו, יא) והעמיד את הבהמה לפני הכהן, והעריך הכהן אותה, **שיר יד**: גם לטמאה (מצוה קטז, ערכי בהמה טמאה).

בחוקותי (כו, יד) ואיש כי יקדיש את ביתו קודש לה, והעריכו הכהן, **שיר יד**: בתים במעולה (מצוה קמז, ערכי בתים במקדיש).

בחוקותי (כו, כו) לא יקדיש איש אותנו, **שיר ל**: ולשנותה (מצוה שנה, לא ישנה מקרבן לקרבן).

בחוקותי (כו, כח) אך כל חרם אשר יחרימם איש לה' מכל אשר לו, **שיר טז**: כל חרם סתם נתינה (מצוה קמה, שסתם חרם לכהן – אף אם פירט לה').

בחוקותי (כו, כח) כל חרם לא ימכר ולא יגאל, **שיר לא**: לכהן יהיה לא יגאל (מצוה שנמ, שאין לפדות שדה החרמה).

לה

בחוקותי (כו, כה) כל הרם לא ימכר, **שיר לא**: וגם שדה החרמה (מצוה שנה, שאין למכור שדה החרמה ויהיה לכהן).

בחוקותי (כו, לב) וכל מעשר בקר וצאן, **שיר יד**: יתן מעשרותיו (מצוה עה, מעשר בהמה).

בחוקותי (כו, לג) והיה הוא ותמורתו יהיה קודש, **שיר יד**: תמורה כפלים (מצוה פו, להיות התמורה קודש).

בחוקותי (כו, לד) לא יגאל, **שיר לא**: אל תמכור מעשר בהמה (מצוה שנו, שלא ימכור מעשר בהמה).

פרשת במדבר

במדבר (ג, כט) משפחות בני קהת, יחנו על ירך המשכן תימנה, **שיר ט**: איש במשמרת יום (מצוה לו, שהכהנים והלוויים יהיו איש במשמרתו בלבד).

במדבר (ד, יט) איש איש על עבודתו ואל משאו, **שיר כז**: כהן לוי לא יתערבו (מצוה שכ, שלא יחליפו כהן ולוי עבודתם).

פרשת נשא

נשא (ה, ב) וישלחו מן המחנה כל צרוע, וכל זב, וכל טמא לנפש, **שיר ח**: אני אשלח ואטהר (מצוה לא, לשלוח טמאים מחוץ למחנה).

נשא (ה, ג) ולא יטמאו את מחניהם, **שיר כז**: טמא כרומשת ישב החוצה (מצוה שכה, שטמא לא יכנס למקדש).

נשא (ה, ז) והתוודו את הטאתם, **שיר יד**: וידוי לשבים (מצוה עג, מצוות וידוי על הטאיו).

נשא (ה, טו) ולא יתן עליו לבונה, **שיר ל**: גם במנחת החשודה (מצוה שנג, לא לשים בה שמן ולבונה).

נשא (ה, טז) לא יצוק עליו שמן, **שיר ל**: גם במנחת החשודה בלא בלילה (מצוה שנג, לא לבלול מנחת סוטה).

לו

נשא (ה, יב) איש איש כי תשטה אשתו, **שיר כא:** במענה השקו (מצוה רכג, דין סוטה).

נשא (ו, ג) וכל משרת ענבים לא ישתה, **שיר מ:** פקיד נזירא מכל חמרא (מצוה תג, שלא ישתה הנזיר יין).

נשא (ו, ג) וענבים לחים ויבשים לא יאכל, **שיר מ:** להזיר נפשיה מענבי (מצוות תנא, תנב, שלא יאכל הנזיר ענבים וצימוקים).

נשא (ו, ד) מחרצנים ועד זג לא יאכל, **שיר מ:** די בגויה וזגי (מצוות תנג, תנד, שלא יאכל הנזיר הזגים, וקליפות הענבים).

נשא (ו, ה) גדל פרע שער ראשו, **שיר יד:** ושער נזירים (מצוה צב, הנזיר יגדל שערו).

נשא (ו, ה) תער לא יעבור על ראשו, **שיר מ:** ושעריה לא יגזויה (מצוה תנו, שלא יגלח הנזיר).

נשא (ו, ו) על נפש מת לא יבוא, **שיר מ:** לא יסתאב (מצוה תנו, שלא יכנס לאהל המת).

נשא (ו, ז) לאביו ולאמו לא יטמא, **שיר מ:** לא יסתאב לאביו ולאמיה (מצוה תנה, שלא יטמא לקרוביו).

נשא (ו, יג) ביום מלאת ימי נזרו, **שיר יד:** ולימים גזר (מצוה צג, שהנזיר מגלה במלא ימי נזרו).

נשא (ו, כג) כה תברכו את בני ישראל אמור להם, **שיר ז:** ברכת כהנים בכל בוקר (מצוה כו, ברכת כהנים).

נשא (ו, ט) כי עבודת הקודש עליהם בכתף ישאו, **שיר ח:** אטעין ארון לוי שומר (מצוה לד, מצוות בכתף ישאו).

פרשת בהעלותך

בהעלותך (ט, יא) בחודש השני, בארבעה עשר יום, בין הערבים יעשו אותו, **שיר יד:** שני למאחר (מצוה נו, מצוות פסח שני).

לז

בהעלותך (ט, יא) על מצות ומרורים יאכלוהו, **שיר יד**: על מצות מרורם (מצוה נח, לאכול פסח שני על מצות ומרורים).

בהעלותך (ט, יב) ועצם לא ישברו בו, **שיר לב**: ועצם לא תשבור בפסחי (מצוה שע, שלא לשבור עצם בפסח שני).

בהעלותך (ט, יב) לא ישאירו ממנו עד בוקר, **שיר לב**: זכור יום פסח השני עד בוקר תאכל כדברי (מצוה שסו, שלא יניח בשר פסח שני עד בוקר).

בהעלותך (י, י) וביום שמחתכם ובמועדיכם, ותקעתם בחצוצרות, **שיר יד**: ותקע בחצוצרים, לקרבן וצרי (מצוה נט, לתקוע בחצוצרות, בקרבנות המועדים, ועל הצרה).

בהעלותך (יא, מז) אספה לי שבעים איש, **שיר חי**: יתמנו שופטים ושוטרים (מצוה קעו, למנות שופטים ושוטרים).

פרשת שלח

שלח (טו, כ) ראשית עריסותכם חלה תרימו תרומה, **שיר טו**: מעיסה יפריש חלת (מצוה קלג, הפרשת חלה).

שלח (טו, לח) ועשו להם ציצית, **שיר ד**: ציציותי בארבע כנפות (מצוה יד, לעשות ציצית).

שלח (טו, לט) ולא תתורו אחרי לבבכם, **שיר כז**: לנפש מצירה יסיר מהשבה (מצוה רצה, ולא תתורו).

פרשת קרוז

קרח (יה, ב) אתה ובניך אתך לפני אהל העדות, **שיר ו**: יום יום אשמור דלתיו (מצוה כב, לשמור בית המקדש).

קרח (יה, ג) אך אל כלי הקודש לא יגשו, **שיר כז**: כהן לוי לא יתערבו (מצוה שכ, שלא יחליפו כהן ולוי עבודתם).

קרח (יה, ד) וזר לא יקרב אליכם, **שיר כז**: בית ישראל מורחקת (מצוה שכב, שלא יעבוד

לח

זר במקדש).

קרח (יה, ה) ושמרתם את משמרת הקודש, **שיר כז**: ושמרתם מקדשים (מצוה שמו, לשמור המקדש).

קרח (יה, טו) אך פדה תפדה את בכור האדם, **שיר יד**: באדם פדויו (מצוה פ, פדיון בכור אדם).

קרח (יה, יז) אך בכור שור לא תפדה, **שיר ל**: והפדות בכור טהורה (מצוה שנו, לא לפדות בכור טהורה).

קרח (יה, כג) ועבד הלוי, **שיר ו**: והלוי למשכנותיו (מצוה כג, שהלוי יעבוד).

קרח (יה, כד) כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה, **שיר יד**: ראשון המעשר (מצוה קכו, הפרשת מעשר ראשון).

קרח (יה, כו) והרמותם ממנו תרומת ה' – מעשר מן המעשר, **שיר טו**: צוה על מתנותם הלוי יתן אחוזם (מצוה קכט, מעשר מן המעשר).

פרשת זקת

חקת (יט, ט) והיתה לעדת בני ישראל למשמרת, **שיר יד**: ולמוזמן עפר יהיה לטהרם (מצוה קיג, להכין פרה אדומה שיהיה עפרה מוזמן).

חקת (יט, יא) הנוגע במת לכל נפש אדם, **שיר יד**: רחק חללים (מצוה קו, טומאת מת).

חקת (יט, יב) הוא יתחטא בו, **שיר יד**: והטהר באפרים (מצוה קח, להטהר באפר פרה אדומה).

פרשת בלק

פרשת פנחס

פנחס (ח) איש כי ימות – ובן אין לו, **שיר כג**: ודיני נחלות ופי שנים יקח (מצוה

לט

רמח, דיני נחלות ושככור נוטל פי שנים).

פנחס (כת, ג) שנים ליום עולה תמיד, **שיר יא**: להקריב תמיד לך (מצוה לט, הקרבת תמידין).

פנחס (כת, ט) וביום השבת שני כבשים, **שיר יא**: שבת מוספך (מצוה מא, מוסף שבת).

פנחס (כת, יא) ובראשי חדשיכם תקריבו עולה לה', **שיר יא**: קרבן פרי חדשך (מצוה מב, קרבנות ראש חודש).

פנחס (כת, יח) ביום הראשון מקרא קודש, **שיר טוב**: בו שבת ונח גם מקני (מצוה קנט, לשבות ממלאכה ביום ראשון של פסח).

פנחס (כת, כה) וביום השביעי מקרא קודש, **שיר טוב**: בו שבת ונח גם מקני (מצוה קס, לשבות ממלאכה ביום אחרון של פסח).

פנחס (כת, לו) וביום הביכורים, בהקריבכם מנחה חדשה לה', **שיר יב**: אילי פר וכבשים (מצוה מה, קרבנות עצרת).

פנחס (כת, לו) כל מלאכת עבודה לא תעשו, **שיר נז**: עצרת וראש השנה (מצוה תקעג, לא לעשות מלאכה בעצרת).

פנחס (כת, א) ובהודש השביעי באחד לחודש, **שיר יג**: אערוך מוספי בכסה יום דיני (מצוה מז, לחוסף קרבן בראש השנה).

פנחס (כת, א) יום תרועה יהיה לכם, **שיר חי**: מי ישמע קול שופר עורך (מצוה קע, לשמוע קול שופר בראש השנה).

פנחס (כת, א) כל מלאכת עבודה לא תעשו, **שיר נז**: עצרת וראש השנה (מצוה תקעד, לא לעשות מלאכה בראש השנה).

פנחס (כת, ז) ובעשור לחודש השביעי, **שיר יג**: גם בעשור פנימי וחיצון למצוות יה (מצוה מח, מוסף יום הכיפורים, פנימי וחיצון).

מ

פנחס (כט, ז) כל מלאכה לא תעשו, שיר נז: וביום הכפרה (מצוה תקעו, לא לעשות מלאכה ביום כיפור).

פנחס (כט, יב) כל מלאכת עבודה לא תעשו, שיר נז: גם שמיני לסוכה (מצוה תקעה, לא לעשות מלאכה בסוכות).

פנחס (כט, יג) והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח לה, שיר יג: באסיף קרבנים (מצוה ג, קרבן מוסף בימי חג הסוכות).

פנחס (כט, לה) ביום השמיני עצרת תהיה לכם, שיר יג: שמיני לך יה (מצוה נא, קרבן בשמיני עצרת).

פנחס (כט, לה) כל מלאכת עבודה לא תעשו, שיר נז: גם שמיני לסוכה (מצוה תקעו, לא לעשות מלאכה בשמיני עצרת).

פרשת מטות

מטות (ל, ב) לא יחל דברו – ככל היוצא מפיו יעשה, שיר לג: ומוצא שפתיך הקם (מצוה תה, שלא לעבור על דברים שאסר על נפשו).

מטות (ל, יז): בין איש לאשתו, שיר יד: נורא אמירה ישקול בנדרו (מצוה צה, לדון בהפרת נדרים).

פרשת מסעי

מסעי (לה, ב) ונתנו ללוויים ערים לשבת, שיר חי: וללוי תן ישיבה (מצוה קפג, לתת ללוויים ערים לשבת).

מסעי (לה, יב) ולא ימות הרוצח עד עמדו לפני העדה, שיר נד: ולא תכרות אלא בדינו (מצוה תקמ, לא להרוג המחויב בדין לפני המשפט).

מסעי (לה, כה) וישב שם עד מות הכהן הגדול, שיר כא: מכה בשגגה ישב עד מות כהן הגדול (מצוה רכה, מכה נפש בשגגה – ישב בעיר מקלט).

מא

מסעי (לה, ל) ועד אחד לא יענה, **שיר נד**: ולא תכרות אלא בדינו (מצוה תקלט, שלא יהיה העד דיין בדיני נפשות).

מסעי (לה, לא) ולא תקחו כופר לנפש רוצח, **שיר נה**: אין לוקחים כופר מות (מצוה תקמנ, לא ליקח כופר מן הרוצח לפוטרו ממתה).

מסעי (לה, לב) ולא תקחו כופר לנוס, **שיר נה**: אין לוקחים כופר (מצוה תקמד, לא ליקח כופר מן הרוצח לפוטרו מגלות).

פרשת בהר

בהר (כה, יא) ולא תקצרו את ספיחיה, **שיר מו**: וספיחי יניח פועל (מצוה תעג, לא לקצור ספיחי היובל).

פרשת דברים

דברים (א, יז) לא תגורו מפני איש, **שיר נד**: ולא תגורו (מצוה תקכד, לא לגור מפני איש).

דברים (א, יז) לא תכירו פנים במשפט, **שיר נד**: ובשעת מינויו רק לפי בקיאותו (מצוה תקלב, שאין ממנין דיין רק לפי בקיאותו בתורה).

דברים (ג, כב) לא תיראום, **שיר כז**: חזק במלחמה (מצוה שו, לא לירא מן האומות במלחמה).

פרשת ואתחנן

ואתחנן (ה, ו) אנכי ה' אלוקיך, **שיר ב**: ארון עולם ארץ ושמים (מצוה א, ידיעת ה).

ואתחנן (ה, ז) לא יהיה לך אלהים אחרים, **שיר כד**: אמונה באחר היא נעדרה (מצוה רמט, שלא להאמין בזולתו).

ואתחנן (ה, ח) לא תעשה לך פסל, **שיר כד**: ופסל ותמונה לא יעשה (מצוה רג, לא לעשות פסל).

ואתחנן (ה, טז) כבד את אביך ואת אמך, **שיר כא**: כבד הורריך וירא ישראל (מצוה רי,

מב

כבוד אב ואם).

ואתחנן (ה, יא) לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא, שיר כז: ומנשיאה לצבעון (מצוה שי: לא לישא שבעה לשוא).

ואתחנן (ה, יד) לא תעשה כל מלאכה, שיר נז: ביום שבת לא תעשון (מצוה תקסת, לא לעשות מלאכה בשבת).

ואתחנן (ה, יז) ולא תגנוב, שיר נא: כי לא תשלח בגניבת (מצוה תצב, לא לגנוב ממו).

ואתחנן (ה, יח) ולא תענה ברעך עד שוא, שיר נד: אל תשת עדו (מצוה תקלג, לא להעיד שקר).

ואתחנן (ה, יט) לא תרצח, שיר נד: שומר נפש חבירו (מצוה תקלז, לא להרוג נקי).

ואתחנן (ה, יח) ולא תתאוה בית רעך, שיר נב: והתאוה (מצוה תקיד, לא להתאוות לשל אחרים).

ואתחנן (ה, יח) לא תחמוד אשת רעך, שיר נב: מנע חמדה (מצוה תקיג, לא לחמוד).

ואתחנן (ו, ד) שמע ישראל, ה' אלוקינו, ה' אחד, שיר ב: אחד יחיד ואין לו שני (מצוה ב, ליחד אותו).

ואתחנן (ו, ה) ואהבת את ה' אלהיך, שיר ב: אוהב אותו בכל לבי (מצוה ג, ליחדו).

ואתחנן (ו, ז) ובשכבך ובקומך, שיר ד: ימותי שמע אמירות (מצוה י, קריאת שמע – בוקר וערב).

ואתחנן (ו, ט) ושננתם לבניך, שיר ד: עיתותי תורה להורות (מצוה יא, ללמוד וללמד).

ואתחנן (ו, ח) והיו לטוטפות בין עיניך, שיר ד: אותותי לטוטפות (מצוה יב, תפילין של ראש).

ואתחנן (ו, ח) וקשרתם לאות על ירך, שיר ד: אותותי לטוטפות (מצוה יג, תפילין של יד).

מג

ואתחנן (ו, ט) וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך, **שיר ה'**: מזוזה מימין בואי (מצוה טו), לקבוע מזוזה).

ואתחנן (ו, טז) לא תנסו את ה' אלהיכם, **שיר כז'**: יה אדיר לא מנסים (מצוה שיב, לא לנסות את ה').

ואתחנן (ו, יג) את ה' אלהיך תירא, **שיר ב'**: ואותו יראתי (מצוה ד, ליראה אותו).

ואתחנן (ו, יג) ואותו תעבוד, **שיר ב'**: ותהילתו בפי (מצוה ה, להתפלל).

ואתחנן (ו, יג) ובשמו תשבע, **שיר ג'**: שבועה רק באל איום (מצוה ז, להשבע בו).

ואתחנן (ו, ב) החרם תחרים אותם, **שיר יט'**: יחד כל עממין נכריה (מצוה קפו, להרוג ז' עממין).

ואתחנן (ו, ב) ולא תחנם, **שיר כז'**: אין חן לאלילים (מצוה רחץ, שלא יתן חן לע"ז).

ואתחנן (ו, ג) ולא תתחתן בם, **שיר כז'**: לאיסור חתונה (מצוה ש, לא להתחתן באומות).

ואתחנן (ו, ה) מזבחותיהם תתוצו, **שיר יט'**: צווה לאבד אלילים (מצוה קפה, לאבד ע"ז).

פרשת עקב

עקב (ו, כא) לא תערוץ מפניהם, **שיר כז'**: חזק במלחמה (מצוה שו, לא לירא מן האומות במלחמה).

עקב (ו, כה) לא תחמוד כסף וזהב עליהם, **שיר כה'**: חזק וברח מכסף חמדה (מצוה רע, שלא להנות מתכשיטי ע"ז).

עקב (ו, כו) ולא תביא תועבה אל ביתך, **שיר כה'**: בנדבת (מצוה רעג, שלא ידבק בידו מממון ונדבת ע"ז).

עקב (ה, י) ואכלת ושבעת וברכת, **שיר ה'**: כי זמרת מזון תבחר (מצוה יט, ברכת המזון).

עקב (י, יב) ללכת בכל דרכיו, **שיר ג'**: להדמות לאל (מצוה ה, להדמות לו).

מד

עקב (י, יט) ואהבתם את הגר, **שיר כא**: וגם את הגר הבא לישראל (מצוה רז, אהבת הגרים).

עקב (י, כ) ובו תדבק, **שיר ב**: ולדבקה בו עולמים (מצוה ו, ולדבקה בו).

עקב (י, כ) ובשמו תשבע, **שיר ג**: שבועה רק באל איום (מצוה ז, להשבע בו)

עקב (יא, יג) ולעבדו, **שיר ב**: ותהילתו כפי (מצוה ה, להתפלל).

עקב (יא, יח) והיו לטוטפות בין עיניכם, **שיר ד**: אותותי לטוטפות (מצוה יב, תפילין של ראש).

עקב (יא, יח) וקשרתם אותם לאות על ידכם, **שיר ד**: אותותי לטוטפות (מצוה יג, תפילין של יד).

עקב (יא, כ) וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך, **שיר ה**: מזוזה מימין בואי (מצוה טו, לקבוע מזוזה).

עקב (יא, כב) ולדבקה בו, **שיר ב**: ולדבקה בו עולמים (מצוה ו, ולדבקה בו)

עקב (יא, כב) ללכת בכל דרכיו, **שיר ג**: להדמות לאל (מצוה ח, להדמות לו)

פרשת ראה

ראה (יב, ב) אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים, **שיר יט**: צווה לאבד אלילים (מצוה קפה: לאבד ע"ז).

ראה (יב, ד) לא תעשון כן לה' אלהיכם, **שיר כז**: בית מאמין שומרהו (מצוה שיג, שלא יתצו בית עבודת ה').

ראה (יב, ו) והבאתם שמה עולותיכם, **שיר יד**: קרבנות וחובות (מצוה פג, להביא קרבנות וחובות ברגל ראשון).

ראה (יב, מז) רק הדם לא תאכלו, **שיר לו**: ודמה (מצוה תלב, איסור דם).

מה

ראה (יב, יג) השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום, **שיר כט**: לית תעבד ליה ברא (מצוה שלו, לא יקריב חוץ לעזרה).

ראה (יב, יד) ושם תעשה את כל אשר אנכי מצווך, **שיר יד**: יקריב בהצרותיו (מצוה פד, להקריב הקרבנות רק במקדש).

ראה (יב, יז) ובכורות בקרך, **שיר לג**: מעשר ובכור בחוץ (מצוה שצב, שלא לאכול בכור חוץ לירושלים).

ראה (יב, יז) ויצהרך, **שיר לג**: מעשר ובכור בחוץ (מצוה שצא, לא לאכול מעשר יצהר חוץ לירושלים).

ראה (יב, יז) וכל נדריך אשר תידור, **שיר לג**: העולה אוכלה רצוץ (מצוה שצד, שלא יאכל בשר עולה וקדשים).

ראה (יב, יז) ונדבותיך, **שיר לג**: תודה ושלמי לפני דמים לא תהיה חלוץ (מצוה שצה, שלא לאכול בשר קדשים קלים קודם זריקת הדם).

ראה (יב, יז) וצאנך, **שיר לג**: הטאת ואשם תוך עזרה רויץ (מצוה שצג, לא לאכול הטאת ואשם חוץ לעזרה).

ראה (יב, יז) ותרומת ידך, **שיר לג**: צוה ביכורים קריתים לא יאכל חוץ למחנים (מצוה שצז, לא יאכל כהן ביכורים קודם הנחה בעזרה).

ראה (יב, יז) לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך, **שיר לג**: מעשר ובכור בחוץ (מצוה שפט, לא לאכול מעשר דגן חוץ לירושלים).

ראה (יב, יז) מעשר דגנך ותירושך, **שיר לג**: מעשר ובכור בחוץ (מצוה שצ, לא לאכול מעשר תירוש חוץ לירושלים).

ראה (יב, יט) השמר לך פן תעזוב את הלוי, **שיר מז**: הזהיר מעזוב הלוי (מצוה תעו, לא לעזוב הלויים ברגלים).

ראה (יב, כ) בכל אות נפשך תאכל בשר, **שיר יד**: תפרה פסולם (מצוה פו, פדית פסולי

מו

המוקדשין).

ראה (יב, כא) זבחת מבקרך ומצאנך כאשר ציוותיך, שיר מז: זבחת חולין שחיטה (מצוה קמו, לשחוט בהמה, חיה, ועוף, בסימניהם).

ראה (יב, כג) ולא תאכל הנפש עם הבשר, שיר לו: ואבר מן החיה (מצוה תל, לא לאכול אבר מן החי).

ראה (יב, כו) רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא, שיר יד: גם מעבר לנהר (מצוה פה, להביא קרבנות מחו"ל לבית המקדש).

ראה (יב, ל) איכה יעבדו הגויים, שיר כד: לא תשתחוה לה (מצוה רנד, לא לעבוד ע"ז).

ראה (יג, א) לא תוסף עליו, שיר נו: ולא מוסיפים (מצוה תקסא, לא להוסיף על התורה שבכתב, ושבעל פה).

ראה (יג, א) ולא תגרע ממנו, שיר נז: ממצוותיו לא תחסירון (מצוה תקסב, לא לגרוע ממצוות התורה).

ראה (יג, ד) לא תשמע אל דברי הנביא ההוא, שיר כה: לכן יאטם אזנו לעולם (מצוה רעו, לא לשמוע למתנבא בשם ע"ז).

ראה (יג, ה) אחרי ה' אלהיכם תלכו, שיר ג: להדמות לאל (מצוה ח, להדמות לו).

ראה (יג, ה) ואותו תעבודו, שיר ב: ותהילתו בפי (מצוה ח, להתפלל).

ראה (יג, ט) ולא תחמול, שיר כה: מריבת (מצוה רסת, לא ללמד זכות על המסית).

ראה (יג, ט) ולא תכסה עליו, שיר כה: ימנע משתיקה וטובת (מצוה רסמ, שלא ישתוק המוסת מללמד חובה למסית).

ראה (יג, ט) ולא תשמע אליו, שיר כה: נוסעים ושונאים את המסית (מצוה רסו, לשנוא את המסית).

מז

ראה (יג, ט) לא תאבה לו, **שיר כה**: נוסעים ושונאים את המסית (מצוה רסה, לא לשמוע למסית).

ראה (יג, ט) לא תחוס עינך עליו, **שיר כה**: עינך לא תחוס (מצוה רסו, לא לחוס על המסית).

ראה (יג, טו) ודרשת, וחקרת, ושאלת היטב, **שיר חי**: יחקרו עדים כהלכה (מצוה קעט, לחקור עדות העדים).

ראה (יג, יב) ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה, **שיר כה**: ומדיחה ברבת (מצוה רסה, שהמסית לע"ז בסקילה).

ראה (יג, יד) יצאו אנשים בני בליעל מקרבך, **שיר כה**: לכן ישכחנה לעולם (מצוה רסג, שלא ידרוש בע"ז).

ראה (יג, יז) והיתה תל עולם, **שיר כה**: ומעיר הנדחה בחורבנה (מצוה רעא, שלא לבנות עיר הנדחת).

ראה (יג, יז) ושרפת באש את העיר ואת כל שללה, **שיר יט**: נשיר לו ונאבד נדחים (מצוה קפו, לאבד עיר הנדחת).

ראה (יג, יח) ולא ידבק בידך מאומה מן החרם, **שיר כה**: ומעיר הנדחה בחורבנה (מצוה רעב, שלא להנות מממון עיר הנדחת).

ראה (יד, א) ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת, **שיר לו**: וקרחה אסרם (מצוה תיש, לא לעשות קרחה על מת).

ראה (יד, א) לא תתגודדו, **שיר כז**: אסורה שריטה (מצוה רצג, לא תתגודדו על מת).

ראה (יד, ג) לא תאכל כל תועבה, **שיר לג**: ובכור שעשה מום בדעה (מצוה שפת, לא לאכול בכור שהוטל בו מום בכוונה).

ראה (יד, ז) את זה לא תאכלו, **שיר לו**: וזאת החיה בסימנם (מצוה תכ, לא לאכול בכור בהמה).

מח

ראה (יד, יא) כל ציפור טהורה תאכלו, **שיר טוב**: ובדיקת סימנים, חיה ועוף מכל מינים (מצוה קג, סימני עוף).

ראה (יד, יט) כל שרץ העוף – ממא הוא לכם, **שיר לו**: משרץ העוף הרחקנו (מצוה תכג, שלא לאכול שרץ).

ראה (יד, כא) לא תאכלו כל נבילה, **שיר לו**: הבדילנו מן הנבילה (מצוה תכח, לא לאכול נבילה).

ראה (יד, כא) לא תבשל גדי בחלב אמו, **שיר לו**: לא תאכלו בשרה בחלבה (מצוה תלח, שלא לאכול בשר בחלב).

ראה (יד, כב) עשר תעשר את כל תבואת זרעך, **שיר יד**: שני הפיצים (מצוה קכת, הפרשת מעשר שני).

ראה (יד, כח) מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר, **שיר טו**: בשישית לעניים המציאם, גם בשלישית בשבת (מצוה קל: להוציא מעשר עני בשנים ג').

ראה (טו, ב) שמוט כל בעל משה ידו, **שיר מח**: על כספים שמיטה (מצוה תעה, שלא יתבע הלואה שעבר עליה שביעית).

ראה (טו, ג) את הנכרי תגוש, **שיר פז**: לא לנגוש החלואה (מצוה קמב, שלא לנגוש חוב מישראל, ולנגוש את העכו"ם).

ראה (טו, ג) ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ירך, **שיר פז**: וגם מכספים שמיטה (מצוה קמא, שמיטת כספים בשמיטה).

ראה (טו, ז) לא תאמץ את לבבך, **שיר מח**: לא ימנעו הצדקה (מצוה תפ, שלא יאמץ את לבבו מן הצדקה).

ראה (טו, ח) והעבט תעביטנו, **שיר כ**: והכסף תלווה את העני (מצוה קצו, להלוות לעני).

ראה (טו, ח) פתוח תפתח את ירך, **שיר כ**: ויפתחו ידם לעני בצדקה (מצוה קצה, לעשות צדקה).

מט

ראה (טו, ט) השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל, **שיר מח**: ולא ימנע מהלואה (מצוה תעט, שלא ימנע מלהלוות מפני השמיטה).

ראה (טו, יג) לא תשלחנו ריקם, **שיר מח**: ושלה העברי ידו עמוסה (מצוה תפא, לא לשלוח עבד עברי ריקם).

ראה (טו, יד) הענק תעניק, **שיר כ**: חזק והענק לו לעברי (מצוה קצו, הענקת עבד עברי).

ראה (טו, יט) ולא תגוז בכור צאנך, **שיר לא**: וגם צמר הגיזה (מצוה שסב, שלא לגוז צמר הקדשים).

ראה (טו, יט) כל הבכור אשר יולד בבקרך, **שיר יד**: יקדש בכורות (מצוה עט, קידוש בכור בהמה).

ראה (טו, יט) לא תעבוד בבכור שורך, **שיר לא**: ובקדשים לא תעבודה (מצוה שסא, שלא לעבוד בבהמת קדשים).

ראה (טו, ג) לא תאכל עליו המין, **שיר טל**: ומפלגא יומא במעלי (מצוה תמו, שלא לאכול המין מחצות ערב הפסח).

ראה (טו, ד) ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב, **שיר לב**: ושלמי הגינה לשני ימים (מצוה שסו, שלא יותיר מבשר הגינה יותר מבי ימים).

ראה (טו, ט) שבעה שבועות תספור לך, **שיר טוב**: ירונו בעומר ויספרו (מצוה קסא, לספור מקצירת העומר).

ראה (טו, יד) ושמת בחגך, **שיר יד**: ולשמות בו (מצוה נד, לשמות ברגלים).

פרשת שופטים

שופטים (טו, יח) שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך, **שיר חי**: יתמנו שופטים ושוטרים (מצוה קעו, למנות שופטים ושוטרים).

שופטים (טו, כא) לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך, **שיר כה**: אילן

משכית מצבת (מצוה רסא, שלא לעשות אילן במקדש).

שופטים (טז, כב) ולא תקים לך מצבה, שיר כה: אילן משכית מצבת (מצוה רנב, שלא לעשות מצבה).

שופטים (יז, א) לא תזבח שור ושה אשר יהיה בו מום, שיר ל: המום הרחקת מכל קרבנים (מצוה שמג, לא להקריב מום עובר).

שופטים (יז, ו) לא יומת ע"פ עד אחד, שיר נד: ולא תכרות אלא בדינו (מצוה תקלמ, שלא יהיה העד דיין בדיני נפשות).

שופטים (יז, טז) לא תוכל לתת עליך איש נכרי, שיר נמ: מקרב אחי מלך עלי (מצוה תרי, שלא למנות מלך גוי).

שופטים (יז, טז) שום תשים עליך מלך, שיר חי: יקיים דברי נביאים ומלך (מצוה קעג, למנות מלך ולשמוע בקולו).

שופטים (יז, טז) לא ירבה לו סוסים, שיר נז: גם ריבוי סוס אסור (מצוה תריא, שלא ירבה לו סוסים).

שופטים (יז, טז) לא תוסיפון לשוב בדרך הזה עוד, שיר כז: לנפשות יוצאות אסורה החזרה (מצוה רצד, איסור חזרה למצרים לשבת שם).

שופטים (יז, יא) לא תסור מן הדבר, שיר נו: יהי לשומעים לדברי חכמים (מצוה תקס, לא להמרות פי ב"ד).

שופטים (יז, יא) על פי התורה אשר יורוך, שיר חי: גם יפאר לדברי חכמים (מצוה קעד, לשמוע לבי"ד הגדול באיסור והיתר).

שופטים (יז, יז) וכסף וזהב לא ירבה לו מאור, שיר ס: חזק ואל תתפאר בממון כאפר (מצוה תריג, שלא ירבה לו כסף וזהב).

שופטים (יז, יז) ולא ירבה לו נשים, שיר ס: ועלמות ספור (מצוה תריב, שלא ירבה לו נשים יותר מח"י).

נא

שופטים (יז, יה) והיה כשבתו על כסא ממלכתו, וכתב לו את משנה התורה הזאת, **שיר ה: אז יכתוב משנה למושלים** (מצוה יז, כתיבת משנה תורה למלך).

שופטים (יה, א) לא יהיה לכהנים הלזים חלק ונחלה עם ישראל, **שיר לה: ה' הוא חלקם ולא יטלו עם ישראלי** (מצוה תיז, שלא יהיה לשבט לוי נחלה).

שופטים (יה, א) לא יהיה לכהנים וכו' ונחלה, **שיר לה: גם בכיבושה יניחו הביזה ושללי** (מצוה תיח, שבט לוי לא יטלו מהביזה).

שופטים (יה, ג) וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם, ונתן לכהן הזרוע, הלחיים, והקיבה, **שיר טז: אמצו טבחי ליתן מתנה זרוע וקיבה** (מצוה קמג, נתינת זרוע לחיים וקיבה לכהן).

שופטים (יה, ד) וראשית גז צאנך תתן לו, **שיר טז: ראשית הגז לכהונה** (מצוה קמד, ליתן ראשית הגז לכהן).

שופטים (יה, ד) ראשית דגנך – תתן לו, **שיר יד: וראשית בטוב תרומה לאל** (מצוה קכו, להפריש ראשית לתרומה גדולה).

שופטים (יה, טו) אליו תשמעון, **שיר חי: יקיים דברי נביאים ומלך** (מצוה קעב, לשמוע לנביא).

שופטים (יה, י) לא ימצא בך מכשף, **שיר כו: חזקו רוצו מכישופים** (מצוה רפב, לא לבשף).

שופטים (יה, י) לא ימצא בך מנחש, **שיר כו: וניחושי רוח מצוה רפא, שלא ינחש**.

שופטים (יה, י) לא ימצא בך מעונן, **שיר כו: משפטי הכוכבים** (מצוה רפ, שלא לעשות ע"פ משפטי הכוכבים).

שופטים (יה, י) לא ימצא בך קוסם קסמים, **שיר כו: מחוקותם וקסמם בורחים** (מצוה רעמ, שלא לקסום).

שופטים (יה, יא) ודורש אל המתים, **שיר כו: דורש אל המתים** (מצוה רפו, לא לעשות

נב

מעשה להביא המת בחלום).

שופטים (יה, יא) וידעוני, **שיר כו: אוב וידעוני** (מצוה רפה, לא לשאול בידעוני).

שופטים (יה, יא) ושואל אוב, **שיר כו: אוב וידעוני** (מצוה רפה, לא לשאול באוב).

שופטים (יה, יא) **לא ימצא וכו' וחובר חבר, שיר כו: שעשועי חוברים** (מצוה רפג, שלא יהיה חובר חבר על נחשים שלא ישכו).

שופטים (יה, כ) **אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר אשר לא דיברתי לדבר, שיר כה: למתנבא בכזב ובשמה** (מצוה רעה, להרוג נביא שקר בשם ה').

שופטים (יה, כ) **ואשר ידבר בשם אלהים אחרים – ומת הנביא ההוא, שיר כה: למתנבא בכזב ובשמה** (מצוה רעה, להרוג נביא ע"ז).

שופטים (יה, כב) **לא תגור ממנו, שיר כה: והכזב מריבת** (מצוה רעו, שלא לירא מנביא שקר מללמד עליו חובה).

שופטים (יט, ג) **תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך, שיר חי: ערי מקלט בהבדלה** (מצוה קפב, להבדיל ערי מקלט).

שופטים (יט, טו) **לא יקום עד אחד באיש, שיר נד: ולא יעיד יחידו** (מצוה תקלו, לא לפסוק על פי עד אחד).

שופטים (יט, יד) **לא תסיג גבול רעך, שיר נא: קרקעות וגזילת** (מצוה תצד, לא להשיג גבול הקרקע).

שופטים (יט, יט) **ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו, שיר חי: ואשר זמם לו עולה** (מצוה קפ, להעניש כאשר זמם).

שופטים (יט, כא) **לא תחום עיניך, שיר נד: דרור לא תתן למזיקו** (מצוה תקכו, לא לרחם על המזיק בדיני קנסות).

שופטים (כ, ב) **ונגש הכהן, שיר כ: עורו למשמע משוח מלחמה** (מצוה קצא, מצות כהן

משוח מלחמה).

שופטים (ב, מז) לא תחיה כל נשמה, **שיר בז:** לשבעה כילית (מצוה רצו, להשמיד ז' עממין).

שופטים (ב, יא) יהיו לך למס ועבדוך, **שיר יט:** שיהיו למס וחיה (מצוה קצ, במלחמת הרשות: שיתנו מס וישלימו עמם).

שופטים (ב, יז) החרם תחרימם, **שיר יט:** יחד כל עממין נכריה (מצוה קפו, להרוג ז' עממין).

שופטים (ב, יט) לא תשחית את עצה, **שיר כז:** לא תשחית את עצה (מצוה שה, שלא להשחית עצי מאכל במלחמה).

שופטים (כא, א) כי ימצא חלל באדמה, **שיר חי:** ועריפת העגלה (מצוה קפא, עריפת העגלה כשמצאו הרוג).

שופטים (כא, ד) אשר לא יעבד בו ולא יזרע, **שיר נו:** הזורעים באיתן נשמרים (מצוה תקנו, לא לעבוד ולזרוע בנחל איתן שנערפה בו העגלה).

פרשת כי תצא

כי תצא (כא, יא) וראית בשביה אשת יפת תואר, **שיר כא:** ישב עם תואר במלחמת אל (מצוה רכא, דין יפת תואר במלחמה).

כי תצא (כא, יד) והיה אם לא חפצת בה – ושלחתה לנפשה, ומכור לא תמכרנה, **שיר נב:** ושלחתה לנפשה (מצוה תקיא, לא למכור אשת יפת תואר).

כי תצא (כא, יד) לא תתעמר בה, **שיר נב:** לא תתעמר בה (מצוה תקיב, לא להשתמש בה כשפחה).

כי תצא (כא, כב) ותלית אותו על עץ, **שיר כב:** על עץ העמידה (מצוה רל, לתלות הרוגי בי"ד).

כי תצא (כא, כג) כי קבור תקברנו, **שיר כב:** וביום הטמנה לו ולכל מצווה (מצוה רלא, לקבור הרוגי בי"ד, וכל מת מצווה).

נד

כי תצא (כא, כג) לא תלין נבלתו על העץ, שיר כז: יוריד נא לתלויים (מצוה שיד, שלא להלין נבלתו על העץ).

כי תצא (כב, א) השב תשיבם לאחיך, שיר כא: תשיב האבידה (מצוה רד, השבת אבידה).

כי תצא (כב, ג) לא תוכל להתעלם, שיר נד: והשבות אבידתו (מצוה תקו, שלא יתעלם מאבידה).

כי תצא (כב, ד) הקם תקים עמו, שיר כא: תקים משא אחר הפריקה (מצוה רג, מצוות הקמה).

כי תצא (כב, ה) לא תראה את המור אחיך, שיר נד: עזוב תעזוב עמו (מצוה תקח, לא להניח הבהמה רובצת תחת משאה).

כי תצא (כב, ה) ולא ילבש גבר שמלת אשה, שיר כז: מתיקוני הנשים (מצוה רפת, לא ילבש לאיש).

כי תצא (כב, ה) לא יהיה כלי גבר על אשה, שיר כז: מתיקוני הנשים (מצוה רפו, לא ילבש לאשה).

כי תצא (כב, ו) לא תקח האם על הבנים, שיר נו: אם ובנה לא תקחו (מצוה תקנד, לא יקח האם על הבנים).

כי תצא (כב, ז) שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך, שיר טוב: מה נכבד שילוח הקינים (מצוה קמה, שילוח הקז).

כי תצא (כב, ח) ולא תשים דמים בביתך, שיר נה: לא ישים הדמים (מצוה תקמו, לא להניח מוקשים ומכשולות בארצנו).

כי תצא (כב, ח) ועשית מעקה לגגך, שיר חי: ומעקה לגג ידידי (מצוה קפד, מעקה לגג).

כי תצא (כב, ט) לא תזרע כרמך כלאים, שיר מג: ותבואה בכרמים עובר ונאסרים (מצוה תסד, לא לזרוע תבואה או ירק בכרם).

נה

כי תצא (כב, ט) פן תקדש המלאה, שיר לז: וכלאים בכרמים (מצוה תמא, איסור כלאי הכרם).

כי תצא (כב, י) לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו, שיר מד: שמרו כלאי בהמה (מצוה תסו, לא לעשות מלאכה בשני מינים).

כי תצא (כב, יא) לא תלבש שעטנז, שיר כז: שעטנז מרחיקים (מצוה רץ, איסור שעטנז).

כי תצא (כב, יט) ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו, שיר כא: מוציא שם רע הוא ישאנה (מצוה ריט, מוציא שם רע ישאנה ולוקה).

כי תצא (כב, יט) לא יוכל לשלחה כל ימיו, שיר נח: ולשונו הרץ ישמרנה כבת (מצוה תרו, שמוציא שם רע לא יגרש את אשתו).

כי תצא (כב, כד) וסקלתם אותם באבנים ומתו, שיר כב: גם באבן נפילה (מצוה רכמ, להרוג החייבים בסקילה).

כי תצא (כב, כו) ולנערה לא תעשה דבר, שיר נה: אין אונס מחייבים (מצוה תקמב, לא לענוש מי שחטא באונס).

כי תצא (כב, כט) ולו תהיה לאשה תחת אשר עינה, שיר כא: התופס אשה לא ישלחה (מצוה ריה, האונס נושא אנוסתו).

כי תצא (כב, כט) לא יוכל שלחה כל ימיו, שיר נח: התפוסה תהי לו כבבת (מצוה תרו, שהאונס לא יוכל לשלח האנוסה).

כי תצא (כג, ב) לא יבוא פצוע דכה, וכרות שפכה בקהל ה', שיר נח: ולא יפסיד בהולדת (מצוה תרח, שלא יקח סרים – בת ישראל).

כי תצא (כג, ג) לא יבוא ממזר בקהל ה', שיר נח: רחקו מפסולים (מצוה תרב, שלא יבוא ממזר בקהל ה').

כי תצא (כג, ד) לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה', שיר כז: עמון ומואב אשמורה (מצוה שא, לא להתחתן בנרי עמון ומואב).

נו

כי תצא (כג, ז) לא תדרוש שלומם וטובתם כל ימיך, **שיר כז**: עמון ומואב לך (מצוה דש, לא להשלים עם עמון ומואב).

כי תצא (כג, ח) לא תתעב אדומי כי אחיך הוא, **שיר כז**: הר עשו קרב נא (מצוה שב, לא להרחיק גרים מעשו).

כי תצא (כג, ט) לא תתעב מצרי, **שיר כז**: גם למצרים פתח נא (מצוה שג, לא להרחיק גרים ממצרים).

כי תצא (כג, טז) לא תסגיר עבד אל אדוניו, **שיר נב**: מהשיב עבדך (מצוה תקב, לא להסגיר עבד שברח מארץ ישראל לחו"ל).

כי תצא (כג, יא) וכי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה, ויצא אל מחוץ למחנה, **שיר ח**: אני אשלח ואטהר (מצוה לא, לשלוח טמאים מחוץ למחנה).

כי תצא (כג, יא) לא יבוא אל תוך המחנה, **שיר כז**: טמא כרומשת ישב החוצה (מצוה שכו, שלא יכנס טמא למחנה לוויה).

כי תצא (כג, יג) ויד תהיה לך, **שיר כ**: יחייב טהרה (מצוה קצב, שלא יעשו צרכיהם במחנה).

כי תצא (כג, יד) ויתר תהיה לך על אונך, **שיר כ**: ויתר חפירה (מצוה קצג, שיהיה להם יתר עם כלי המלחמה).

כי תצא (כג, יז) לא תוננו, **שיר נב**: וישב בקרבך (מצוה תקג, לא להונות עבד הבורח).

כי תצא (כג, יח) לא תהיה קדשה מבנות ישראל, **שיר נח**: נישואין כהלכה כדת כתובים (מצוה תרג, לא לבוא על אשה בלא כתובה וקידושין).

כי תצא (כג, יט) לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב, **שיר ל**: גם האתנן ומחיר יש לדחות (מצוה שמח, שלא להקריב אתנן זונה ומחיר כלב).

כי תצא (כג, כ) לא תשיך לאחיך נשך כסף, נשך אוכל, **שיר מט**: תעבת לווים מכשילים (מצוה תפד, לא ללוות בריבית).

נז

כי תצא (כג, כא) לנכרי תשיך, **שיר ב:** בריבית רק תלווה לנכרי (מצוה קצח, להלוות לגוי בריבית).

כי תצא (כג, כב) כי תידור נדר לה' אלהיך – לא תאחר לשלמו, **שיר לג:** ויום נדרת שלם (מצוה תג, שלא לאחר הנדרים והנדבות).

כי תצא (כג, כד) מוצא שפתיך תשמור, **שיר יד:** מוצא שפתם (מצוה צד, לקיים מה שנדר או נשבע).

כי תצא (כג, כה) ואל כליך לא תתן, **שיר נד:** גם מכליו ימנע לו (מצוה תקטז, שלא יתן אל כליו).

כי תצא (כג, כה) כי תבוא בכרם רעך, ואכלת ענבים, **שיר כא:** גם הוא ישבע במחזורך (מצוה רא, שהשכיר אוכל במחזור).

כי תצא (כג, כו) וחרמש לא תניף על קמת רעך, **שיר נד:** חרמש לא יניף בקמתו (מצוה תקטו, שלא יאכל שכיר במחזור שלא בעת גמר מלאכה).

כי תצא (כד, א) וכתב לה ספר בריתות, **שיר כא:** להוציא בכריתות (מצוה רכב, לגרש בשטר).

כי תצא (כד, א) כי יקה איש אישה, **שיר כא:** בקידושין ידור (מצוה ריג, לקדש האישה).

כי תצא (כד, ד) לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה, **שיר נח:** משולחה שנשא (מצוה תרד, שלא יחזיר גרושתו אחרי שנשא).

כי תצא (כד, ה) ולא יעבור עליו לכל דבר, **שיר נו:** יעזבו לחתני (מצוה תקנט, שלא יתחייב חתן בצרכי רבים בכל שנתו כגון: צבא, ושמירה).

כי תצא (כד, ה) ושמת את אשתו אשר לקח, **שיר כא:** לשנה תמימה (מצוה ריד, להתייחד עם אשתו שנה תמימה).

כי תצא (כד, ו) לא יחבול ריחים ורכב, **שיר נז:** גם כלי אכילה (מצוה תצ, לא לחבול כלי אוכל נפש).

נח

כי תצא (כד, ח) השמר בנגע הצרעת, **שיר נו**: מהשחית סימני (מצוה תקנו, לא יתלוש סימני צרעת).

כי תצא (כד, טו) ביומו תתן שכרו, ולא תבוא עליו השמש, **שיר מו**: ולהלין פעולת שכירים (מצוה תפו, לא להלין פעולת שכיר).

כי תצא (כד, טז) ביומו תתן שכרו, **שיר כז**: ביומו תתן שכר לשכירך (מצוה ה, לתת שכר שכיר ביומו).

כי תצא (כד, טז) לא יומתו אבות על בנים, **שיר נד**: בחטאו וקרובו (מצוה תקלה, לא לקבל עדות קרובים).

כי תצא (כד, י) לא תבוא אל ביתו לעבוט עבוטו, **שיר נ**: ברח מלמשכן מאת בעלי חובים (מצוה תפו, שלא ימשכן בעל חוב בורוע).

כי תצא (כד, יב) לא תשכב בעבוטו, **שיר נ**: גמולם השב להם בעת צריכים כליהם (מצוה תפח, לא למנוע העבוט בעת שצריך לו).

כי תצא (כד, יג) השב תשיב לו את העבוטו, **שיר כ**: ותשיב המשכון ביומי ולילי (מצוה קצט, להשיב המשכון).

כי תצא (כד, יד) לא תעשוק שכיר עני ואביון, **שיר נא**: עושק ממון מעדת (מצוה תצה, לא לעשוק ולא לעכב דבר של רעהו).

כי תצא (כד, יז) לא תחבול בגר אלמנה, **שיר נ**: תחוס על עזובה (מצוה תפט, לא למשכן אלמנה אפילו עשירה).

כי תצא (כד, יז) לא תטה משפט גר יתום, **שיר נד**: ומשפט גר מהטותו (מצוה תקכת, לא להטות משפט גר ויתום).

כי תצא (כד, יט) ושכחת עומר בשדה – לא תשוב לקחתו, **שיר יד**: ושכחתם (מצוה קכב, מצוות שכחת עומר בשדה).

כי תצא (כד, יט) ושכחת עומר בשדה – לא תשוב לקחתו, **שיר מב**: על מצות שכחה

נט

(מצוה תסב, לא לשוב לקחת שכחה).

כי תצא (כה, ב) והפילו השופט והכהו לפניו, **שיר כא:** וגם ברצועות (מצוה רכד, להכות החייבים ברצועה).

כי תצא (כה, ב) כדי רשעתו, **שיר נה:** עצר במלקות כשיעור סבלים (מצוה תקמח, שלא יכו המתחייב יותר משיוכל לסבול).

כי תצא (כה, ד) לא תחסום שור בדישו, **שיר מד:** בדישו לא תחסום לאכול (מצוה תסו, לא לחסום בהמה במלאכתה).

כי תצא (כה, ה) יבמה יבוא עליה, **שיר כא:** ומצוות יבמה (מצוה רמז, לישא היבם אשת אחיו – כשלא הניח זרע).

כי תצא (כה, ה) לא תהיה אשת המת חוצה לאיש זר, **שיר נח:** והיבמה בזיקתה תמנענה (מצוה תרה, שלא יבוא על היבמה בזיקתה).

כי תצא (כה, ט) וחלצה נעלו מעל רגלו, **שיר כא:** היבום קודם לחליצה (מצוה ריז, חליצת יבמה – אם לא ישאנה).

כי תצא (כה, יב) וקצותה את כפה – לא תחום עיניך, **שיר נד:** להצילו בנפשו (מצוה תקמא, לא לחום על הרודף ומצילין בנפשו).

כי תצא (כה, יב) וקצותה את כפה לא תחום עיניך, **שיר כג:** להציל את הנרדף הבורח (מצוה רמז, להציל הנרדף אפילו בנפש הרודף).

כי תצא (כה, יג) לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן, גדולה וקטנה, **שיר נד:** לא תעול משקלו ודינו (מצוה תקב, שלא יניח בביתו משקלות חסרים).

כי תצא (כה, יז) זכור את אשר עשה לך עמלק, **שיר יט:** ושגב מעשה ויחוקק (מצוה קפט, לזכור מעשה עמלק).

כי תצא (כה, יט) לא תשבת, **שיר כז:** עמלק זכירה (מצוה שז, שלא לשכוח מעשה עמלק).

ס

כי תצא (כה, יט) תמחה את זכר עמלק, שיר יט: חזק והכרת עמלק (מצוה קפת, להכרית זרע עמלק).

פרשת כי תבא

כי תבוא (כו, ה) וענית ואמרת לפני ה' אלהיך, ארמי אובד אבי, שיר טו: ויזכור המזמור, בביכורים בכינור (מצוה קלב, מקרא ביכורים).

כי תבוא (כו, ג) ואמרת לפני ה' אלוקיך ביערתי הקודש מן הבית, שיר טו: וידוי פה ישמור (מצוה קלא, וידוי מעשרות).

כי תבוא (כו, יד) ולא ביערתי ממנו בטמא, שיר לג: בששון יאכל מעשרו (מצוה שצח, לא לאכול מעשר בטומאה).

כי תבוא (כו, יד) ולא נתתי ממנו למת, שיר לג: כולל כל מאכלים עמו (מצוה ת, לא להוציא מעות מעשר שני שלא לצורך אכילה).

כי תבוא (כו, יד) לא אכלתי באוני ממנו, שיר לג: בציון יהיה בטהרו (מצוה שצט, לא לאכול מעשר באנינות).

כי תבוא (כו, ז) וזבחת שלמים, ואכלת שם, ושמחת לפני ה' אלהיך, שיר יד: ולשמוח בו (מצוה נד, לשמוח ברגלים).

כי תבוא (כת, ט) והלכת בדרכיו, שיר ג: להדמות לאל (מצוה ה, להדמות לו).

כי תבוא (כה, סח) בדרך אשר אמרתי לך לא תוסיף לראותה, שיר כז: לנפשות יוצאות אסורה החזרה (מצוה רצד, איסור חזרה למצרים לשבת שם).

פרשת נצבים

פרשת וילך

וילך (לא, יב) הקהל את העם, שיר ה: הקהל את עמי מחר (מצוה טו, מצוות הקהל).

סז

וילך (לא, יב) ולמען ילמדו, **שיר ד:** עיתותי תורה להורות (מצוה יא, ללמוד וללמד).

וילך (לא, יט) ועתה כתבו לכם את השירה הזאת, **שיר ה:** וזאת השירה לאחדים (מצוה יח, לכתוב ספר תורה).

פרשת האזינו

האזינו (לב, לה) ישתו יין נסיכם, **שיר לז:** ויין נסכים (מצוה תמב, איסור יין נסך של ע"ז).

ת"ו ע"ל ב"ע